



El setmanari de més difusió de Catalunya

Membre de la U.C.I.P.
Difusió controlada per O.J.D.

Director: Joan E. Jarque i Jutglar
Impressió: Promotora de Publicacions Periòdiques i d'Arts Gràfiques, S.A.L.
Dipòsit legal: B-14387-1979

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"Oh Maria, s'han dit de vós coses glorioses, perquè de vós ha nascut el sol de justícia, Crist, Déu nostre".

(Litúrgia de la Immaculada)

Any IV N.º 167

Setmana del 5 a l'11 de desembre del 1982

40 Ptes.

afinant

Immaculada

Cada any, tot just encetat el camí de l'Advent que ens ha de portar fins al Nadal i, resseguint tot l'Any Litúrgic, a contemplar i fer propi tot el misteri del Crist, Maria Immaculada ens surt a l'encontre.

És el model i la guia, la intercessora i la companyia maternal que ens fa falta per a aquesta ardua ascensió.

Mare de Jesús el Crist i mare nostra. Mare del Cap i, per tant dels membres. Mare de l'Església i primer fruit — esponderós i ple — de la Redempció. Veritablement podem saludar-la amb Sedulius com l'"esperança nostra". Ella que l'àngel saludà "plena de gràcia" i que nosaltres — mortals — invoquem "Santa Maria, advocada nostra, en l'hora de la nostra mort", la darrera i la de cada dia. "Mostreu-nos Jesús", la visió sense vels del qual, com diu Tomàs d'Aquino, ens farà feliços per sempre. Oh! La nostra fe pot ser tant misteriosa com es vulgui però no és pot negar que és bellament humana i humanament bella.

Joan E. Jarque i Jutglar

sumari

6
MARE I MESTRA
Joan Pau II als joves de Sicília. Esperança davant la violència i la corrupció.

8 i 9
CATALUNYA
Poetes a les Festes Jubilars de Canet de Mar. Doctor Pont i Gol: "L'Església vol caminar cap a una major independència".

22
ESPANYA
L'Església vol conservar el seu patrimoni artístic.
CENTRALS
Doctor Antoni Deig, bisbe de Menorca "Necessitem donar a la joventut la utopia del seguiment de Jesús".

El doctor Guix en representació del senyor Cardenal

Inaugurada l'Exposició gràfica de la visita del Papa



El Bisbe auxiliar de Barcelona, monsenyor Josep M.º Guix, visita, dimarts passat, els tallers i la redacció de CATALUNYA CRISTIANA. Entre altres coses, manifestà que "aquest setmanari és la font informativa, a nivell eclesial, més important que té avui el país".

Prèviament a aquesta visita, el doctor Guix inaugurà oficialment i en representació del senyor Cardenal, Dr. Jubany, l'Exposició de



més de 500 fotografies en color sobre el viatge del Sant Pare a Catalunya, organitzada per CATALUNYA CRISTIANA.

L'esmentada exposició és oberta al públic fins el proper 18 de desembre i és instal·lada a la Sala d'Actes de la parròquia de Ntra. Sra. dels Àngels, carrer València, 244, de Barcelona. Les fotografies són dels fotògrafs del Vaticà, Felici i Arturo Mari, i del català Eugenio.

El Bureau Internacional de la Infància es reuní a Barcelona

BARCELONA.— Els passats dies 29 i 30 de novembre es va reunir a Barcelona la Secció Tècnica del Consell del BICE (Bureau International de l'Infance). Les sessions de treball varen estar presidides pel Secretari General del BICE, Joseph Moerman. I serviren per parlar sobre els nens del carrer".

El BICE celebra d'una manera regular les seves reunions a diferents països per conèixer l'ambient i les circumstàncies en les quals treballen els seus membres. La representació catalana en aquestes sessions de treball estava formada pels representants de la Comissió de la Infància del Secretariat de "Justícia i Pau" i s'ha destacat per les aportacions que ha fet.

En un proper número de CATALUNYA CRISTIANA, oferirem als nostres lectors una àmplia entrevista amb Joseph Moerman per conèixer el seu punt de vista sobre els temes que s'han tractat a la reunió de Barcelona.

Si es donen garanties per a una educació en la fe

El baptisme ha d'arribar als fills de divorciats i no creients

CADIS.— El Bisbat de Cadis i Ceuta, ha publicat, conjuntament amb les Normes de Pastoral Sagramental, les noves Normes que hauran d'adoptar-se quan sol·liciten el baptisme dels seus fills, pares casats civilment o divorciats, o no creients o no catòlics o no hatejats.

Segons aquest document la pastoral del baptisme dels nens haurà d'inspirar-se en dos grans principis:

1.— El baptisme, necessari per a la salvació, és el signe i l'instrument de l'amor prevenient de Déu que ens deslliura del pecat original i comunica la participació en la vida divina.

2.— Han d'assegurar-se unes garanties perquè aquest do pugui desenvolupar-se per mitjà d'una veritable educació de la fe i de la vida cristiana, de manera que el sagrament assoleixi "la seva veritat total".

Els pastors poden trobar-se amb pares poc creients o no cristians que, per motius dignes de consideració, demanen el baptisme per als seus fills. En aquest cas s'esforçaran, mitjançant un diàleg clarivident i ple de comprensió per a suscitar el seu interès pel sagrament de les responsabilitats que contrauen.

Si les garanties són suficients, no es podria refusar el baptisme. Si contràriament són insuficients, serà prudent retardar el baptisme i mantenir un diàleg amb els pares, fins obtenir les suficients garanties.

Si tampoc no s'assoleix aquesta solució, es podrà proposar, com a últim recurs, la inscripció del nen de cara un catecumenat en la seva època escolar.

Muggeridge es converteix al catolicisme

LONDRES.— L'intel·lectual britànic Malcom Muggeridge, de 79 anys, i la seva esposa Kitty, de 78 han ingressat aquest cap de setmana a l'església catòlica. Muggeridge, periodista i intel·lectual britànic molt popular al país, ha manifestat que la Mare Teresa de Calcuta ha contribuït de manera essencial en la seva decisió i la de la seva esposa de formar part de l'Església.

La decisió de fer-se catòlic no es alguna cosa que li hagi vingut de cop, sinó que durant molts anys ha estat madurant l'actual decisió. "Recordo vivament les meves passejades amb la mare Teresa al voltant de la Serpentina (Hyde Park), conversant sobre tota mena de temes.

Muggeridge, que és també novel·lista i figura molt popular a la televisió britànica, conegué per primera vegada la mare Teresa quan la BBC li va encarregar un reportatge sobre la famosa religiosa de Calcuta.

editorial


L'Església, una "empresa"

Ha estat casual la coincidència del llançament de la campanya de "Germanor", que es proposa constituir un fons comú per a les vuit diòcesis catalanes per arribar a l'autofinançament, i la reunió de cardenals amb el Papa per a posar en clar les finances de la Santa Seu. El Sant Pare ha afirmat que l'Església, ni que sigui a través d'un òrgan financer interposat —en el cas concret l'Institut per a les Obres Religioses (I.O.R.)— no ha d'especular amb els diners per a equilibrar el seu pressupost; i que el dèficit previsible s'ha de mirar de cobrir amb el donatius espontanis dels fidels i de gent de bona voluntat, ja sia que els lliurin directament a la Santa Seu, ja sigui que ho facin a través de les diòcesis.

És tracta d'una felix coincidència, al nostre entendre, ja que l'una il·lumina i dona suport a l'altra reciprocament. Allò que se sent i s'entén a ran de l'Església local —és a dir que les despeses d'aquesta les hem de pagar els fidels— ho hem de fer extensiu a l'Església universal. I si la Santa Seu vol ser sostinguda per tots els catòlics, i per això està disposada a retre comptes als bisbes, almenys als de les grans diòcesis, és a dir als cardenals, semblantment és bo que ho faci un bisbat en particular i millor encara un conjunt de bisbats,

com és el cas de les diòcesis catalanes. Felicitem-nos, doncs, d'aquest nou aire que es comença a respirar en les comptadureries i administracions eclesiàstiques de casa i de Roma.

Creiem, tanmateix, que ara fóra l'hora que tots plegats, no sols els bisbes, ens adonessim d'un fet que sembla evident, però que ens costa de reconèixer i, sobretot, de treure'n les conseqüències que imposa: l'Església és una empresa. No sols hi ha empreses comercials, industrials, financeres, etc. També n'hi ha d'artístiques, d'idealistes i d'altres menes. Tota activitat humana que es proposa unes finalitats concretes amb uns mitjans determinats ve a ser una empresa "sui generis". En aquest sentit es pot dir que l'Església, des de la Santa Seu fins a la parròquia més petita, amb uns objectius difícilment quantificables, ben cert, però, prou concrets, i amb uns mitjans peculiars, sens dubte,

però alguns, deixant a part els espirituals, ben materials i inventariables (com ho són les persones, els edificis, etc.) és una "empresa". Ara, caldria que els homes d'Església, no sols els bisbes i els capellans sinó tots plegats, acceptéssim en els nostres plantejaments eclesials i apostòlics una "certa mentalitat d'empresa". Gosariem dir que quasi sempre ens movem amb una mentalitat inadequada. O bé sense cap previsió, "a l'apostòlica" en diem, a risc de la insensatesa (deixem, si us plau per un moment, ja en parlarem en una altra ocasió, la Providència) que ens obliga al galdós "sablazo" quan ens veiem ofegats, o bé no sortim de la mentalitat del rendista o del que se'n va de vacances, que es troba al pol oposat de l'empresari. Aquells es limiten, i fan bé a dir-se —"quan tinc? Faré allò que em permetin els meus recursos". Mentre que l'home d'empresa i per tant —repetim i recordem— l'home d'Església s'ha de fer un altre planteig: "Què he de fer? Amb quins mitjans? Quan costa raonablement? D'on trauré els recursos necessaris?" Tant de bo que la voluntat d'autofinançament que comença a prendre cos en la nostra Església ens portés a aquesta —— nova mentalitat que bona falta ens fa.

col·laboració

Història de la senyora Anneta

La senyora Anneta és una vella-vellíssima-vídua-viudíssima que viu en una ciutat del nom de la qual prefereixo no tenir-ne memòria. Perquè això que explicaré és una història absolutament real, malgrat l'olora faula que té.

La senyora Anneta va tenir la desgràcia d'enviudar als quatre dies de casada, ja que el seu marit —"el seu Joan", diu ella— va morir essent no recorda si tinent o capità en una llunyaníssima guerra, que no està gaire segura si fou la d'Àfrica o bé la de Cuba. El que si sap la senyora Anneta és que el seu Joan va deixar-la amb el cel i la terra. Que d'ell només en queda una preciosa fotografia, ja esgrogueïda, uns vells llençols de seda que només s'usaren quatre nits i una pensió de cinc mil cent cinc pessetes.

I la senyora Anneta viu amb aquest fabulós sou, convertida en una antediluviana gasela voltada per un món de monstres. Però la senyora Anneta se les endega perquè els seus cinc bitllets arribin a fi de mes, admetent que les primeres cent cinc pessetes les despèn cada dia 30, en cobrar, en un ciri que encén en honor i record del seu Joan.

No fa gaires mesos, que un dia 30 varen pagar a la senyora Anneta la seva pensió amb un sol bitllet de cinc mil pessetes, un bitllet de cent i una moneda de cinc. A la senyora Anneta li va plaure tenir per primera vegada entre mans aquell bitllet que li semblava un premi dels grossos, però al mateix temps li entraren tots els tremolors de l'infern davant la hipòtesi que pogués perdre'l. No se sentiria segura fins que el matí següent, el bescanviés a la botiga.

I les suors de l'infern li arribaren quan, en voler pagar les seves verdures, després de la seva missa, va trobar-se amb que, malgrat totes les seves precaucions o potser per culpa d'elles, el bitllet de cinc mil pessetes no apareixia. La senyora Anneta va girar i regirar el seu moneder. Però, res. Va fer cinc vegades el camí des de casa seva a l'església i de l'església al mercat. Però res. Buscà per sota tots els bancs del temple, va remoure tots els mobles de casa seva. I res.

L'angoixa es féu mestressa del seu cor. ¿Com podria ara viure els trenta terribles i interminables dies del mes si no tenia ni un cèntim al Banc, i totes les persones que havia conegut en aquest món ja estaven a l'altre? Tornà a recomptar totes les seves coses i va comprovar, una vegada més, que no li restava res de valor per vendre... apart, és clar, d'aquells llençols vellíssims de seda, aquell joc de cafè de plata que li regalaren els seus germans el dia de la seva boda i aquell vell medalló de la seva mare. Però, vendre això, ¿seria com vendre's a si mateixa!

Aquell dia malmenjà amb les restes que quedaven a la vella nevera i amb prou feines va dormir durant la llarga nit. "És això! pensà entre dos somnis angoixats— ¡el bitllet el vaig perdre a l'ascensor en baixar per anar a missa!" Tremolant va aixecar-se i amb un abric damunt la camisa de dormir sortí a l'escala. Però, ni a l'ascensor ni a l'escala hi havia res! I va tornar al seu llit com una condemnada a mort.

Al matí, quan sortí cap a missa —Déu era l'únic que li restava— col·locà a la cabina de l'ascensor una tarjeta en la que anunciava que si algú havia trobat un bitllet de cinc mil pessetes fes el favor de retornar-lo a... El va posar sense cap mena de confiança.

Aquella missa va ser la més trista de la vida de la senyora Anneta. Quan el sacerdot començà a resar el "jo pecador" la vídua-viudíssima recordà que ahir, en una de les seves anades i vingudes, s'havia trobat a l'escala amb l'altra vídua del quart —aquella a la que els veïns anomenaven per distingir-la d'ella, la vídua alegre i no sense motius, segons deien— i havia comprovat que acabava d'estrenar un moneder de cuir molt bonic. Allí s'havien fos les seves cinc mil pessetes! ¡Era clar com la llum del dia!

Però mentre el sacerdot llegia l'Evangelí, la senyora Anneta va recordar que les dues noies del tercer, aquelles que tornaven cada nit a qui sap quina hora, amb els seus promesos, amb sorolloses motocicletes, ahir havien arribat encara més tard que mai. ¡I la senyora Anneta va tremolar davant el simple pensament del que aquelles dues perdudes haurien pogut fer amb les seves cinc mil pessetes!

Quan el sacerdot recità l'ofertori li vingué al pensament, a la senyora Anneta, el seu veí del segon, el carnisser, un comunista malcarat, que va mirar-la, en creuar-se ahir amb ella per l'escala, amb una mirada malèvola i repel·lent. ¡Sant Déu, en què hauria invertit el comunista aquests diners seus!

A la consagració fou el senyor Ferran —aquell que deien que vivia amb una dona que no era la seva— la víctima de les sospites de la senyora Anneta. I com que la missa encara va durar deu minuts, tots els veïns anaren convertint-se, un a un, en probalíssims apropiadors de la sang de la senyora Anneta.

Només quan en entrar al seu pis —quimera li va fer entrar en aquell bloc d'habitatges corromputs— la senyora Anneta va ensopegar, i, en caure-li el misal d'aquest en saltaren dotze estampes i un bitllet de cinc mil pessetes, la vella va adonar-se que ella era la ximple-insensata-imbècil-baboia, l'única culpable dels seus sofriments.

I quan es disposava a sortir alegre vers el mercat algú va trucar a la seva porta. Era la vídua del quart, que ves quina casualitat, havia trobat la vigília un bitllet de cinc mil pessetes a l'ascensor. Quan se'n va anar demanant mil perdons dient que sens dubte era d'algun altre veí que l'hauria perdut, trucaren a la porta les dues noies del tercer, que també elles —iquines coses!, iquines coses!— havien trobat a l'escala un altre bitllet de cinc mil pessetes. Després va venir el carnisser, i aquest havia trobat no un bitllet de cinc mil pessetes, sinó cinc de mil novets i junts. Després va pujar el senyor Ferran i una dotzena de veïns més, perquè cal veure quines casualitats!— tots havien trobat bitllets de cinc mil pessetes per l'escala.

I mentre la senyora Anneta plorava i plorava d'alegria, va adonar-se que el món era bonic i la gent era bona, i que era ella qui embrutava el món amb els seus bruts temors.

J.L. Martín Descalzo
(De ABC)

el lector escriu

Publicació dels discursos del Papa a Espanya

El motiu de la meua carta és principalment per a donar-los les gràcies per tot el que estan treballant a fi que aquest setmanari es publiqui puntualment. Una vegada més, gràcies.

Un altre motiu que m'ha impulsat a dirigir-me a vostès precisament en aquestes dades tan assenyalades, és el desig de sol·licitar-los una vegada més un altre petit esforç que, sumat al que ens anuncien en el número 163, poguessin aconseguir la publicació completa dels missatges que en aquest viatge de Joan Pau II a Espanya ha pronunciat, o si no és possible em comuniquin a quina editorial puc dirigir-me per aconseguir-los.

Felicito a tots els col·laboradors de "Catalunya Cristiana" i espero que entre tots puguem oferir a tots els lectors aquell model de setmanari que porti pau i tranquil·litat.

Gregorio del Olmo

N. de la R.— No està en condicions econòmiques la Gerència de C.C. per publicar tots els discursos del Sant Pare a Espanya. Segur que alguna editorial més forta ho farà. Aviat hi haurà informació sobre el particular.

Bellíssim...!!

I hermosíssim. Es cert no poder acabar amb tots els mals. Provem doncs, amb la meitat. Aquí va el remei: L'amistat amb Jesús, és font d'alegria; és font de salut; és font de pau; i és font de felicitat. Aviat les espines es tornen roses. Sabem bé, que Jesús vol la nostra companyia, que espera la nostra visita, i que del Sagrari ens diu "Veniu".

Tenim el Cel enmig de BarCELona, aquí, i no el sabem gaudir? Al 234 del carrer de Mallorca —enmig de BarCELona— hi ha el Santíssim exposat de les 9 a les 19. Al Tibidabo nit i dia; i en el Sagrari de totes les esglésies, Jesús espera la nostra visita.

Cal que ens dongui la gana, de regalar sovint, uns minuts lliures a Jesús Sagrimentat, fent-li companyia davant el Sagrari. Es tracta sols del regal, sense cansar-nos amb oracions. I aviat, fabricarem felicitat. I és ben veritat: Cada sant, de felicitat és fabricant. Llegint Sant Mateu XI, 28, Verdaguer posa en vers, les paraules que del Sagrari ens diu Jesús:

Veniu, daré consolació a qui plora, medicina suau al malaltís, i al pit de tots abocaré abans d'hora

plaers del paradís.

I sant Lluç, cap. XV, 20, escriu: "Dit i fet. S'aixecà i marxà cap a casa del seu pare. Era ben lluny encara, quan el seu pare el va veure i en va sentir llàstima. Corregué a tirar-se-li al coll i se'l menjava a petons".

No tenim el dret a negar uns minuts lliures a Jesús, que ens espera al Sagrari; per fer-nos dolça l'amargor de la vida. No tenim dret a girar l'esquena a Jesús i pagar el seu infinit amor amb ingratitud. No es pot creure; estem rodejats de felicitat, i no la sabem veure! Obrim els ulls: Quant un nen besa el seu pare i la seva mare, no és sols un bes que dona; és també un bes, o molts besos que rep.

Quant besem el Sant Crist; quant besem imatges de Jesús i Maria; sapiguem que no és sols un bes que donem; és també uns besos que de Jesús i

Maria rebem! Sí; sí! Som estimats.

I són tan certes aquestes veritats aquí escrites, que donaria contentíssim, ara mateix, tota la meua sang per defensar-les, i voldria tenir mil vides, per donar-les totes. Acostem sovint els llavis a les imatges i estampes de Jesús i Maria, que Ells també volen besar-nos, volen abraçar-nos perquè som el seus fills i ens esperen al Cel a tots.

Josep Abelló i Pàmies

Sant Pare, els catalans t'hem fet l'homenatge del sacrifici

"Jo estaré amb vosaltres fins a la fi de segles"

Els que creiem aquestes paraules de Jesús, t'esperàvem Sant Pare, amb amor.

Sabem, que per sobre de tota la teua gran personalitat, tu, ets el successor de Sant Pere; el que l'Esperit ha triat ara, perquè regeixis l'Església, i ho series, encara que no tinguéssis tantes qualitats com tens. Però donem moltes gràcies a Déu perquè t'ha dotat com ho ha fet.

T'estimem per això, perquè ets el Sant Pare, i sobretot t'agraïm molt que hagis vingut a la nostra terra.

Entenem, aquest afany teu d'anar a tot arreu, on hi hagi cristians.

Personalment, aquests viatges et són un calvari, se't coneix en el rostre; encara que no ho diguin els metges, sabem que sofreixes molt.

El miracle, et salvà la vida en l'atemptat, però el dolor t'és quasi permanent i qualsevol gest, l'intensifica.

Quan et vaig veure de cara, amb el teu mirar a la llunyania, i aquell mig somriure als llavis, vaig pensar en unes ratlles que el nostre poeta Betran i Oriola dedicà al Dr. Tarrés.

"...i ens omplirà de llum del paradís, l'espasa de dos talls d'aquell somrius que tenia el dolor com a mesura".

Que digui el que vulgui, qualsevol que gosi titllar els teus viatges, o critiqui la teua persona. És un molt mal radar per detectar-te.

En el camp blau del teu escut, en vares tenir prou amb una creu, i per aquest el teu calvari, com Jesús, tenir-hi el conhort de la Verge.

Jesús també atreia les multituds, i això li valgué que els sacerdots i escribes l'entreguessin a Roma. El mateix poble que l'aclamava veient els

miracles, l'escriuava el Divendres Sant, però el dia de Pentecosta, l'Esperit els aplegà en multitud compacta a les portes del Cenacle.

L'amor i la contradicció que despertes, són la prova més palpable que Déu està amb tu. I és el mateix Esperit que donà la mà als catalans, perquè vinguéssin a escoltar-te.

I aquest venir a veure't i escoltar-te, per nosaltres, també ens fou triada la sofrença.

A Montserrat, el vent, el fred i la pluja, quasi pogueren arribar l'estol de joventut, que pujà enardida per estar amb tu, al casal de la Mare.

Els infants malalts de Sant Pau, no et pogueren veure, i els que amb tant d'amor els havien preparat, ploraven de desencís.

Per veure't a la Sagrada Família, estona i estona aguantaren la pluja famílies senceres.

El poble del treball s'aplegà prop teu a Montjuïc, i sobretot, t'aclamaren al Camp Nou, també sota la pluja.

Nosaltres, ja ho vas veure, oi, Sant Pare? no cridem gaire, però estiguérem allí hores drets esperant-te sota l'aiguat.

T'aclamarem entusiàsticament, i després ofrem la teua Missa i el teu sermó, amb tot el cor sadollat d'amor i respecte. I pots estar segur que aquest és el cor de Catalunya. Saps? som així, com una sardana junta i compacta, junyida pel treball i l'amor. Per això t'agraïrem tant, aquell teu casalà "Bona nit a tots", que ens donares d'últim

mot, com aquell que al vespre dóna el cap de casa.

Has avivat la fe, i has refet el caliu de l'Amor i l'Esperança. Ens hem sentit estimats i sentim als fons de l'ànima que aquest nostre sacrifici per veure't i sentir-te, és l'homenatge millor que podem oferir-te.

Ets un apòstol com els Apòstols, i et crema la glòria del Senyor, no pots amagar la llum d'aquesta flama, i has de posar-la vulgues o no, sobre el mesuró, perquè s'hi vegin tots els de casa.

Et donem gràcies per aquest tan gran amor i coneixement que tens de la persona humana, i per aquest neguit que sents d'acostar-nos a Déu.

Et donem gràcies Sant Pare, perquè has vingut i ens has parlat. Els teus mots són com llum pel camí. Aquest camí de la feina, que el dilluns tornarem a encetar, i bo i deixant les sabates al sol, perquè s'assequessin de la mullena del diumenge, sentíem al cor com un dring de joia nova, pensant que tu havies volgut venir fins a casa nostra.

Gràcies.

M^a Àngels Papiol

CENTRE DE PSICOLOGIA

Assessorament i Orientació Professional i Escolar. Psicodiagnòstic. Lepant, 391. Despatx 2 Escala 3. Tel. 256 22 08 - BARCELONA-25. Visites: Tardes a hores convingudes.

La Profesió del Futur

ASSESSOR LABORAL

Curs bàsic permanentment actualitzat

El complex món de les relacions laborals està constantment subjecte a modificacions. Tant a empresaris com a treballadors, tant a els caps de personal i als comptables com a els sindicalistes els interessa estar al dia en la normativa legal vigent.

APIGE Centre d'Ensenyança a Distància autoritzat pel Ministeri d'Educació, ha creat un Curs complet de Relacions Laborals, que se segueix per correspondència per a major comoditat i li permetrà convertir-se en un excel·lent coneixedor de tota l'àmbia problemàtica laboral.

El Curs-Prontuari està dividit en 5 parts, cada una d'elles dedicada a un tema concret, que és analitzat exhaustivament: El Contracte de Treball (subjectes, contingut, modalitats, etc.), el Sindicalisme; la Seguretat Social; l'Administració Pública i el Procediment Laboral i Recursos. Cada tema té exercicis pràctics, models i formularis.

El Curs-Prontuari s'actualitza permanentment a l'anar-se incorporant mensualment les variacions legislatives en la matèria... Una vegada seguit el Curs amb aprofitament s'obté el Diploma corresponent.

Sense cap compromís, sol·liciti més informació a AFIGE-Departament LA-7) - Aribau, 250 - Barcelona-6.



MISSA DEL GALL al MONESTIR DE MONTSERRAT

Divendres, 24 de desembre '82

Sortida a les vuit del vespre, des de la plaça Joanica, per poguer tindre lloc dintre la basílica.

A dos quarts d'onze, començament dels actes propis d'aquesta vetlla.

Després de la celebració de la Paraula i de la concelebració Eucarística, en un espai, que molt gentilment ens ha proporcionat la Comunitat Benedictina, tindrà lloc l'acte de germanor a fi i efecte de festejar aquesta diada amb nades, xerínola, xampany i torrons, etc., etc. Podeu portar instruments musicals adients.

Tornada cap a les dues de la matinada al mateix lloc de sortida.

PREU: Tot comprès: 875,- Ptes.

Pi i Margall, 46-48, 8è, 2.^a

INFORMACIÓ: Jordi Garreta i Trenchs
Telèfon: 219 59 11.



CATALUNYA

DEMANEN LA SUPRESSIÓ DE DUPLICITATS D'ADMINISTRACIONS

La II Assemblea de l'Associació Catalana de Municipis, reunida a Matadepera, aprovà sol·licitar del Govern català que a través de la comissió mixta Estat-Generalitat, s'accelerín els traspassos d'aquelles comissions provincials que encara tenen la seva seu als Governos Civils.

Els cent alcaldes reunits, pertanyents a CiU, ERC i independents, consideraren que la Generalitat també és Estat i, per tant, la relació entre aquest i els ajuntaments hauria de realitzar-se a través del Govern autònom, amb la qual cosa s'eliminarà la duplicitat d'administracions paral·leles.

L'assemblea també va prendre l'acord, de sol·licitar major coordinació i urgència als diferents organismes que ajuden les zones damnificades durant les recents inundacions.

Les ponències presentades tractaren de l'autonomia local, la Llei de Bases de Règim Local i el finançament de les hisendes municipals.

PUBLICAT UN MÈTODE DE CATALÀ PER A ADULTS QUE NO EL PARLEN

Un llibre de llengua catalana per a adults que no la saben parlar ha estat publicat per l'editorial Pleniluni. Es el primer mètode de català per a gent gran que surt a la llum pública. Conté vint-i-cinc lliçons bàsiques, que es programen per a cent hores de classe. També conté exercicis per a treballar a casa.

Una de les característiques més originals d'aquest mètode és que cada lliçó conté un episodi d'una historieta il·lustrada, amb tres pàgines de dibuixos. El conjunt dels vint-i-cinc episodis componen un argument sencer de novel·leta amb dos protagonistes principals: la Núria i l'Ernest. Les paraules que figura que pronuncien aquests protagonistes han de ser llegides i treballades pels alumnes del mètode de què parlem.

Malgrat que el llibre acaba d'aparèixer, el mètode ja ha estat experimentat amb tres-cents adults en el curs 1981-1982.

LA CNT ACUSA A L'AJUNTAMENT DE SANT ADRIÀ D'ABÚS DE PODER

La Federació Local de la CNT de Sant Adrià de Besòs (Barcelonès) ha emès una nota de protesta per una sanció de cinc mil pessetes que li ha imposat l'Ajuntament, per haver col·locat cartells en llocs no autoritzats. La CNT acusa l'Ajuntament de Sant Adrià d'abús de poder i de greu atemptat a la llibertat d'expressió.

També denuncien la seva política de multes, i més quan no s'aporten solucions al problema, com serien plafons de propaganda i "pirulins". Finalment es pregunten si davant les campanyes electorals que s'apropen sancionaran els partits polítics que, com en la darrera, col·loquen cartells en llocs no permesos.

LA GENERALITAT PAGA MEDECINES PER AL BESTIAR

El "Diari Oficial de la Generalitat" ha publicat un decret que estableix la concessió de subvencions per a medecines i productes que combatin o evitin malalties infeccioses del bestiar. La conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca vol assolir un bon nivell sanitari de les explotacions ramaderes; per això cal evitar la transmissió de les malalties entre les col·lectivitats ramaderes i així contribuir a la salut pública.

Els pagesos i ramaders que projectin accions de profilaxi i higiene animal, en relació amb malalties transmissibles, podran beneficiar-se d'aquestes subvencions. El límit màxim de la subvenció ha quedat establert en un cent per cent del cost dels productes emprats en la profilaxi i la higiene animal. Hi ha dues maneres possibles de fer efectiva la subvenció: directament al peticionari o bé mitjançant un pagament a l'empresa subministradora dels productes.



CORK

ESPANYA

50.000 MILIONS DE DÒLARS, CAPITAL ESPANYOL A SUÏSSA

Uns 50.000 milions de dòlars propietat d'espanyols, dels quals uns 10.000 poden considerar-se evasió pura, poden estar dipositats a bancs i entitats suïsses, segons declara el diputat suís Jean Ziegler. Aquesta suma global representa dues vegades el pressupost de l'Estat i cinc vegades el volum de reserves d'or del Banc d'Espanya.

L'afirmació de Ziegler se sustenta en un estudi exhaustiu de les estadístiques financeres dels bancs i el Govern suís, amb proves aportades pels sindicats i treballadors helvètics en institucions privades. En l'entrevista Ziegler arriba a acusar a algunes entitats espanyoles de crèdit instal·lades a Suïssa de col·laborar o afavorir aquesta evasió.

LA CASA DE MURILLO CONVERTIDA EN MUSEU

La casa on Murillo visqué durant els darrers anys de la seva vida al barri de Santa Cruz de Sevilla, ara s'ha convertit en museu, després de la seva inauguració per la ministre de Cultura en el simposi sobre "Murillo i la seva època" que s'ha desenvolupat recentment a la Facultat de Belles Arts de la Universitat hispàlica.

La restauració arquitectònica de la Casa Museu de Murillo, que té una superfície total de 351'24 metres quadrats, ha costat prop de quinze milions de pessetes i ha estat realitzada per l'arquitecte Fernando Mendoza Castells, el qual va declarar que havia pretès retornar a l'edifici el caràcter de casa habitable, prescindint d'altres consideracions de tipus arquitectònic.

MON

LA GRIP AFECTA EL 30% D'EUROPEUS

Si hé durant els darrers 50 anys no s'han produït pandèmies de grip com la de l'any 1918, que va costar la vida a vint milions de sers humans, la incidència de la malaltia continua essent elevada. S'estima que la grip afecta a un europeu de cada tres, almenys una vegada cada cinc anys, i a un de cada quatre, dues vegades en el mateix període.

La vacunació antigripal a nivell internacional es regeix pels criteris anuals publicats per la OMS. Per a dur a terme el gran programa de seguiment i prevenció de la grip, l'OMS compta amb dos centres mundials de referència i investigació de la grip, un d'ells a Londres i l'altra a Atlanta (EE.UU.). En connexió amb aquests dos centres internacionals existeixen 85 centres nacionals distribuïts per tot el món.

AMÈRICA DESCOBERTA PELS ROMANS?

Un cèlebre arqueòleg i investigador submarí nord-americà ha fet pública la seva teoria que el Nou Món ja havia estat descobert pels romans ni més ni menys que dos segles abans de Jesucrist. Efectivament, l'arqueòleg Max sosté que els romans desembarcaren al Brasil quasi 1.700 anys abans que els portuguesos. La seva asseveració es basa en el descobriment d'un gran nombre d'àmfores a la Badia de Guanabara, a 25 quilòmetres de Rio de Janeiro. La hipòtesi de Robert Max és que les àmfores pertanyen a un antiga nau romana carregada d'oli, vi i espècies que havia naufragat a causa d'un temporal.

L'arqueòleg, que ha explicat detingudament les seves investigacions al prestigiós diari nord-americà "New York Times", admet haver tingut dubtes al principi sobre la viabilitat de la seva hipòtesi. Això és degut a què darrerament a la Badia de Guanabara s'havien trobat restes semblants a àmfores, però tothom es pensava que eren vasos "macumba", que eren ofrenats pels indígenes el déu mar.

Catalunya
Cristiana

c/. València, 244,

Tels. 215 27 39

Feu més viu el vostre Nadal
**IV PESSEBRE VIVENT
DE
CRUILLES (Baix Empordà-Girona)**

Representacions:

Dia 24 de desembre, a 3/4 d'11 de la nit.

A les 12 Missa del Gall.

Dia 26 de desembre, a les 6 de la tarda.

Dies 1 i 2 de gener, a les 6 de la tarda.

Més de cent personatges repartits en 20 quadres en el marc incomparable del Conjunt Medieval de la Vila.

Joan Pau II als joves de l'illa de Sicília

Esperança davant la violència i la corrupció

Durant dos dies, dissabte i diumenge, 20 i 21 de novembre, el papa Joan Pau II realitzà una visita a l'illa de Sicília. D'entre tots els actes, destaca l'adreçat a la joventut, animant-la en la lluita contra l'activitat de la màfia. Una actitud que ha fet acte de presència els últims dies.

Durant un acte multitudinari que se celebrà a mitja tarda del diumenge a la cèntrica plaça Politeama de Parlem, moments abans de tornar a Roma amb avió, el Sant Pare animà els joves sicilians.

Esperança davant la criminalitat

Joan Pau II comença dient que calia edificar un futur i una societat nous, mitjançant l'aïllament i la destrucció de les ramificacions mafioses d'uns quants operadors de manifestacions aberrants de criminalitat.

El Papa, expressant el missatge que més s'esperava d'ell a Sicília, animà els joves sicilians a ser portadors d'una "esperança tenaç, comunicativa, davant el fatalisme, la disgregació, la marginació delictiva, la criminalitat, que tanta sang ha vessat i tantes morts ha causat pels vostres carrers".

Insistent sobre això, Joan Pau II aprovà i donà suport "plenament" a la "preocupació pastoral i la lluita generosa, en aquesta perspectiva, dels bisbes sicilians", que han formulat "obertament i recentment la seva condemna moral" d'aquests fenòmens socials.

Joan Pau II en començar el seu discurs, contestà directament les preocupacions que, en nom dels presents, li expressaren dos joves sicilians, Pippo Russo i Maria Chinnici, parlant-li del seu "no a la injustícia, a la violència, a l'odi, a qualsevol compromís, a qualsevol joc de poder, a qualsevol instrumentalització". "La nostra elecció —digué la noia al Papa— és l'home en la llibertat", mentre el seu company es referí a la voluntat de servei de molts, "als joves que viuen, sofreixen, lluiten, nodreixen esperança".

El Papa, el discurs del qual va durar 23 minuts i fou interromput pels aplaudiments moltes vegades, parlà de les "ambigüitats" de la Sicília actual "rica de tants valors i, no obstant, desfeta per tantes contradiccions". Sicília, digué, és "una realitat feta al mateix temps de progrés i subdesenvolupament, de lluita per la pau i de violència absurda, d'apreci i defensa de la vida i la família, però també d'episodis d'explosió, mort i odi, una realitat de benestar i de situacions d'injustícia, atur, emigració i treball de menors".

Lluita especial contra la droga, la violència i la corrupció

Als joves catòlics de diversos moviments, el Pontífex els va demanar un especial interès, recollint una recent crida del cardenal Salvatore Pappalardo, arquebisbe de Palerm, en favor dels qui "creixen en ambients de subcultura, superstició, violència, presa dels rebuigs de la ciutat, de la corrupció, de la violència i de la droga".



Creix la corrupció, la violència i la droga.

"Crist —afirmà Joan Pau II— us dona l'esperança de participar en aquesta gran reconstrucció humana, social, moral i espiritual de la vostra Sicília". I més endavant afegí: "La més insidiosa temptació dels nostres dies i la més subtil és precisament la de la renúncia a l'esperança al definitiu renaixement de la Humanitat. I Crist, que ha vençut la mort, us dona la fe, la imaginació i la força suficients per a carregar d'esperança la vostra Sicília".

Joan Pau II va acabar el seu discurs afirmant que "l'esperança de l'Església no exclou ni menysprea l'esperança terrena; però, reconeixent-la limitada i parcial, la supera, no cedeix a la temptació de la resignació o del fracàs, sinó que lluita i allunya les causes veritables de la desesperació del món".

Com a dada anecdòtica hem de recordar que el Papa abans d'arribar a la plaça Politeama de Palerm, s'havia posat l'auditori a la butxaca, segons la popular expressió, taral.lejant, amb la seva potent veu de baríton, i durant un parell de minuts una coneguda melodia siciliana.

Amb els ortodoxos

Un encontre significatiu de Joan Pau II el matí del diumenge a Palerm, el segon dia de la seva visita, fou el que tingué amb la comunitat catòlica de ritus bizantí.

A l'església de sant Nicolau dels Grecs, coneguda popularment per "La Martorana", el Papa féu una crida perquè "les esglésies germanes, catòlica i ortodoxa, arribin a la perfecta unitat".

El discurs del pontífex a la comunitat italo-albanesa de ritus bizantí fou pronunciat després d'una breu cerimònia en grec que fou presidida pel Papa, que portava, com acostumen a fer els jerarques de ritus oriental el bàcul a la mà esquerra, mentre amb la dreta beneïa els fidels amb una petita creu.

Joan Pau II, voltat pels bisbes, prelats, sacerdots i diaques de ritus bizantí de Sicília i de Calàbria destacà la "funció ecumènica" que l'esmentada comunitat assegura "entre Occident i Orient, en la perspectiva de la restauració de la plena comunió entre les Esglésies".

crònica de Roma

Arrels paulines i teresianes de Joan Pau II



Roma. (Del nostre corresponsal.)— Hem de situar-nos cinquanta anys enrera a Wadowice, petita vila prop de Cracòvia, per a trobar la clau de la visita a Espanya de Joan Pau II. Efectivament, no és un de tants desplaçaments pastorals —per més que un pare estimi tots els seus fills de la mateixa manera— sinó una peregrinació emocionada a les arrels de la seva espiritualitat personal. A Wadowice, ciutat natal del Pontífex, hi ha, encara avui un santuari dedicat a la Verge del Carme, que és també el primer centre d'espiritualitat dels carmelites descalços a Polònia. Allà un pare carmelita imposà a l'infant l'escapulari que el Papa encara porta. Allà va començar a familiaritzar-se amb la vida de Teresa de Jesús i Joan de la Creu i va pensar per primera vegada que valdria la pena adaptar el seu pas al d'ambdós. D'ells aprengué que la mística i l'estil esportiu no eren incompatibles en un eclesiàstic, ni la gentilesa i simpatia amb l'estricta observància, ni la presó o la persecució amb la major amplitud d'horitzons o el triomf en Déu.

El Papa és un bon polonès. Quasi tot polonès és bon polonès. I com a tal, sap molt bé que la universalitat suposa estar arrelat a un paisatge. Entendre Teresa de Jesús i Joan de la Creu completament significa impregnar-se de la visió de pollanques i alzines del paisatge de Castella, així com de les pedres que testimonien un entorn històric que tants fruits de santedat i d'organit-

zació eclesial han donat i segueixen donant.

Una altra clau, no gaire coneguda, pot identificar-se potser amb el tarannà paulí de Joan Pau II, que ja en el discurs d'obertura del seu pontificat pronuncià clarament la seva intenció de viatjar, de recórrer tot el món en peregrinació d'ànimes, perquè el successor de Pere ho és també de Pau. Difícilment podrà entendre's el papa Wojtyła si s'ignora fins a quin punt ell estima les tradicions eclesials que a Espanya s'anomenen Santiago, el Pilar, Tarragona, com a lloc de desembarcament de Pau de Tars en compliment d'una visita anunciada en una de les seves cartes... Aquestes devocions formen i conformen la personalitat de Joan Pau II i exerceixen sobre ell un atractiu d'altíssima espiritualitat, combinant perfectament amb una tradició evangelitzadora que Espanya posseeix sense cap dubte i que el Papa admira profundament: per a ell són cara i creu de la mateixa realitat.

Un Papa a Espanya per primera vegada. Per primera vegada un Papa a Catalunya. Ara ens adonem del que això significa, de com un país sencer es posa dempeus aclamant, de com estallen els més íntims sentiments. Si abans pogué haver-hi discussió en alguns sectors, tot queda berrat davant el cicló transformador que significa la presència del cap visible de l'Església de Jesucrist.

E. Planas

RESIDENCIA GERIÀTRICA

"BONVIURE"

Per a aquelles persones que necessiten viure en un ambient familiar i tranquil. Estem a Horta en una torre amb jardí, habitacions solelloses, alimentació adequada a cada resident, calefacció, ascensor, sala de repòs, entreteniments, control sanitari i teràpia humana. Ens plau oferir-vos també estades per a caps de setmana, períodes de repòs i convalescència. Unicament per a 25 persones. Telèfon 427 44 53.

Records d'un viatge que ja ha passat

Diverses publicacions sobre el viatge del Papa a Espanya

Diverses editorials i escriptors preparen llibres sobre la vinguda del Papa a Espanya. L'Editorial Catòlica, a través de la Biblioteca d'Autors Cristians, ha publicat un llibre amb tots els discursos i publicarà un llibre amb totes les homilies i allocucions que disposarà d'un índex complet de matèries. També col·laborarà en l'edició espanyola de "L'Osservatore Romano". Edicions "Palabra" publicarà dos números monogràfics de "Mundo Cristiano" i "Palabra", respectivament, dedicats íntegrament a la visita de Joan Pau II a Espanya, amb distint format; un àlbum gràfic de 80 pàgines i 96 de text, on s'hi recullen íntegrament els texts pronunciats pel Sant Pare comentats breument.

Els periodistes Mauro Muñoz i Rogelio Bao, llançaran aviat el llibre "Juan Pablo II, revolución en España" amb el sub-títol "Crònica apasionada d'un viatge", amb anècdotes, cròniques a cada jornada, els textos de les allocucions més significatives, resums dels altres textos i 100 anècdotes.

Una edició de discos sobre Joan Pau II

Càritas Espanyola patrocina l'edició de la casa discogràfica Polydor de dos discos-LP. i dues musicassetes d'imminent aparició amb una selecció dels discursos del Papa Joan Pau II en la seva recent estada a Espanya. En un hi haurà els textos sobre la problemàtica social i en l'altre els relatius a la família i a la joventut. Els beneficis que s'obtinguin de la seva venda es destinaran a ajudar els damnificats de Llevant, Catalunya i Alt Aragó.

El vehicle Land Rover "Santana" utilitzat pel Papa

El vehicle Land Rover "Santana" emprat pel Papa durant la seva recent visita a Espanya tornarà a donar servei a Sa Santedat en el seu proper viatge a l'Amèrica Llatina, segons informaren fonts de l'empresa des de la factoria de Linares. El vehicle estarà equipat amb un sistema d'aire acondicionat i enviat per mar a terres llatinoamericanes, dos mesos abans que comenci la visita del Papa.

L'avaria que sofrí el vehicle durant la visita del Papa a Granada, fou a causa que el cotxe s'escalfà excessivament per la lenta velocitat que recorria els carrers de la ciutat i perquè els paperets que la multitud llançava al Sant Pare dels edificis estant obstruïren absolutament els seus sistemes de refrigeració.

La col·lecta per sufragar el viatge papal

Segons informacions fidedignes de la Conferència Episcopal, fins ara, ha rebut els primers 50 milions de pessetes procedents de la col·lecta nacional feta entre els fidels, si bé encara han d'arribar de bastantes diòcesis els fons recaptats. La Conferència Episcopal no ha rebut de l'Administració de l'Estat cap quantitat destinada al viatge del Papa.

La Nunciatura Apostòlica i els obsequis al Papa

La Nunciatura Apostòlica a Madrid ha fet pública la nota següent:

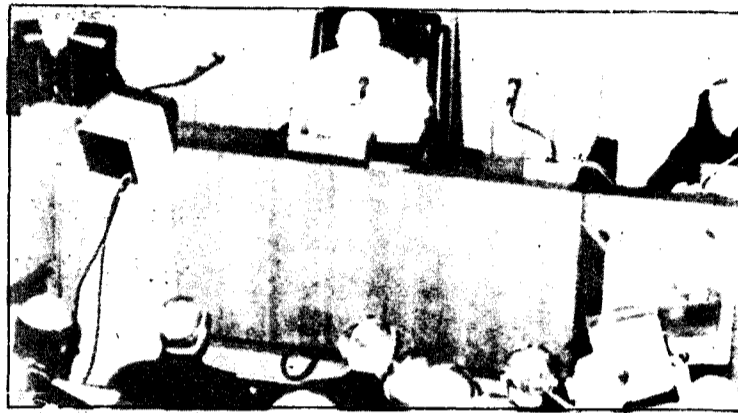
"Durant el programa televisiu «Su turno», transmès el diumenge 14 de novembre,

ben reeixit en conjunt, sortí una informació incorrecta que suscita, justament, desil·lusió i desgrat, i que la Nunciatura Apostòlica es veu en l'obligació de rectificar.

Tots els obsequis que s'han fet al Sant Pare es lliuren al Papa. De fet un bona part ha viatjat en el mateix avió papal el dia 9 d'aquest mes. D'altres, que per raons pràctiques no ha

estat possible entregar-los-hi immediatament, es recullen a la Nunciatura Apostòlica per tal de poder-los enviar el més aviat possible.

Queda a discreció del Sant Pare —com és costum en tot viatge i amb els dons en general— destinar-ne un o altre a determinades institucions segons la seva expressa indicació."



Reunió plenària dels cardenals

El Còdex de Dret Canònic (la reforma del qual està a punt), la reforma de la Cúria i la situació econòmica i financera del Vaticà són les tres qüestions en l'ordre del dia de la reunió plenària de cardenals, que tingué lloc la setmana passada, i que va començar presidida pel papa Joan Pau II en l'Aula del Sínode. En la fotografia, el Sant Pare dirigeix la paraula al ple de cardenals. A la seva dreta, el cardenal Confalonieri, degà del col·legi, i a la seva esquerra, el cardenal Casaroli, secretari d'Estat.

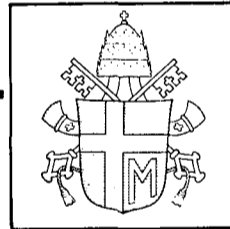


La pluja no aigualí la festa

Un moment que tots recordem. L'original paraigua blanc —dos en un— aixoplugava fins a cert punt el papa Joan Pau II, mentre la multitud resistia estoicament la mànega d'aigua que no va aconseguir aigualir la gran celebració litúrgica de l'Eucaristia, amb assistència i participació de 130.000 fidels.

documents

Una crida lluminosa del Vaticà II



El moviment a-religiós, tan tenaçment impulsat, ha assolit impregnar la mentalitat moderna d'alguns dels seus axiomes fonamentals. Hi ha deixat petges profunds difícils d'esborrar. N'és una prova la idea, tan generalment acceptada, de la separació radical entre els ordres humans religiós i social.

L'Església retornarà insistint, sobre la mateixa doctrina de sempre: la unitat harmònica i la influència mútua dels dos ordres. Aleshores és titllada d'antiquada i inadaptada. Sense arribar fins a desconsiderar i desdenyar com innecessària, inútil o nociva la religió, creuen molts fer prou si li respecten el dret de supervivència opcional en l'àmbit particular, ben lluny, però d'atorgar als valors de l'esperit religiosos la importància i transcendència que l'Església els reconeix. La paraula "santedat", com a simple possibilitat d'incidència personal, esfereix una mica i fa un so ingrat fins a oïdes convençudes d'ésser dòcil a la fe.

L'Església no deixarà mai d'atacar una mentalitat semblant, perquè fóra com negar-se a sí mateixa. Continuarà proclamant la doctrina de sempre, vull dir, recordant la vocació a tothom a viure amb plenitud l'Evangeli de salvació de Jesucrist, a benefici també de l'ordre social, per alguns tingut com a profà.

Vegeu el següent text molt clar de Joan Pau II:

"La vocació universal a la santedat ha

estat la crida lluminosa del Vaticà II, il·lustrada en el capítol II de la LUMEN GENTIUM.

L'Església fonamentalment és cridada a la santedat. Pertoca a aquesta Seu Apostòlica fomentar per tots els mitjans l'ascensió del Poble de Déu, els membres del qual, de qualsevol grau o estat siguin, són cridats a la plenitud de la vida cristiana i a la perfecció de la caritat. Aquesta perfecció promou, àdhuc en la vida terrena un tenor de vida més humà (L.G. 40). Les conseqüències, doncs d'aquesta acció són beneficioses també en el pla social de la convivència i de la tranquil·litat de l'ordre.

Tota l'acció d'aquesta Santa Seu per la vida "ad intra" de l'Església té per fi promoure la santedat, des de la vida eucarística i sacramental fins a la presa de consciència de les responsabilitats inherents a tot el poble de Déu: Bisbes, sacerdots, religioses i fidels, i el deure d'evangelitzar propi de tots els fidels, a tots els nivells.

Per això, caríssims germans i germanes, tots els qui m'ajudeu a portar endavant aquesta obra, contribuïu a la santificació de l'església a l'elevació de la vida social, i a la "Consecratio Mundi".

Jo us dic a tots gràcies per aquesta insubstituïble aportació (v. L'Osservatore Romano" 28-29-VI-82 p. 3 n.º 11).

V.N.

GIRONA

SOLSONA

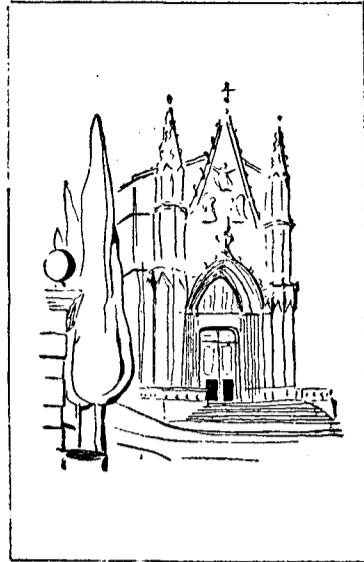
S'ha creat a Puig-reig

Escola Diocesana
de Formació
Professional

Colònia Pons (Puig-reig).— El darrer butlletí "Església de Solsona" publicà un decret del bisbe Miquel en virtut del qual es crea l'Escola Diocesana de Formació Professional de Puig-reig, instal·lada a l'antiga residència de les Germanes Dòmíniques i gestionada en principi per l'Escola Técnico-Professional de Navàs. El nou centre fou inaugurat oficialment i beneït pel senyor bisbe, amb assistència del senyor Jordi Pujol, president de la Generalitat de Catalunya, la tarda del dissabte, dia 2 d'octubre. Recordem que l'Obra Diocesana de Formació Professional fou erigida el 25 de juliol de 1955 i que comprenia fins ara dues escoles: la de Navàs i la de Solsona. Tot sigui per una millor formació de la joventut!

Adreces de missioners
solsonins

Amb vista a la pròxima edició de la campanya "Nadal missioner", un favor: Si sabeu alguna adreça nova, o alguna alta o baixa, o algun canvi de domicili en relació amb la llista de missioners i missioneres solsonins dirigint-vos a: Parròquia de la Sagrada Família - Navàs (Barcelona), tel. 839 00 95. Aquesta petició la fem especialment a les famílies o congregacions religioses dels nostres missioners. Aquest servei d'amistat i comunió eclesial que s'ha anat creant d'any en any a través del Full, voldríem prestar-lo cada dia millor, i per això us demanem ajuda. Gràcies.



En honor de la Mare de Déu de la Misericòrdia,
patrona del Maresme

Poetes a les
Festes Jubilars
de Canet de Mar

CANET DE MAR.— El passat dia 6 de novembre del 1982, a les 12 del migdia, es celebrà la cloenda de les Festes Jubilars en honor de la Mare de Déu de la Misericòrdia de Canet de Mar, Patrona de la comarca del Maresme. Per celebrar aquesta efemèrides, a l'Església del Santuari es féu la presentació d'un llibre Literari-Poètic, que conté la història del Santuari, que fou començada pel Dr. Josep Comerma, rector de Canet de Mar, l'any 1933, continuada pel Dr. Josep Mercader, rector de Canet de Mar, l'any 1946, i actualitzada fins avui per Mn. Pere Matamala, rector de Canet de Mar, aquest any 1982. Conté també els poemes que alguns dels poetes actuals d'arreu de Catalunya, com també d'alguns poetes locals han dedicat a la Mare de Déu. També hi ha un recull d'alguns poemes que ja havien estat oferts anteriorment per diferents poetes, al llarg del anys.

A l'acte de cloenda que fou presidida pel Sr. Bisbe de Gi-

rona, Jaume Camprodon, hi assistiren alguns dels Poetes de Catalunya, que prèviament havien enviat el seu poema, uns no pogueren assistir per la distància, altres pels seus afers, però els que oferiren la seva glosa a la Mare de Déu són: Sr. Francesc Galí i Douffur, Sr. Tomàs Roig i Llop, Mn. Pere Ribot, Mn. Camil Geis, el bisbe de Menorca Antoni Deig, el Bisbe de Mato Grosso (Brasil) Pere Casaldàliga, Sr. Miquel Martí i Pol, Mn. Josep Serra i Janer, Sr. Salvador Espriu, Sr. Esteve Albert i Coro (Andorra), Sr. Joan Perucho, Mn. Climent Forner, Sr. Frederic Alfons i Orfila, Sra. Olga Xirinachs, Sr. Luka Brajnović (Croata-Canetenc), Sra. Concepció Organ i Valverde, Sr. Josep M.ª Rovira Artigues, Sr. Vicenç Villatoro i Lamolla. I els Canetencs: Sr. Agustí Chinchilla i Vila, Mn. Jaume Travesa i Xiberta S.J. (Surat-India), Sr. Josep Masvidal i Espàrrrech, Sr. Josep Galceran, Sr. Francesc Verdura, Srta. Lidia Roig, Mn. Mapei Pont i Bosch, Sr. Francesc

Blancher i Puig, aquests dos últims no són canetencs.

Dr. Camprodon: "Avui la
poesia ens fa més
falta que mai"

Aquest acte consistí en recitar alguns dels poemes que estan impresos en el llibre que s'ha editat per tal motiu; els poetes que pogueren assistir a l'acte, recitaren ells mateixos els seus poemes, i els dels que no pogueren assistir ens foren oferts pels rapsodes canetencs: Sr. Enric Guasch, Sra. Maria Pujadas, Sr. Salvador Mitjà, Sr. Josep Forcano, Sr. Joan Oms. Els Poetes locals ens oferiren ells mateixos les seves obres, llevat del benvolgut canetenc Mn. Jaume Travesa S.J. Missioner des de ja fa 35 anys a l'Índia, i que no ha volgut deixar d'oferir els seus poemes a la Mare de Déu de la Misericòrdia tan estimada per ell. El rapsoda canetenc Sr. Joan Roig, oferí al públic assistent que omplena l'Església del Santuari, un dels poemes

del Pare Travesa S.J. El Sr. Bisbe de Girona tancà l'acte amb unes magnífiques paraules tal com ell sap fer-ho. Ens digué que la poesia avui fa més falta que mai. I no per evadir-nos a trobar el sentit de la vida. La contemplació de la bellesa no ens proporciona diners, però comunica tremo a l'esperit, comunica pau i obre a la germanor. Digué també que: els que no som poetes, també amb esforç, podem transparentar pau, justícia, amor... En definitiva, són els colors bàsics de la bellesa increada. De la Mare de Déu podem aprendre molt.

També l'Orfeó Misericòrdia del qual els seus èxits són prou coneguts, hi col·laborà fent l'obertura i cloenda d'aquesta Festa, amb un escollit repertori de cançons.

El públic que com ja he dit omplena l'Església, en sortí molt complagut i ho demostrà durant tot l'acte, amb els seus aplaudiments fervorosos.

Joan Roig i Busquets

finestral de la caritat

A l'espera

Aquest temps propici de salvació que és, per als creients, l'Advent, ha de situar-nos a tots en una actitud d'esperança. L'esperança no és una virtut passiva, perquè la salvació no s'aconsegueix creuant-se de braços, mentre se somnia en un paradís futur. La salvació s'aconsegueix i es troba en l'estreta i radical mesura en que volguem, amb totes les nostres forces, descobrir l'espigat de Crist fet nen, dolencós, pobre, en els nostres germans més debils. L'Advent ens invita. No defraudem aquesta ocasió.

DEMANDES

9.096.— Muller abandonada, amb tres fills de 8, 6 i 5 anys. Té un deute de 15.000 ptes. que urgeix liquidar.
9.097.— Matrimoni amb dos fills de 10 i 7 anys. El marit cobra invalidesa. Ha contret deutes per a 20.120 ptes.
9.098.— Cap de casa invàlid amb cinc fills de 10 a 1 anys.

Necessita unes croses graduables per caminar. Import 5.500 ptes.

9.099.— Matrimoni amb set fills, el gran de 17 anys. El marit de baixa per malaltia. Calen 21.000 ptes. pel pagament de lloguers.

9.100.— Dues germanes de 84 i 83 anys, soles. Una cobra una petita pensió. La malaltia d'una d'elles ha estat la causa d'endarreriments. Necessiten 24.000 ptes.

9.101.— Mare amb tres fills petits, operada de la vista. Liquidaria despeses produïdes per l'operació amb 13.900 ptes.

9.102.— Per absència temporal del pare, una mare amb dos fills petits, cancel·laria deutes amb 25.000 ptes.

9.103.— Ancià sol, cobra una petita pensió li calen 15.917 ptes. per reparar l'habitatge.

9.104.— Lampista sense treball. La muller l'ha abandonat. Té dos fills de 16 i 14 anys. Pagaria endarreriments amb 23.000 ptes.

9.105.— Viuda amb cinc fills de 17 a 3 anys. Mentre espera cobrar una pensió li calen 25.000 ptes.

9.106.— Anciana malalta i

sense família. Per tractament mèdic necessita 20.000 ptes.

9.107.— Peó de la construcció en atur forçós, amb quatre fills de 12 a 6 anys, aquest malalt. Per despeses d'alimentació es demanen 25.000 ptes.

9.108.— Cap de casa està de baixa per malaltia, amb cinc fills, el gran de 10 anys. Té deutes l'import de les quals és de 32.069 ptes.

9.109.— Mare sola, amb un nen de sis mesos, aquest per defecte congènit necessita un aparell ortopèdic l'import del qual és d'11.700 ptes.

9.110.— Per tancament de l'empresa, un cap de casa amb dos fills petits s'ha endarrerit en el pagament del lloguer. Són 36.000 ptes.

9.111.— Pescador amb treball inestable, amb dos fills de 5 i 4 anys. Cal liquidar deutes l'import de les quals és de 17.233 ptes.

9.112.— Un jove de 26 anys necessita tractament psiquiàtric, que la seva família no pot costejar. Son 15.200 ptes.

9.113.— Per incendi casual del pis un matrimoni amb cinc fills de 13 a 3 anys li cal tornar a comprar la roba indispensable. 23.000 ptes.

convivències
vocacionals

Dies 4 i 5 de desembre del 1982

Dins el cicle de Convivències Vocacionals que tenim programades per aquest curs, anunciem la propera per als dies 4 i 5 de desembre. Aquesta convivència, com totes les altres, està pensada per a aquelles persones que com existència de la seva fe volen conèixer des de la realitat, la nostra missió hospitalària.

Tindrà lloc a l'Hospital Psiquiàtric de Sant Boi (Centre Vocacional). Per a l'assistència és convenient trucar per telèfon amb antelació, demanant pel germà Jaume Moliner. Tel. 661 63 50 de 2 a 3 del migdia, o bé de 2/4 d'11 a les 11 del vespre.

TARRAGONA

Ho afirma el doctor Pont i Gol:

“L'Església vol caminar cap a una major independència”

TARRAGONA.— Aquest és el text íntegre de la conversa radiofònica de l'Arquebisbe de Tarragona, Doctor Josep Pont i Gol, corresponent al dissabte 20 de novembre del 1982, que pel seu interès oferim als lectors de CATALUNYA CRISTIANA.

—Sr. Arquebisbe: Ha passat ja la visita del Sant Pare. Ara ens resta, reflexionar i assimilar el que hem sentit i viscut durant aquests extraordinaris dies. La vida, però, fa el seu curs, i a la nostra diòcesi, s'ha fet el llançament de la campanya “Germanor”. Sembla que seria adient parlar-ne avui, veritat?

Que és “Germanor”

—Cal parlar-ne. I no solament ens ho marca, el calendari de la nostra diòcesi, sinó que ve marcat en el de totes les de Catalunya a l'hora. Vol ser una acció de tots per a tots i per això ara ja amb molta propietat se'n diu “Germanor”.

El títol sencer i que n'indica la finalitat és tal com el llegim als cartells, “Germanor, vers el finançament solidari de l'Església a Catalunya”. Es tracta,

doncs, d'avançar amb sentit comunitari eclesial en el camí d'aconseguir per a les nostres vuit esglésies els mitjans econòmics suficients perquè puguin dur a terme la seva tasca.

Les dades estadístiques i els comptes desglosats que tenim de cadascuna de les diòcesis demostren la insuficiència d'aquests mitjans, insuficiència que tantes vegades limita la vida de molts projectes evangelitzadors.

D'altra banda, l'Església a Espanya s'ha compromès, en virtut de l'acord Estat-Santa Seu, a emprendre un procés que li permeti, al seu dia, prescindir de l'ajut de l'Estat per a finançar la seva acció pastoral.

Hi ha, però, sobretot, la raó més profunda d'aquest compromís i és que avui, i amb convenciment que ha anat creixent cada dia més, i més, l'Església desitja deixar ben clara la seva plena llibertat d'acció, dins del camp que li es propi. L'Església en vol tenir prou amb Déu i el poble creient. Aquesta és la seva riquesa. Vol avançar cap a una major independència de tot altre poder. D'aquestes tres raons es dedueix que el finançament sufi-

cient somniat per l'Església ha de resultar de l'aportació de tots els qui en som membres per la fe i el baptisme. L'Església és sagrament de comunió en l'amor, que fa de molts una sola realitat. És una família en la que hi ha d'haver una veritable comunió de bens. És el testimoni de la fe que tots professem i de l'esperança que ens manté a tots.

Pobresa evangèlica

—Em sembla, però, que això no és pas cosa nova. Els cristians sempre, d'alguna manera, han donat ajut a l'Església.

—Sí. Certament. I de vegades degut a circumstàncies històriques, s'han produït les grans donacions de pocs i s'ha perdut una mica l'hàbit de les prestacions normals de cada dia i de cadascú. I això empobria el sentit de comunió, de participació, de responsabilitat de tot el cos eclesial. En altres circumstàncies històriques, vingué l'aportació supletòria de l'Estat, quan aquelles masses de bens van deixar d'existir.

Ara, el procés és caminar cap al retrobament de la pobresa evangèlica, que cerca el sosteniment de l'Església en sí mateixa i en tots. Cal anar donant els passos convenients per anar bastint una consciència renovada i una conseqüent economia nova.

De fet ja s'han donat passos. Ja fa dos anys que cada diòcesi s'ha anat sensibilitzant, i ja és un fet que cada parròquia aporta les seves quotes al fons comú diocesà i que funcionen els consells parroquials de cara a una administració clara i efectiva i col·legial.

Ara, però, es tracta de donar un segon pas. Es tracta de complementar les accions diocesanes, amb una acció conjunta, amplament solidària de

tota l'Església de Catalunya, és a dir, de totes les vuit diòcesis de la Tarraconense.

Des d'ara caminarem tots junts en la qüestió econòmica, com hi caminem en tants aspectes de l'activitat eclesial. L'acció ha estat prou estudiada pels nostres tècnics i ha estat aprovada per la nostra Conferència Episcopal.

És un caminar que emprenem tots plegats. De tots dependrà el seu reeiximent.



pensant-ho bé



“Tenir les orelles a cal ferrer”

En els antics tallers de ferrer, amb la fornall encesa i els cops de mall a l'enclusa, deuria haver-hi molt de brogit. De fet, les persones que treballen enmig de la fressa de les màquines es veuen obligades a ser cridaneres. I, és clar, entre crits i soroll és difícil d'entendre's. Sovint deu ser també una bona excusa per “fer orelles de marxant”, per fer el sord de conveniència.

“L'escoltar” és una gran virtut que, com totes, exercitar-la demana una gran dosi de paciència. Tots tenim fretura de ser escoltats, i ho demanem amb insistència, però som els primers que no donem allò que demanem.

Una de les veritats més consoladores de la fe és que Déu ens escolta sempre. I una de les grans tragèdies de l'home i del creient és el no saber o no voler escoltar Déu. Jesús parla molt gràficament de les diverses actituds de l'home davant Déu que parla; per acabar dient: “Molts tenen orelles però no hi senten”.

Tots som molt agressius per “donar una escalfada d'orelles” o “treure el son de les orelles” als altres, o per “penjar-nos de les orelles d'algú” demanant quelcom amb insistència. Però a l'hora d'escoltar els altres “fa un vent que no se sent res”. Escoltem qui ens afalaga, però fem el sord a qui ens denuncia els nostres dobles jocs o ens canta, ben cantades, les quaranta. Evidentment això no és just.

Ja comença per oferir serioses dificultats l'escoltar-se, com cal, a sí mateix. Sovint en el nostre món interior hi ha una gran xerrameca de veus contradictòries, i es fa difícil ser mestre d'un mateix, imposar

silenci i saber destriar la veu de l'àngel de la cridòria dels gossos, escoltar la veu de la veritat i de l'amor i no endurir el cor en l'egoisme. “Tant de bo escoltessiu la meua veu i no enduríssiu els vostres cors, diu l'Escriptura. El primer pas per trencar la nostra harmonia interior i els lligams de comunió amb l'altre és no escoltar-nos ni escoltar.”

La fe i la pregària s'alimenten, en bona part, de l'escoltar. Preguar és, sobretot, escoltar Déu en el silenci. L'amistat, la convivència familiar i la salut de tota comunitat depenen també de l'exercici pacient, i sobretot sincer, d'escoltar, els altres.

I la bona realització de la nostra vida també. Tot lamentant-nos de la desgràcia d'altri diem: “Hagués volgut escoltar...”. Però, abans que a ningú, hauríem d'aplicar-nos-ho a nosaltres mateixos: Si en tota circumstància haguéssim “escoltat” i “guardat en el cor” la Paraula de Déu i la paraula del germà, la paraula de la nostra pròpia consciència i la paraula de l'amic, hauríem pogut evitar l'ensulsiada de moltes petites esperances que demanaven fer-se grans.

Diguem-ho tot. Hi ha qui proclama que no cal escoltar res ni ningú. Simplement viure, i, en tot cas, a cavall de la catifa màgica dels sentits viatjar (?) a l'inconegut, i tirant llarg, escoltar veus de sirenes i... pataplafpatapluf! (I del “happy end” què nois?) “Oreia, oreia, quan jo t'ho deia haguéssis cregut no hauries rebut”

Xesc Soliu

VIC

Trobada del MIJAC del bisbat a Manresa

MANRESA.— En una trobada que es va celebrar a la casa de les Reparadores (Manresa) els animadors del Mijac al nostre bisbat van tenir una animada matinal de treball.

Breument en quatre pinzellades el que fou el transcurs d'aquest matí:

—Després de l'esmorzar (xocolata desfeta per a tothom) s'inicià el que era un bescanvi d'impressions sobre les diferents experiències i realitats que s'han donat al llarg del temps i en els llocs on el Mijac treballa. Acte seguit es va donar curs a l'aprovació del nou equip de la Comissió Diocesana i del programa que aquest havia presentat. Els elegits per aquest servei han estat:

- Fortià Rovira (consiliari)
- Domènec Selvas (responsable)
- Joan Francesc Virós (responsable de Formació)

—Una vegada acabada la tasca peremptòria de que havia estat motiu principal de la trobada, els 52 animadors que havien assistit conjuntament amb els membres de l'Equip Catalano-balear van reunir-se

entorn de l'altar per a celebrar l'Eucaristia.

Què és el MIJAC?

Les seves sigles el defineixen:

Moviment Infantil i Jovenil d'Acció Catòlica (antic Moviment Júnior).

Els seus objectes el caracteritzen:

—educació de l'infant i adolescent a partir del seu temps lliure

—potenciació del seu protagonisme

—arrelament al medi i entorn on viu per tal de transformar-lo

—el “substrat” de l'Evangeli ha d'orientar la seva acció; això vol dir, com a conseqüència, l'opció per als pobres.

● En aquests moments el MIJAC del nostre bisbat s'està esmerçant a fi que els grups més o menys afins al planteig genuí del que és el moviment en qüestió, realitzin un procés clarificador de llur identitat o pertinença al mateix moviment.

Miquel Cañellas

AVISOS

Escolania de Montserrat.- El dia de Santa Cecília, seguint una tradició secular hi va haver la votació per part de la cinquantena d'escolans, per a la designació del Bisbetó, que serà entronitzat el proper dia 6, festa de Sant Nicolau. Els vots afavoriren el nen Ferran Albajar i Viñas, de 10 anys, de Caldes de Montbui.

XI Exposició Benèfica d'Artistes.- El proper dia 8, diada de la Puríssima, serà oberta al públic, a l'Hospital Infantil de Sant Joan de Déu, la XI Exposició Artística d'obres d'artistes catalans i les Illes. La venda és a benefici de les Obres Assistencials de la Institució, i ha estat patrocinada per la Direcció General del Patrimoni Artístic de la Generalitat de Catalunya.

Centre Ecumènic de Barcelona.- El Grup IRINI del Centre Ecumènic us invita a la celebració de la Divina Litúrgia en ritu bizantí, a 2/4 d'11 del matí, el diumenge 19 de desembre, a l'església de les M.M. Reparadoras, c/. Girona, 38.

Parròquia de Sant Medir. Homenatge a mossèn Josep M. Vidal i Aunós.- El proper 5 de desembre, la parròquia de Sant Medir celebrarà els 25 anys de vida pastoral de mossèn Vidal. Sant Medir i mossèn Vidal, aquests 25 anys, han representat una aportació creiem que important a la vida religiosa, cultural i cívica a la Bordeta, a Sants, a Barcelona i més enllà i tot. En principi, els actes principals del dia 5 són: Una celebració eucarística solemne al matí, una mostra al poliesportiu, al migdia, un acte, a la tarda, amb la participació d'entitats,

personalitats i feligresos. Tots els feligresos i amics hi sou invitats.

Auxiliars de les Missions Franciscanes.- Com cada any, i per donar suport a les obres missionals, es farà l'EXPOSICIÓ d'art xino-japonès, a la sala d'actes de la Casa Central, c/. Calaf, 13. S'inaugurarà el dia 8 de desembre, a les 13 hores. Horari de visita: Festius de 12 a 2 i de 6 a 8. Feiners: De 12 a 2 i de 6 a 9. Es clourà el dia 6 de gener. Els objectes exposats poden ser adquirits pel donatiu assenyalat en cada objecte.

Fòrum Vergés. "El mite del cristianisme socialista".- Se celebrarà una TAULA RODONA del contingut del llibre editat sota aquest títol per Enric M. Ureña, economista, teòleg i filòsof, professor de la Universitat Pontificia de Comillas a Madrid, que participarà a la taula rodona junt amb Gonzalo Arroyo, director del "Centre de Recherches sur l'Amérique Latine et le Tiers Monde", professor a París i a Mèxic, i José Antonio Biescas, de la Facultat de Ciències Empresariales de Saragossa. Actuarà de moderador Carles Comas, professor d'ESADE. Dijous dia 9 de desembre, a les 2/4 de 8 de la tarda.

Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes.- La celebració mensual de l'Eucaristia en commemoració de les aparicions de la Verge a Santa Bernardeta es farà el dia 11 de desembre, a

la parròquia de Santa Anna, a les 8 del vespre. S'invita a tots els membres de l'Hospitalitat i altres devots de la verge.

URGELL



En la foto es pot observar la base on recolza l'històric pont de Pont de Bar, en la construcció del qual morí d'accident el seu promotor i Bisbe d'Urgell Sant Ermengol l'any 1035. La nit del 7 al 8 de novembre fou arrasat per la riuada.

Malgrat la sotragada, es treballa per al futur

La solidaritat, el tret més característic arran de les riuades

LA SEU D'URGELL.— En totes les comarques afectades per les inundacions, els seus habitants saben els valuosos serveis que han ofert els helicòpters. Les comunicacions per carretera ja són prou deficitàries en aquestes comarques, i quan hi ha una situació d'emergència, hom arriba a la tragèdia. Els helicòpters han salvat vides humanes a Montferrer, han administrat medicaments i aliments a diversos pobles (Taús, La Guàrdia, Tuixent...), han traslladat malalts greus... Fins i tot han servit per a facilitar assistència espiritual als malalts. Mai no hi haurà prou elogis per agrair aquests serveis a les persones i entitats que els han facilitat (Mitra, Generalitat i Exèrcit), als que han coordinat les seves accions, als pilots i particularment a DAUSA, promotora i propietària de l'aeroport de l'Alt Urgell.

Diada del dol nacional a Andorra

Ho ha estat el dia 18 de novembre. El Bisbe Copríncep, acompanyat dels preveres de Les Valls, presidí una missa de difunts. Hi assistíen Els Delegats Permanents, Consell General i Autoritat dels Comuns. Els familiars de les víctimes ocupaven un lloc distingit. En la celebració litúrgica s'encengueren 15 llànties en memòria de les 15 víctimes: 9 morts i 6 desapare-

guts. En l'homília, el Sr. Bisbe recordà el valor de sufragi de la pregària, i subratllà que les inundacions han estat una vertadera catàstrofe nacional car han afectat tot el País. Els profetes escriuen lamentacions i elegies quan hi havia desgràcies públiques, sempre, però, digué el Bisbe Joan, hi havia una exhortació a l'esperança. Després del Déu de la ira, mostra del zel pel poble, hom coneix el Déu de l'amor. Altres motius d'esperança són la solidaritat, l'ajuda promesa i la bondat de Déu.

Visites

El calendari de les visites a les zones afectades per les riuades dels dies 7 i 8 és el següent:

Dia 9: Agustí Carol, Conseller d'agricultura de la Generalitat.

Dia 11: Jordi Pujol, President de la Generalitat.

Dia 13: El Sr. Bisbe visita el Pallars, des del primer moment havia viscut personalment la tragèdia a Ponts i Balaguer.

Dia 15: Alfons Guerra, dirigent polític.

Dia 16: Ministres d'Agricultura i Obres Públiques, del Govern central.

Tot i constatant un cop més l'inexplicable retard de les autoritats del Govern central en visitar les zones anegades, cal també donar fe de l'actitud general de totes les Autoritats que han manifestat un gran interès

en aportar l'ajuda necessària per a reconstruir els serveis.

Redreçament

N'hi ha hagut per part de tothom. Un exemple més de la virtut del nostre poble. Excepcionalment també hi ha hagut accions denigrants: un comerç que demanava 800 ptes. per una dotzena d'ous, una cafeteria que tanca les portes als que van de viatge i no poden arribar a casa, algun robatori... Accions que han d'ésser denunciades i conduïts els seus protagonistes a un tribunal. Són, però, les ombres que fan ressaltar encara més la llum de la virtut. Catalanitat vol dir coratge i solidaritat, és la forma d'assolir el redreçament.

Telegrama del Papa

Aquest és el text del telegrama que Joan Pau II ha enviat al Bisbe Martí: *"Santo Padre informado pérdida vidas humanas y graves danos materiales causado por inundaciones en esa diócesis."*

En las vecinas hace presentes sentimientos solidaria participación en dolor personas afectadas asegurando ofrecimiento plegarias por eterno reposo difuntos y pronto restablecimiento heridos impartiendo estos y familiares confortadora bendición apostólica. Cardenal Casaroli"

Antoni Mirabet

MEDICUS MUNDI

(Organització no Governamental d'assistència tècnica) sanitària en el Tercer Món)

- Sabeu escriure a màquina?
- Sabeu dibuixar?
- Coneixeu tècniques de publicitat i propaganda?
- Coneixeu tècniques de classificació i arxiu? (Fotografia, diapositives, revistes, notícies, llibres, etc.)
- Traduiu fàcilment del Francès o de l'Anglès?
- Ets periodista o escriptor?

Medicus Mundi (Organització benèfica d'ajuda tècnica sanitària al Tercer Món) necessita persones de qualsevol edat o sexe, alliberades de la seva professió o amb temps lliure, que puguin i desitjin de forma voluntària i gratuïta, col.laborar en diferents treballs que ens són necessaris.

En l'àrea de la seva actuació podran posar de manifest la seva creativitat, essent responsables del seu treball.

Els interessats, poden presentar-se, els dilluns i dimecres de 6 a 8 de la tarda a les nostres oficines de Roselló, 223 - Barcelona-8.

EN CAP LLAR CRISTIANA NO POT FALTAR-HI UN PESSEBRE

Gran assortit en Naixements, Reis i pastors, ho trobareu a

CASA BOCHACA

Carrer Bisbe Irurita, 2, bis. Barcelona-2. Tel. 315 09 54
Tallers de fabricació pròpia

Des del Baix Berguedà

Meditació al Pas dels Carros

Aquell jorn tràgic proppassat, tot contemplant el riu Llobregat desbocat com un cavall salvatge al seu pas per l'anomenat "Pas dels carros", prop del llogarret de La Galera de Gaià, vaig veure baixar entre els aigües brutes un bastó blanc. Segurament d'un cec.

Ara penso que una de les problemàtiques que el cec ha tingut sempre plantejada damunt la taula, ha estat la seva integració dins del món (i què es mou. Aquesta integració pot ésser de tipus docent, laboral, social, etc., etc.

En els temps en què les persones amb deficiències visuals eren totalment marginades de la societat, les seves fonts d'ingressos rajaven tan sols per dos ben minçats dolls: un, el subministrat pel producte de l'almoina, l'altre, el produït pels beneficis que reportava l'exercici com a intèrprets de qual-sevulla instrument musical. D'aquí la relació entre cec i músic, què ja avui es va esvaïnt de mica en mica.

Visc al Baix Berguedà. I he vist com la força creadora d'aquest poble berguedà i català alhora, inquiet i emprenedor, capaç dels més forts engrescaments, trontollava. Tot aquest enrotllament que ell havia plasmat, un enrotllament gegantí d'activitat fluvial i humana, ara, aquest riu Llobregat mateix que trespava com ningú per a fer-lo possible, traïdorament l'ha mig destruït.

Ara, ja passat l'aiguat, em sembla veure-hi entre el llot i la brutícia: polls, badalls, fred, alguna fuetada i tot (s'entèn moral) i poca aigua neta pel càntir.

Em mirava aquell jorn —repeteix— aquell bastó blanc del cec baixant riu avall. Hi he pensat en aquell bastó. Penso que potser és el nostre; el dels damnificats per la riuada. Que no ens deixin desamparats; que no vulguin ressuscitar l'estampa del cec "tocant el violí" per aquestes cantonades de carrer. Però aquests no fóren sinó "cecs de la riuada"...

Aquell jorn (més negre que el carbó de les mines de Fígols) tot contemplant la fúria del Llobregat vaig veure, així mateix, baixar riu avall una Mare de Déu, una petita imatge de la Verge que la riuada s'emportava brunzent.

També aquella imatge m'invità a unes petites reflexions. Vaig pensar, tot contemplant aquella imatge dintre el riu, que no unes línies, sinó tot un llibre ens caldria per esmentar els temples, les imatges, les festivitats, les pràctiques de pietat dels segles cristians en honra de Maria Assumpta al cel en cos i

ànima. I si valgués el sentit comú dels cristians diríem que és cert que Maria és al cel en cos i ànima, perquè el seu Fill, que ho podia i ho volia fer, la va prendre al seu costat en el Regne eternal. La iconografia d'aquest misteri és una de les més populars. La "Koimesis" dels grecs i la "Dormició" dels temples occidentals del Cristianisme és una de les representacions més familiars al poble cristià. L'artista que ho plasmà a Sens (França) envoltà Maria d'Àngels que la prenen al Cel, mentre els apòstols contemplen encisats aquella visió: L'Assumpció de Maria en cos i ànima al cel.

Aquesta visió és la que precisament m'ha donat llum a la vora del riu —al "Pas dels carros"— per veure en Maria una dona universal, no solament aquella jove neta del taller de Natzareth, una jueva i prou. Jo crec que, per exemple, els catalans més que entretenir-nos a contemplar imatges de diferents indrets de la regió (la de Núria, la de Montserrat, la de Queralt...) hauríem de crear una única imatge de Maria: la de la perfecta "dona santa catalana", i aquesta imatge l'hauríem de gravar en la nostra mentalitat per tota la vida; la imatge de la dona perfecta, la que podríem anomenar "La Ben Plantada dels catalans", mirall de totes les dones de Catalunya, amor de tots els fadrins, anhel de tots els infants. Malgrat la vestíssim amb els "jeans" de tantes noies dels nostres dies. Res no importa.

Vaig pensar, allà al "Pas dels carros", que tal vegada els catalans tenim massa marededeús i estem mancats de l'única, la universal, la del cel que fa de soplúig de la nostra terra (no de la jueva), i que el plorat sant Pare proclamava solemnement aquell 1 de novembre de 1950...

Tal vegada caldria encendre una llantió de menys a la fusta que somriu i un de més a la del cor, a la del model de la dona catalana.

Una riuada també fa meditar... I agermana. He vist homes i dones, jovent i mainada ajudant en una fàbrica tèxtil de la zona damnificada per l'aiguat a treure fang, a netejar telers... No hi ha altra veritat que la de l'amistat i la de l'amor. Crec amb totes les meves forces que cal estimar-se a tort i a dret. Urgeix que les famílies es reservin una partida d'hores consagrades a guanyar diners amb el treball de cada dia per encetar un reciclatge de cara a adquirir els valors de l'esperit.

Josep Picas i Pons

LLEIDA

Organitzades pel grup Francesc Eiximenis

Fe i Cultura, tema per a tres conferències

Lleida.— Per als propers dies 9, 15 i 22 de desembre el grup Francesc Eiximenis de Lleida ha programat un cicle de conferències a càrrec d'especialistes i professors en diverses disciplines que des de la teologia i la ciència, la tècnica i la humanística ajuden a la síntesi de Fe i Cultura que sempre encoratja la vida de tot intel·lectual cristià i és estímulo de la intel·ligència de tot home.

El Grup Eiximenis es va constituir a Lleida fa cinc anys i ha donat proves suficients en altres ocasions, de la validesa de la presència del pensament cristià en una societat pluralista. Actualment presideix el Grup Eiximenis a Lleida el professor Manuel Lladonosa, de l'Estudi General.

En el Saló de la Caixa i a les 8,15 de la tarda començaran puntualment les conferències segons el calendari següent:

Novembre 12, "Fe i Ciència", professor Pere Lluís Font.

Novembre 17, "Fe i Sociologia", professor Güell, president català del Grup Francesc Eiximenis.

Novembre 24, "Fe i Ideologia", professor Andreu Marqués, monjo de Montserrat.

Desembre 1, "Fe i Experiència", professor Ramon M. Nogué.

Desembre 9, "Fe i Raó", professor Salvador Pié.

Desembre 15, "Fe i Comunitat", professor Josep M. Rovira Bellós.

Desembre 22, "Ètica i canvi cultural", professor Gaspar Mora.

Fe i Cultura, cicle de conferències, és molt ben acollida pel públic. Lleida es demostra així com ciutat inquieta per la Fe, la Cultura, amb afany de saber.

A Lleida, Sant Llorenç i Sena dues primeres misses

El proppassat 14 de novembre a la parròquia de la Mare de Déu Assumpció, de Sena, per la tarda a les cinc va presidir la concelebració eucarística el neo-sacerdot reverend Amadeu Elcoso Mir, fill de Sena. Mossèn Amadeu fou ordenat sacerdot el dilluns dia 8 a València pel papa Joan Pau II.

A la concelebració de la primera missa de mossèn Amadeu va assistir-hi tot el poble de Sena i molts amics que arriba-

ren allí des de diferents llocs. Concelebraren amb mossèn Amadeu 30 sacerdots i predicà l'homília mossèn Andreu Carrera, també de Sena i actualment rector a la diòcesi de Saragossa; acompanyaven a mossèn Amadeu com a concelebrants principals els sacerdots també de Sena, mossèn Lluís Martínez i mossèn Luis Barrios. La "Rondalla de Sena" va interpretar els cants de l'esmentada missa baturra. Un nen de la parròquia del Santíssim Salvador, Pardiñas-Lleida, va fer la presentació de la missa i, a l'ofertori, els de Pardiñas van obsequiar mossèn Amadeu amb un projector de diapositives.

Mossèn Amadeu ha estat a la parròquia de Pardiñas exercint el diaconat, essent molt estimat de tot el barri que en gran nombre assistiren a Sena a la primera missa. Els de Sena li van oferir una imatge de la Pílarica.

Després de la missa el tradicional besamans. Fou molt felicitat mossèn Amadeu, els seus pares i familiars.

A Sant Llorenç, Lleida.— El mateix dia 14 se celebrà una altra primera missa, la de mossèn Francesc Xavier Jauset, que també a València havia rebut l'ordenació sacerdotal de mans del Sant Pare Joan Pau II. La celebració de la missa fou a les 6 de la tarda i comptant amb l'assistència d'un gran nombre de sacerdots. Amb mossèn Francesc Xavier concelebraren mossèn Jesús Tarragona, rector de Sant Llorenç, mossèn Joaquim Lax de la parròquia de Sant Pau (Mariola), Lleida, en la que mossèn Xavier ha estat com a diaca al servei de la comunitat parroquial i dos sacerdots companys de mossèn Xavier de Logronyo. En el moment de l'ofertori la mare i els germans de mossèn Xavier li regalaren un calze amb el qual després de la benedicció va celebrar la missa. El temple estava ple de gom a gom i fou molt emotiu l'acte del besamà. Els cants de tota la celebració anaren a càrrec de la Coral Sicoris amb la que se sent íntimament vinculat mossèn Xavier.

Curset d'Iniciació al MUEC

Els dies 4 i 5 de desembre el MUEC ofereix a tots els estudiants interessats un curset d'iniciació a l'esmentat moviment. El MUEC, Moviment d'Universitaris i Estudiants Cristians està al servei dels joves estudiants que volen viure la fe testimoniant el compromís de cristians en la vida diària que els és pròpia.

Aquest curset d'iniciació d'aquests 4 i 5 de desembre se celebrarà a RAIMAT, a les Carmeltes.

Atenció prioritària per les vocacions

Les vocacions al sacerdot, la seva cura i atenció és un dels primers desvetllaments de la diòcesi de Lleida a través de la Delegació Diocesana de Vocacions.

Les vocacions i el seu desvetllament és una responsabilitat de tota la comunitat diocesana i, en especial, dels sacerdots, catequistes i pares de famílies cristianes; és allò que diu mossèn Jaume Pedrós, delegat diocesà de vocacions en una carta que dies passats va dirigir a totes les comunitats parroquials i als sacerdots.

A la carta s'insisteix en la importància i necessitat de les vocacions al sacerdot en l'Església i per a la Diòcesi. Invita també l'esmentada carta a saber posar al servei de la vocació, la recent visita del Papa a Espanya i també en la importància del tema vocacional en el marc de les catequesis de confirmació. També posa en relleu la necessitat de l'oració personal i comunitària per les vocacions.

Lleida és diòcesi deficitària en vocacions al sacerdot, dèficit que té ja caràcter de gravetat. Aquest curs no hi ha hagut cap ingrés en el Seminari encara que sí s'obre l'esperança per al curs vinent. A Lleida li manquen sacerdots joves perquè la mitjana d'edat és de 55 anys. Una Diòcesi sense vocacions o massa escasses corre el risc de convertir-se en una Església trista i avorrida. El futur de la Diòcesi està en les vocacions que esperem com un do de Déu i a Ell li demanem. Les vocacions són fruit d'un laicat madur i eclesialment responsable i participant en la vida de l'Església.

La pastoral vocacional és qüestió que com a responsabilitat pròpia ha de contemplar tota l'Església diocesana.

CAMADA DE PASTORS ALEMANYS

Pares importats d'Alemanya, excel·lents vigilants, molt bo pedegreé.

Telèfon 254 10 61 (nits)



"O, Menorca!" és un llibre de poesies que ha escrit el bisbe de Menorca. La coberta a tot color és una bella fotografia del campanar de la Catedral, i en la portadeta hi ha una dedicatòria: "A la meva mare, que tan bona i dolça companyia em fa a Menorca; i a tots aquells a qui he dedicat qualcuna d'aquestes poesies, i a tots els meus estimats menorquins qui, supòs sabran comprendre perfectament el bon humor que també té un bisbe".

Amor filial a la mare, lliurament a la diòcesi que li pertoca pasturar, estima-bonhomia en tot moment, heus ací bonhomia en tot moment, veus aquí les característiques humanes de monsenyor Antoni Deig, bisbe de Menorca.

Declaracions en exclusiva del Dr. Antoni Deig, Bisbe de Menorca, per a "CATALUNYA CRISTIANA"

Ens cal donar a la joventut la utopia del seguiment de Jesús

Ens rep sense cap mena de protocol en el seu estatge, una "casa pairal" de Ciutadella, de pedra i de parets pintades de blanc que tant abunden en aquesta vila. S'hi entra per un petit jardí, amb flors i el seu pou al mig, i unes escales amples, també de pedra, que condueixen a un portal de fusta.

Net i polit l'estatge, amb estants curulls de llibres per tot arreu. No cal esperar. Ell mateix ens invita a passar a una sala, curosament i modestament adornada.

La diòcesi és tradicional, però la mar no la tanca

—Ens agradaria, senyor Bisbe, que ens parlés de l'estat de la seva diòcesi referent a la vida de l'Església. Com han acceptat els menorquins, durant aquests últims anys, els canvis profunds de l'Església postconciliar en una diòcesi tancada per la mar i tradicional.

—Bé. La diòcesi és tradicional, però la mar no la tanca. Menorca està oberta a tota la problemàtica de l'Església universal. Ha viscut pregonament aquest canvi del Concili Vaticà II. Essent una diòcesi tradicional, com heu dit, és alhora postconciliar, sense que manquin les tensions que i ha hagut a tot arreu, entre les diverses línies del pensament. Fa cinc anys que sóc aquí, i he trobat una diòcesi viva, molt viva, amb problemes, com és

natural. Estic d'acord amb Claude Tresmontant quan diu que el pensament de l'Església s'ha desenvolupat sempre per crisis, de manera que es pot comprovar que, quan no hi ha crisi, no hi ha tampoc desenvolupament ni progrés.

Monsenyor Antoni Deig parla pausadament, matisant les paraules i conceptes, i donant confiança a tot el que diu. A vegades per reafirmar una idea, s'aixeca i porta una cita, una frase d'algun autor o d'un llibre seu. Parlem de turisme, de quina forma incideix en la vida social, cultural i religiosa de l'illa.

—Menorca —diu monsenyor Deig— és l'illa de les Balears que ha rebut menys influència del turisme. Hi ha molta diferència, en aquest aspecte, de Mallorca i Eivissa. Els menorquins no necessiten del turisme per a viure ni per a promocionar-se en cap aspecte. L'illa disposa d'un equilibri en l'agricultura, en la indústria i el comerç, i més aviat a la gent no els agradaria que existís un turisme massiu, com el de la Costra Brava o de Mallorca mateix. Tampoc vull dir que aquí es refusi el turiste per sistema. El menorquí és per temperament molt acollidor i respectuós amb el turis-

te, si bé demana també ésser respectat i que sigui respectada, i no destrossada, la seva illa. Els menorquins distingeixen entre "estrangers", que són de fora d'Espanya, i els "forasters", que són els castellans i els catalans.

Coneix el poble i sintonitza amb ell

Monsenyor Deig reconeix, per altra part, que també a Menorca el turisme ha incidit en els costums dels nadius. Desgraciadament ha entrat la droga, el passotisme i una certa frivolitat. En canvi, no es coneix en l'illa l'atur com una llacra angoixosa que afecta altres regions de l'Estat espanyol.

Monsenyor Deig coneix molt bé el poble i sintonitza perfectament amb ell. Dialoga amb tothom. Quan va pels carrers de Ciutadella, els infants li diuen: "Toni, ¿vols venir a jugar amb nosaltres?". És amic dels infants, dels vellets, dels malalts i sobretot li preocupa la joventut.

—Ens cal donar a la joventut la utopia del seguiment de Jesús. El seguiment de Crist és principalment l'amor als germans, o millor dit, centrar aquest amor com a nucli essencial i trascendent. I per tant, també la destrucció de tot el que sigui injustícia, odi i mal. I això —n'estic convençut— entusiasma els joves.



El pou, el jardí i l'escalinata de cal Bisbe.

Entrant més a fons en la conversa li preguntem si les comunitats cristianes de l'illa han aprofundit en la fe a la llum de l'evangeli o aquesta fe es recolza sols en la recepció freqüent dels sacraments i en la missa dominical.

—Des que s'ha instituït el Consell del presbiteri s'intenta fer una Església més evangelitzadora i que arribi fins als qui dubten o francament no creuen. La catequesi funciona força bé fins a l'edat de la Confirmació. Aquí a Ciutadella hi ha 200 catequistes, gent jove i gent gran. Una escola de teologia, amb un pla cíclic, dóna classes als catequistes; hi ha també diàleg i reunions per grups. Cosa semblant funciona a Maó. Això no vol pas



L'estatge del Dr. Deig, on viu amb la

diumenge

Dia 5 de
desembre del 1982
Diumenge II d'Advent
Cicle B / Color morat
A cura d'Alexandre
Olivar, O.S.B.

BO I APLANANT ELS CAMINS DEL SENYOR

El diumenge passat parlàvem d'una doble perspectiva que té l'Advent: la del futur (la del retorn del Senyor) i la del passat (la de l'acompliment, en la història, de la redempció). Considerant la manera com s'ha realitzat i encara s'està duent a terme l'obra de la redempció, apareixen encara noves perspectives, perquè la salvació que Jesucrist portà a cap en la història fou precedida per la predicció o perspectiva profètica, la qual culminà i finí en el testimoni de Joan Baptista; la precedència, però, de Joan, dit justament "el Precursor", assenyaladora de la presència de l'Anyell que lleva el pecat del món (Joan 1, 29), no pertany merament a la història com quelcom que ha passat, sinó que continua tenint un valor actual, perquè la salvació vinguda de l'Anyell que pren damunt seu els pecats del món no està definitivament acomplerta, ni ho estarà fins que Jesucrist hagi tornat d'una manera definitiva, quan ens serà donat a veure i adorar l'Anyell, "com degollat", en la seva glòria (Apoc. 5, 6-14). Mentrestant, bo i rememorant el seu primer

adveniment, ens anem preparant per al segon, aplanant els camins del Senyor. En aquesta preparació les perspectives se sobreposen, perquè la profecia de l'Antic Testament adquireix el seu sentit veritable o, millor dit, ens és revelat el sentit autèntic de les prediccions profètiques, a la llum del Nou Testament, i els assenyalaments històrics de Joan Baptista valen tant per ara i per al futur, així com la celebració de Nadal no és una pura memòria, un record, perquè l'encarnació del Fill de Déu és una realitat de Crist que perdura en els cristians pels sagraments i per la fe, una fe que postula visió i que exigeix una preparació per a la visió. Aquests encavalcaments de perspectives denoten que allò que és temporal toca ja allò que és etern, que l'un conviu ara amb l'altre, fins que l'etern absorbeixi la nostra mortalitat (cf. 2 Cor. 5, 4). Potser això ajudarà a entendre l'esperit de l'Advent i les seves perspectives.

1 ANIVELLAR EL CAMÍ VERS EL SENYOR

A l'Evangeli d'avui Joan Baptista serà presentat com un en qui es compleix allò que hi ha escrit al llibre d'Isaïes (40,3-5), quan el profeta descriu la veu que crida que s'alcin les fondalades i s'abaixin les muntanyes i els turons, i que la serralada es torni una plana i el terreny escabrós com una vall, i que tothom vegi la salvació de Déu. Expressions gairebé iguals, les retrobem en el profeta Baruc; per això ha estat escollida la pàgina corresponent del llibre de Baruc com a lectura paral·lela a l'Evangeli d'avui. El text de Baruc és un fragment d'un càntic d'exhortació i de consol dedicat als jueus dispersats. El profeta s'adreça poèticament a Jerusalem, presagiant-li la renovació i la recuperació d'una glòria que li vindrà de Déu. Nosaltres sabem prou què significa la figura de la ciutat de Jerusalem (cf. Apoc. 21, 2-5) i el sentit dels noms que Baruc li assigna: possessió pacífica del bé (cf. Mateu 25, 34) i glòria del culte de Déu (cf. Efesis 1, 12), i quins són els fills reunits en ella. L'abaixament dels turons i de les muntanyes, encara que es tracti de serralades inacabables i altíssimes, farà que les valls, per profundes que siguin, quedin plenes, i així la terra sigui anivellada, plana: figures profètiques grandioses, inspirades, com hem vist, en Isaïes, per a expressar les transformacions enormes que Déu durà a terme en els homes, perquè puguin caminar sota la llum de Déu, conduïts per Ell. En efecte, anar a l'encontre de Déu, l'acceptació del missatge de Jesucrist, suposa una transformació total que la gràcia divina porta a cap en nosaltres: un treball d'abaixament de les pretensions humanes i de la superbia, i d'alçament de la buidor de l'home en la seva ignorància o niciesia, en la seva indiferència o desinterès.

Lectura del llibre del profeta Baruc

Ba 5: 1-9

Jerusalem, treu-te el vestit de dol i d'afflicció, i engalana't per sempre amb la glòria de Déu. Vesteix-te amb el mantell de la bondat de Déu, posa't al front per diadema la glòria de l'Etern. Déu farà que sota el cel es vegi per tot arreu la teva resplendor i tindràs per sempre aquest nom, que Déu t'imposarà: Possessió-pacífica-del-bé i Glòria-del-culte-a-Déu. Alçat, Jerusalem, guaita des del cim cap a l'orient i veuràs com, per ordre del Sant, es reuneixen els eus fills de llevant i de ponent; canten d'alegria recordant l'obra de Déu. Quan van sortir de tu, caminaven escortats d'enemics, però ara Déu te'ls retorna portats gloriosament com en un tron reial. Déu ordena que s'abaixin els turons més alts i les muntanyes perpètuas, que s'omplin les fondalades i s'anivelli la terra, perquè Israel camini segur sota la glòria de Déu. Fins els boscos i tots els arbres aromàtics faran ombra a Israel per manament de Déu. Déu conduirà Israel, ple d'alegria, a la llum de la seva glòria, amb aquella bondat i aquell amor que li són propis.

SALM RESPONSORIAL

El breu salm 125, cantat aquí íntegrament, és un cant d'agraïment pels favors que Jahvè ha fet a Sió, o sigui, a Jerusalem, a la qual poden retornar els desterrats. Tant la lectura de Baruc com aquest salm confereixen una dimensió eclesial al nostre anar a l'encontre de Crist. Certament, el judici que aquest encontre suposarà serà quelcom de personalíssim seré jo qui de mi hauré de donar compte a Déu. No per això deixo de ser membre d'una Església, cosa que em revesteix d'una especial confiança.

125: 1-2ab, 2cd-3,4-5,6 (R.: 3)

Quan el Senyor renova la vida de Sió
ho creïem un somni;
la nostra boca s'omplí d'alegria,
de crits i de rialles.

R. És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre,
amb quin goig ho celebrem!

2 EL DIA DE JESUCRIST

Aquesta combinació de dos fragments del capítol primer de la carta de sant Pau als Filipencs ha estat motivada per l'expressió "dia de Jesucrist", que apareix en cada un dels susdits fragments. És una expressió eminentment escatològica, no exclusiva de sant Pau, el qual l'havia heretat, en certa manera, del llenguatge dels profetes, li havia donat, però, un sentit nou. En els profetes apareix freqüentment l'expressió "dia del Senyor", designant el dia del judici o de la discriminació que Jahvè farà entre bons i dolents; dia de llum per als bons i de tenebres per als dolents, dia de salvació per al poble escollit, per als justos; de càstig, però, per als pecadors, per als israelites infidels. Tampoc al Ncu Testament l'expressió és exclusiva de Pau, perquè la retrobem a Lluç, 17, 24 i 2 Pere 3, 10 i 21, amb sentit escatològic; designant la fi del món. Apel·lant Joel 2, 2, Pere (Actes 2, 20) emprà l'expressió per a designar la fi del món ja iniciada, meta històrica, manifestada ja en el fenomen de la primera Pentecosta, en la qual les manifestacions de l'Esperit Sant supliren els fenòmens còsmics propis de l'escatologia. Per a sant Pau, el dia de Jesucrist és el de la seva manifestació o retorn amb la consegüent resurrecció universal (1 Tess. 4, 15, i en aquest mateix sentit cal entendre 1 Cor. 5, 5 i 2 Cor. 1, 14). Com correspon a l'ensenyament escatològic, és un dia que vindrà com un lladre (1 Tess. 5, 2), sobtadament, sense avisar, per això cal estar-hi sempre preparats. Amb vista a aquesta preparació, sant Pau dona unes normes en la lliçó d'avui: cal que en nosaltres vagi creixent l'amor fins a vessar: això ens donarà el coneixement i la finor d'esperit que ens capacitarà per apreciar els valors autèntics de les coses, és a dir, ens ensenyarà a posposar degudament tot allò que no té importància comparat amb la que té o tindrà el dia de Jesucrist. El que importa és assegurar el progrés i la perseverança. Però això no és obra exclusiva de nosaltres sinó de la gràcia de Déu, el qual, així com l'ha començada, durà a bon terme aquesta obra.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

Fi 1:4-6; 8:11

Germans, sempre que prego per vosaltres, la meva oració és plena de goig pensant en tot el que heu contribuït a la causa de l'evangeli des del primer dia fins avui. Estic segur d'una cosa: Déu, que ha començat en vosaltres un bon treball, acabarà de dur-lo a terme fins el dia de Jesucrist.

Déu és testimoni de com us enyoro, a tots vosaltres, per l'amor entranyable que us té Jesucrist. I el que jo demano en la pregària és qu'el vostre amor s'enriqueixi més i més, fins a vessar, ple de coneixement i de finor d'esperit, perquè sapiguen apreciar els valors autèntics i arribeu purs i sense entrebancs al dia de Crist, carregats d'aquells fruits de justícia que donem per Jesucrist, a glòria i lloança de Déu.

Els altres pobles es deien: "És magnífic el que el Senyor fa a favor d'ells".
És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre,
amb quin goig ho celebrem! R.

Renoveu la nostra vida, Senyor,
com l'aigua renova l'estepa del Nègueb.
Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls,
criden de goig a la sega. R.

Sortien a sembrar tot plorant,
emportant-se la llavor;
i tornaran cantant d'alegria,
duent a coll les seves garbes. R.

3 HI HAGUÉ UN PRECURSOR

De la segona part d'aquesta lectura evangèlica, ja n'hem parlat a propòsit de la primera lliçó. La primera part no sembla important a primera vista, ja que quasi tota ella no és més que un anyoc de precisions cronològiques i d'indicacions de les circumstàncies polítiques del començament de la predicació de Joan. Però també el Déu etern va encarnar-se per esdevenir no pas un home intemporal, sinó perfectament històric, amb una pàtria, una cronologia i un nom. Per això té importància, com a identificació històrica de Jesús, no menys que de Joan, aquest cúmul de indicacions sobre les autoritats estrangeres (romanes) i indígenes que governaven el país i els tetrarcats (quarts de província) veïns, així com sobre la jerarquia religiosa, la qual també exercia una autoritat política a Judea. Joan Baptista, fent de precursor del Senyor, present, però encara no manifestat, predica la conversió. Ja feia temps que predicava per les regions desertes del Jordà (cf. Lluç 1, 80) i per això li escau el text d'Isaïes que li apliquen els evangelistes. Sojornant al desert, Joan no era una figura singular; al temps de Jesús hi havia grups que vivien retirats als llocs solitaris de les vores del Jordà i del Mar Mort per a practicar-hi una vida de recolliment i de penitència.

Evangeli segons sant Lluç

Lc 3: 1-6

L'any quinzè del regnat de l'emperador Tiberi, mentre Ponç Pilat era procurador romà de la Judea, Herodes era tetrarca de Galilea, Felip, el seu germà, ho era d'Iturea i de la regió de Traconítida i Lisànies, ho era d'Abilena; durant el pontificat d'Anàs i Caifàs, Joan, fill de Zacaries, rebé la paraula de Déu al desert, i anà per tota la comarca del Jordà predicant un baptisme de conversió per obtenir el perdó dels pecats.

Complia el que hi ha escrit al llibre del profeta Isaïes: "Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, i el terreny escabrós serà una vall, i tothom veurà la salvació de Déu".

PUNTS DE REFLEXIÓ

1.— Durant l'Advent i a la seva litúrgia, entre altres figures bíbliques que ens acompanyen, hi ha la del profeta Isaïes i la de Joan, dit el Precursor. Quan l'Església presenta a la nostra consideració les prediccions de l'un i les prediccions de l'altre ens hem d'adonar de la riquesa de dimensions i de la superposició de plans amb què els cristians, posseïdors ja de la vida perdurable en aquest temps caminem cap a aquell que es va fer temporal per tal de fer-nos eterns.

2.— Algú ha dit que si els cristians primitius, compresos els evangelistes, no haguessin viscut en la tensió que els condicionava, motivada per la creença que el retorn de Jesucrist havia de tenir lloc en una data imminent, els Evangelis (la manera com hi està exposada la predicació de Jesús) haurien estat escrits en un to de menys urgència. Això implica l'afirmació que la moral del Nou Testament és una moral de circumstàncies, provisional, que seria diferent, no tant absoluta, menys escatològica i, per consegüent, menys tensa, potser més contemporitzadora i compromesa amb el món, si no hi hagués hagut aquella expectació frustrada. Però l'expectació de la vinguda del Senyor com a possiblement imminent no deixa de ser-hi sempre, de la mateixa manera com sabem que la mort ens pot sorprendre en el moment menys pensat.

3.— La moral cristiana no està condicionada per cap imminència suposada de la vinguda de Crist, sinó pel fet que els cristians saben que l'estat de vida actual és una etapa vers un estat superior trascendent i definitiu, mentre que el temps present és un temps de prova, en el qual cal contemplar les coses "sub specie aeternitatis", com diu la fórmula clàssica, això és, mirant-ho des de l'eternitat i subordinant ara els valors temporals als eterns i definitius.

homes i institucions

Cardijn i Tarrés

El pro-passat mes de novembre es commemorà el centenari del naixement de Joseph Cardijn. L'intrèpid apòstol de la joventut obrera cristiana nasqué a Shaerbeek (Bèlgica), el 1882 i moria a Lovaina el 1967. Fill de pares obrers pregonaments cristians, després dels estudis sacerdotals i d'una orientació específica pels temes sociològics i laborals, el 1912 inicià l'organització d'un moviment que denominarà "Joventuts Obreres Cristianes". (JOC)

El zel enardit de Cardijn entusiasma amplis nuclis de joves cristians i ben aviat aquell moviment prengué volada no sols a Bèlgica sinó a França i arreu d'Europa. El seu lema era el de "l'apostolat al propi ambient": els obrers han d'ésser

els apòstols dels obrers, els universitaris del company d'estudi, els joves apòstols dels joves.

No es va reconèixer el moviment fins l'any 1925

"Tot jove treballador, tota noia treballadora té una missió i un destí divins, no a l'altra vida, després de la mort, sinó ara, des d'avui, en la seva vida concreta i diària, en la qual és el primer i immediat apòstol de Déu, en el seu medi, entre els seus companys". Molts joves entengueren aquell llenguatge i la flama de l'apostolat en l'ambient obrer es propagà de forma gairebé sorprenent.

Amb tot, l'Església oficial i Roma més en concret, fent

honor a la "prudència tradicional" i a la lentitud a acceptar tot el que sigui quelcom innovador, no va reconèixer aquell dinàmic moviment fins l'any 1925.

Uns anys després d'aquest reconeixement "oficial", mossèn Albert Bonet i Marrugat, fill de Vilafranca del Penedès, visità Bèlgica per veure "in situ" i copsar tot el dinamisme d'aquell moviment apostòlic jove iniciat per Cardijn. Això s'esdevenia l'any 1930.

Sempre més i millor

El Dr. Albert Bonet retornà a casa nostra contagiad de l'embranzida que la JOC belga portava i amb els seus articles del diari "El Matí", sota el títol "Un viatge de cara als joves", va despertar les energies espiri-



Joseph Cardijn, fundador de la JOC.

tuals de gran nombre de joves catalans i els empenyé a un dinamisme apostòlic notable.

Ben aviat veié que el jovent, sempre que se'l sap tractar, dóna una resposta generosa i entusiasta. I així naixia a Catalunya un moviment amb una força impressionant. Fou la "Federació de Joves Cristians de Catalunya".

I un dels pioners i dels més entusiastes de la crida feta pel Dr. Albert Bonet, fou el Dr. Tarrés. El lema de mossèn Bonet "Sempre més i millor" era fet a mida dels ideals d'en Pere Tarrés. Ho explica ell mateix: "En llegir els articles de mossèn Bonet al diari "El Matí", amb els amics ens dèiem: No podríem fer quelcom nosaltres? Per què no anem a visitar al Dr. Bonet i veure què es pot fer?"

"En efecte, es va realitzar la visita" i així s'inicià la gestació del gran moviment fejecista de Catalunya. (1)

Un apostolat urgent

El Dr. Tarrés va trobar el que feia temps cercava. La flama de l'apostolat que ell portava va canalitzar-se en les activitats i organització de la FJCC: parlaments, cercles d'estudi, reunions organitzatives, articles a la premsa, les famoses "Glosses" al setmanari "Flama", òrgan de la Federació...

Foren uns anys d'una plena dedicació apostòlica d'en Tarrés. Una activitat totalment sobrenaturalitzada, però duta a terme amb un optimisme contagiós, amb l'amabilitat que li era característica, amb el seu esperit fi, cultivat, fet de senzillesa i tacte exquisit.

El programa de Cardijn, de fer dels obrers els primers apòstols dels obrers, la Federació —i de forma especial el Dr. Tarrés—, ho aplicà als joves que han d'ésser els apòstols dels altres joves. A la glossa sobre "Grandesa del nostre ideal", Tarrés diu: "Llavors tindrem aquells joves que exerciran el seu apostolat als tallers, a les fàbriques i als despatxos. Aquest apostolat és urgent..."

L'exemple del Dr. Tarrés i la seva crida a l'apostolat en el propi ambient té plena actualitat. Cadascú al seu lloc; si som cristians convençuts hem d'exercir l'apostolat: amb el bon exemple, amb la responsabilitat al treball i al propi estat de vida i amb una col·laboració a mida del possible amb els moviments eclesials.

Jordi Pijoan

(1) Del llibre "Dr. Tarrés.- Metge, fejecista, sacerdot". Ed. Claret. pàg. 53.

fent camí

El caràcter català



Hi ha un adagi popular que diu: "Cada terra fa sa guerra", expressant amb aquestes paraules la manera de ser, pròpia d'un poble, amb els seus usos i costums, com una mena de disposició que perfila o defineix la forma de comportar-se, tal vegada no d'una manera estricta, però sí tradicional.

És el que s'entén com a caràcter determinat d'un grup ètnic o d'una nació.

El que diem ve a tò perquè en un llibre de geografia de l'any 1896, del que és autor F. Flos i Calcat, ja deia en referir-se al caràcter català: "... ens han motejat de rudos, perquè no gastem paraules en va; egoistas, perquè som estalviadors per lo que ens costa de guanyar; exclusivistes, perquè ens acontentem i disfrutem amb lo que és pura-

ment nostre; bruscos i ásperos, si hem de rebutjar amb l'energia i concisió del llenguatge que Déu ens ha donat, proposicions inconvenients i fins degradants, i en fi, no tenim el dictat d'avaros, tal vegada perquè ningú pot negar que Catalunya ha sigut la primera d'Espanya en allargar sa mà sempre caritativa a les demés regions en els desgraciats casos d'inundacions, terratrèmols, naufragis, etc."

Aquesta és l'opinió d'un home que estimava Catalunya. El que dol més és que ressoni encara aquests criteris en la mentalitat de certes persones que ens consideren, com fa centúries, en una falsa visió estereotipada i atàvica de temps passats.

Pietat Campmajó

calendari

Diumenge, 5 de desembre, de la II setmana d'Advent. Sant Sabas, abat; Sant Dalmau, bisbe màrtir, i Santa Crispina, màrtir.

El sol surt a les 7,1 i es pon a les 4,22 (horas solar).

Dilluns, 6 de desembre de la II setmana d'Advent. Sant Nicolau de Bari, bisbe; Sant Majòric, màrtir i Santa Asela, verge.

Festa major a Malgrat, Martinet i Montellà.

Fira a Sant Privat.

Dimarts, 7 de desembre. Sant Ambrós, bisbe doctor; Sant Agató, màrtir i Santa Fara, abadessa.

Dimecres, 8 de desembre. La Immaculada Concepció de la Mare de Déu. Santa Ester, reina.

Festa major a Aiguafreda, Cambrils i Montesquiu.

Fira a Ger, Camprodon, Gironella, Palafrugell, Sant Boi de Llobregat.

Dijous, 9 de desembre. Sant Restitut, bisbe màrtir, Santa Leocàdia i Valèria, verges i màrtirs.

Festa major a Amposta, Estavill i Santa Llogaia de Terri.

Divendres, 10 de desembre. Ntra. Sra. de Loreto. Santa Eulàlia de Mèrida, verge màrtir. Sant Melquíades, papa màrtir.

Festa major a Berga, l'Hospitalet de Llobregat, El Papiol, Santa Eulàlia de Puigoriol, Santa Eulàlia de Riuprimer, Santa Eulàlia de Ronçana, Ulldemolins i Vilella Alta.

Dissabte, 11 de desembre. Sant Damàs I, papa, Sant Daniel Estilita i Santa Ida, verge.

l'Església celebra

5 de desembre. Diumenge de la II setmana d'Advent. Lectures: Primera, Ba 5,1-9, S 125, segona Fl 1,4-6.8-11, tercera Lc 3,1-6.

6 de desembre. Dilluns de la II setmana d'Advent. Lectures: Primera, Is 35,1-10, S 84, segona Lc 5,17-26.

7 de desembre. Dimarts de la II setmana d'Advent. Lectures: Primera, Is 40,1-11, S 95, segona Mt 18,12-14.

8 de desembre. Dimecres. IMMACULADA CONCEPCIÓ DE MARIA. Lectures: Primera, Gn 3,9-15.20, S 97, segona Ef 1,3-6.11-12, tercera Lc 1,26-38.

9 de desembre. Dijous de la II setmana d'Advent. Lectures: Primera, Is 41,13-20, S 144, segona Mt 11,11-15.

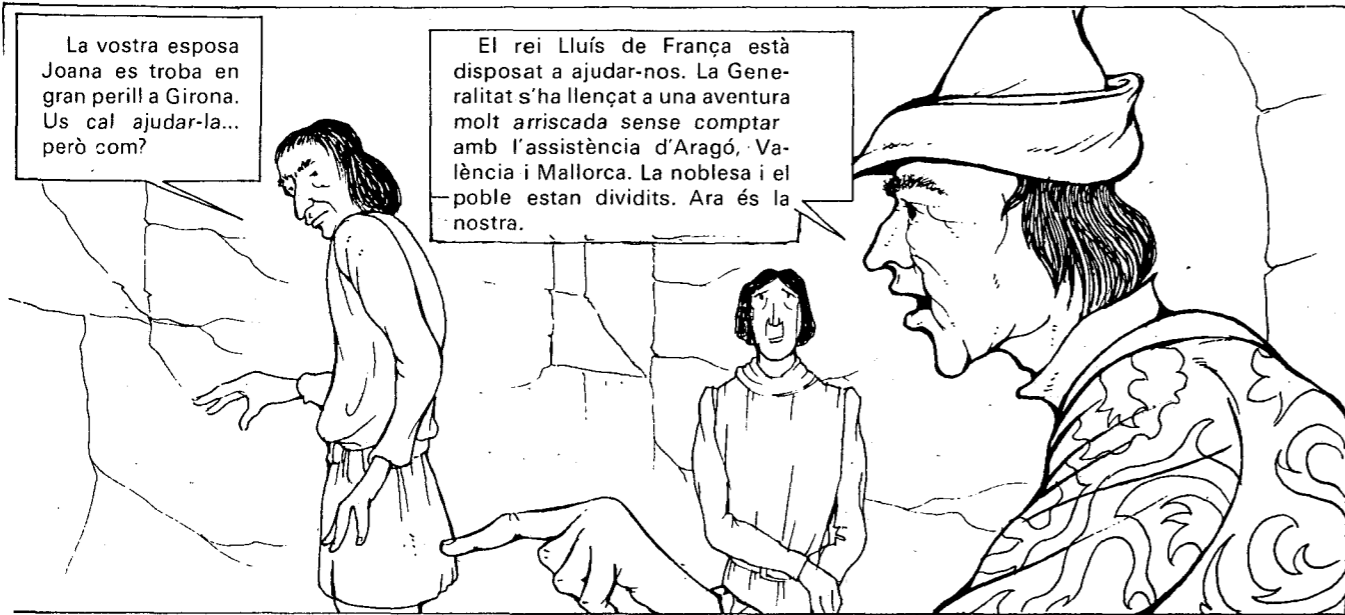
10 de desembre. Divendres de la II setmana d'Advent. Lectures: Primera, Is 48,17-19, S 1, segona Mt 11,16-19.

11 de desembre. Dissabte de la II setmana d'Advent. Lectures: Primera, Sir 48,1-4.9-11, S 79, segona Mt 17,10-13.

ELS REMENÇES

La vostra esposa Joana es troba en gran perill a Girona. Us cal ajudar-la... però com?

El rei Lluís de França està disposat a ajudar-nos. La Generalitat s'ha llençat a una aventura molt arriscada sense comptar amb l'assistència d'Aragó, València i Mallorca. La noblesa i el poble estan dividits. Ara és la nostra.



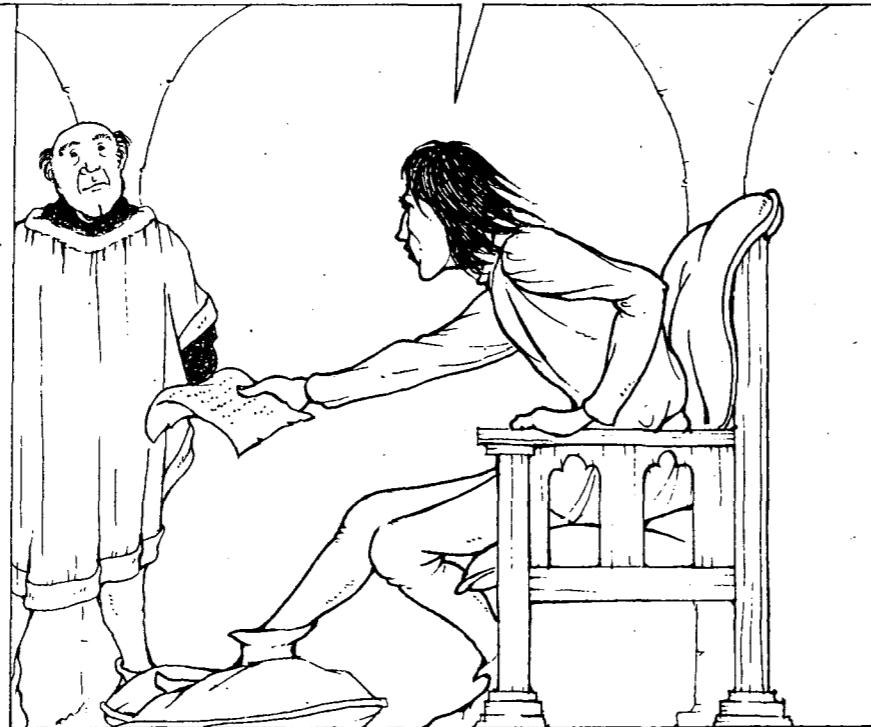
Si ajudem Joan II d'Aragó i juguem amb sort podem incorporar al nostre Reialme els comptats de Rosselló i Cerdanya. Si aconseguim establir-nos-hi una bona temporada ningú ja no ens treurà més.

Per altra part Joan d'Aragó no crec que pugui tornar-nos els 300.000 escuts d'or.

I derrotar les forces dels catalans no ens serà pas massa difícil. Primer cal reduir les forces que han sitiats Girona i salvar la reina Joana i el seu fill Ferran, després atacar Barcelona.

Des del febrer de 1462, Joan II estava negociant amb Lluís XI de França la seva ajuda. Pel maig s'estipulà que Lluís XI soldejaria a favor de Joan II, 700 llances, la gent de pau necessària i artilleria abundant per entrar en territori català.

A canvi d'aquesta ajuda Joan II es declarà deutor de Lluís XI de França per la suma de 300.000 escuts d'or i en garantia dels quals cedia els castells de Perpinyà i Cotlliure. Quan capitulés Barcelona Joan lliuraria en penya, també, els comptats de Rosselló i Cerdanya. Ambdós pensaven que enganyaria a l'altre. Lluís convençut que Joan no podria tornar la suma establerta. Joan pensant que amb el temps ja trobaria la forma de burlar el francès. Així Joan II estava disposat a jugar-se una part del seu reialme sense cap escrúpol.



ELS TERRATREMOLS

S'anomena terratrèmol el fenomen geològic sobtat que es produeix a l'interior de la terra i que origina una sèrie d'ones sísmiques que en propagar-se provoquen un tremolor en les zones que travessen.

El lloc subterrani on neix el fenomen s'anomena hipocentre i el punt de superfície, situat sobre la seva vertical, epicentre. La major part dels 80.000 seismes que es produeixen a l'any, sols són captats per uns aparells construïts a l'efecte i que s'anomenen sismògrafs. La ciència que estudia tot allò relacionat amb els terratrèmols és la Sismologia.

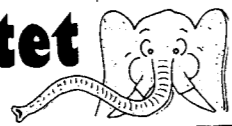


duirà. L'únic que es pot fer és evitar la construcció de grans ciutats en els anomenats cinturons sísmics, o zones de la superfície terrestre on es produeixen la majoria dels terratrèmols. A més, investigar i portar a la pràctica mètodes de construcció que impedeixin o retardin l'esfondrament dels edificis, principal causa de les pèrdues humanes i materials que provoquen els terratrèmols.

Quan els moviments sísmics es produeixen sota el mar, s'anomenen terratrèmols submarins; existeixen algunes estacions sismològiques destinades a localitzar les temibles ones gegantines, que originen, i que es desplacen a una gran velocitat ocasionant danys greus a les zones costeres.

Els terratrèmols poden ésser de molt diversos tipus, però la causa fonamental que els provoquen és una fractura en la massa rocosa que compon l'escorça terrestre. Aquestes fractures, que són sobtades, es deuen a llargs i complexos fenòmens geològics que poden ésser de tipus volcànic o tectònic. Els seismes més importants són els que estan formats per fenòmens de tipus tectònic i el seu origen es troba relacionat amb el procesos orogènics i la teoria de la deriva universal.

A causa del seu caràcter sobtat i per la magnitud del desastre que poden ocasionar, els terratrèmols han estat, al llarg de la història, objecte d'una gran preocupació. Actualment, no existeix, encara cap manera de predir el lloc i el moment exactes on es pro-

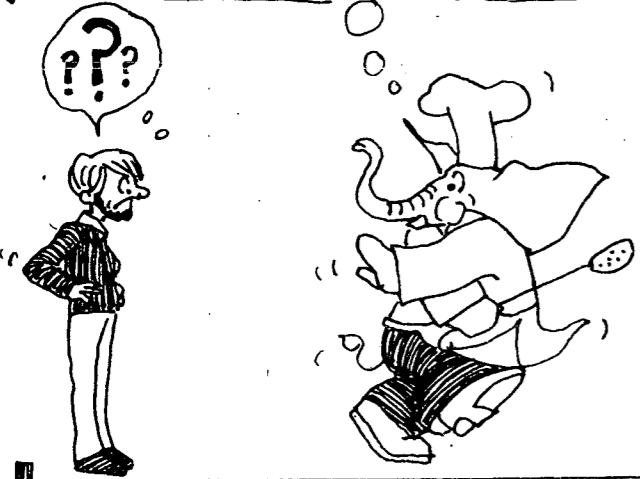


JA ESTÀ, JA HE ACABAT LA MO-NU-MEN-TAL TRUITA DE PATATES. AFA-NYEM-NOS A MENJAR-LA, ARA QUE ESTÀ CALENTETA...

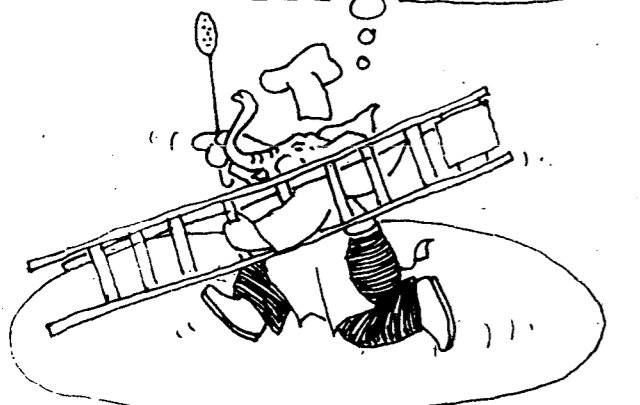
T'ACOMPANYO A LA CUINA I T'AJUDO A PORTAR-LA!



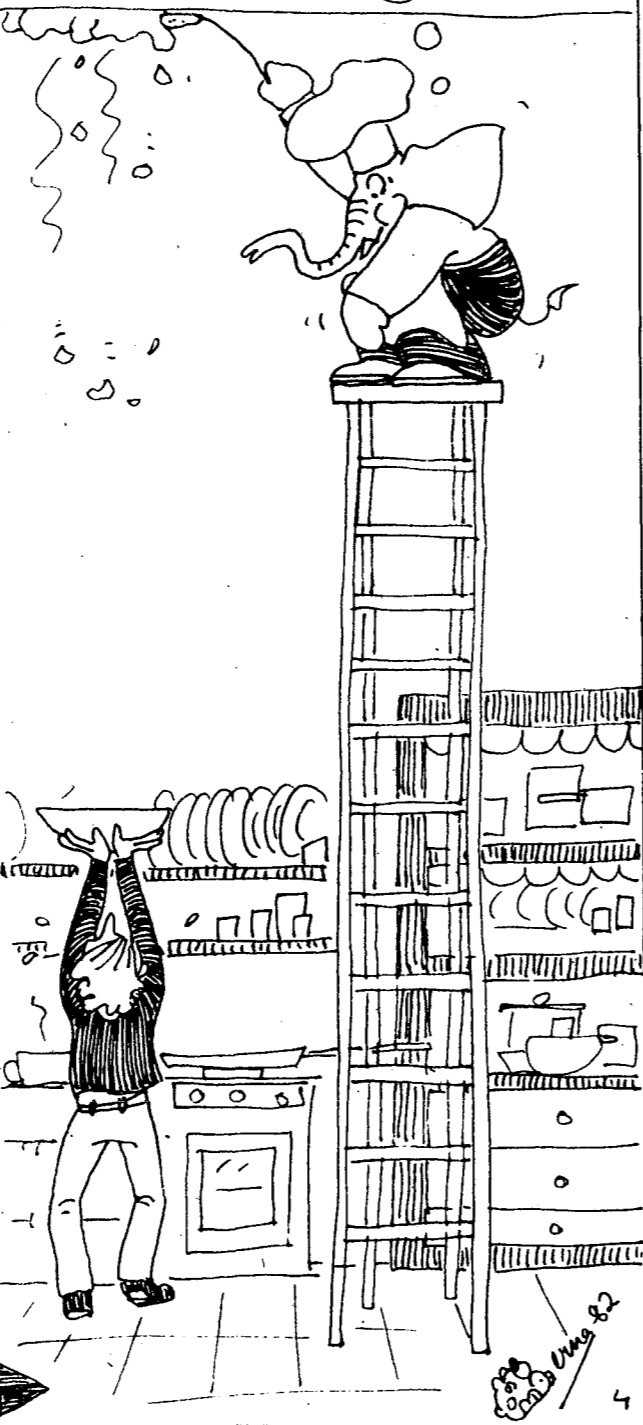
ESPERA'T, QUE VAIG A BUSCAR L'ESCALA.



SOM-HI, CAP A LA CUINA A BUSCAR LA TRUITA...



UNA MICA MÉS CAP A LA DRETA, PERE ... UNA MICA NOMÉS... AI, SENYOR, QUINA GRÀCIA, CADA VEGADA QUE FAIG SALTAR UNA TRUITA EM PASSA EL MATEIX...



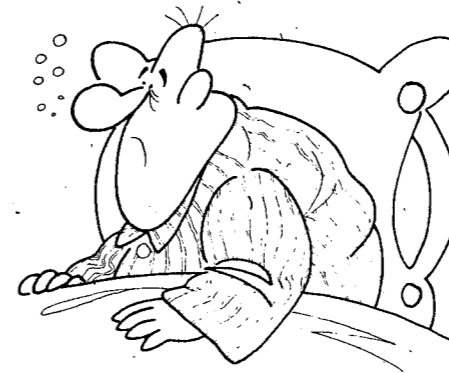
Coneguem la nostra llengua



Hem d'ahorrar

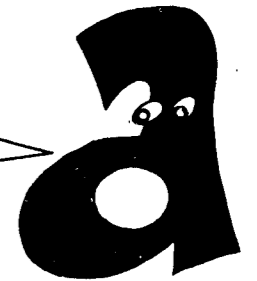


És el duenyo



Té una pesadilla

Aquestes frases estan malament. Escriu les equivalents en català correcte.



1.368

2.617

549

17

23

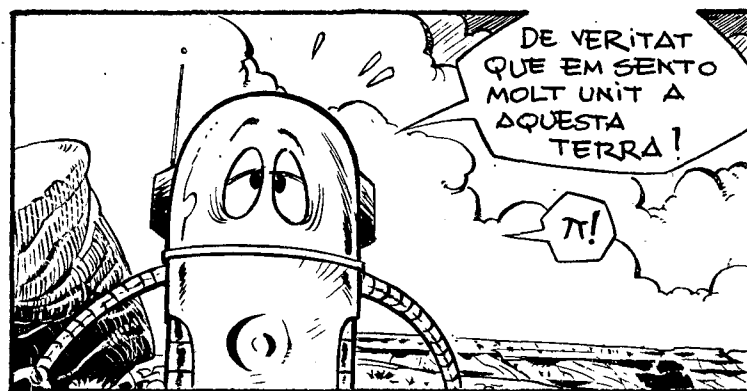
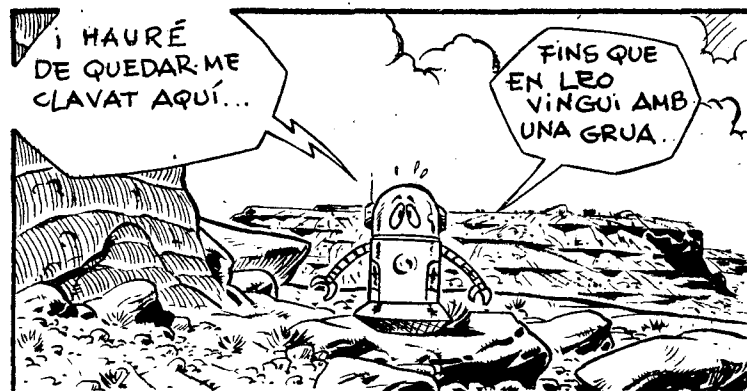
4.561

3.846.795

Escriuiu bé aquests Nos. (amb lletres).



Solucions: 1.— Mil tres-cents seixanta-vuit. 2.— Dos mil sis-cents disset. 3.— Cinc-cents quaranta nou. 4.— Disset. 5.— Vint-i-treš. 6.— Quatre mil cinc-cents seixanta-un. 7.— Tres milions vuit-cents quaranta sis. Mil set-cents noranta cinc.



L'EIXERIT

Estimar la Mare de Déu

És una altra d'aquelles quatre coses que, després de veure i escoltar el Papa se m'han quedat gravades en el cor: Estimar la Mare de Déu.

Quan varen començar a sortir papers amb l'escut del Papa, vaig preguntar què volia dir aquella M que hi ha en l'escut.

—“Vol dir Maria. El Papa, com tots els bons cristians, estima molt la Mare de Déu.”

Ouan diem: Mare de Déu de Montserrat, de Lourdes, de Fàtima, del Pilar, de Covadonga, etc., ens referim a diferents llocs en els que la Mare de Déu és venerada sota aquestes invocacions.

Jo ja sé que, de Mare de Déu, només n'hi ha una: Aquella noia de Natzalet que, d'una manera meravellosa, perquè Déu l'escolli i volgué, fou Mare de Jesús, el Fill de Déu fet home, i per això l'anomenem Mare de Déu.

És clar, el qui més l'ha estimada i l'estima és el seu Fill Jesús, després sant Josep, els Apòstols i junt amb ells els cristians de tots els temps.

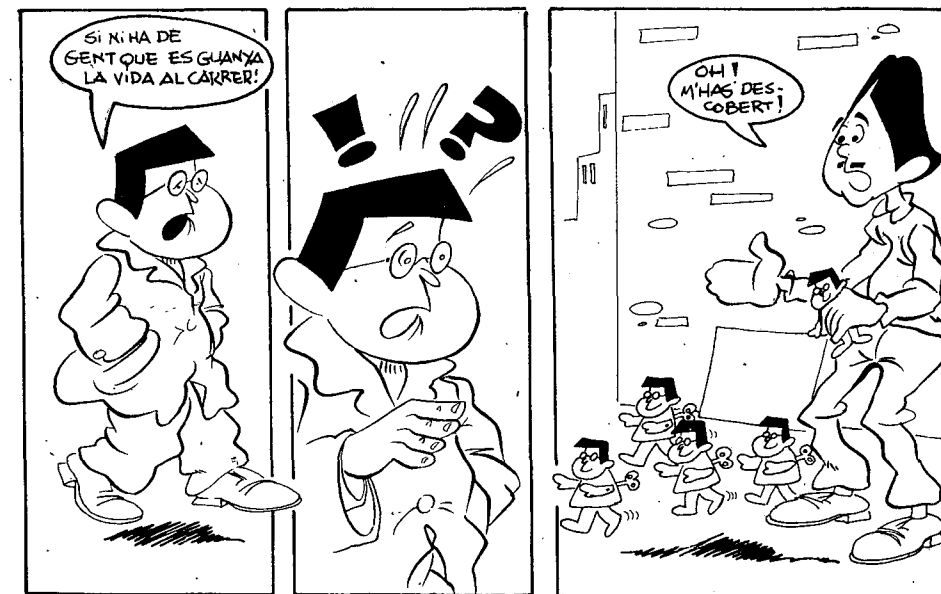
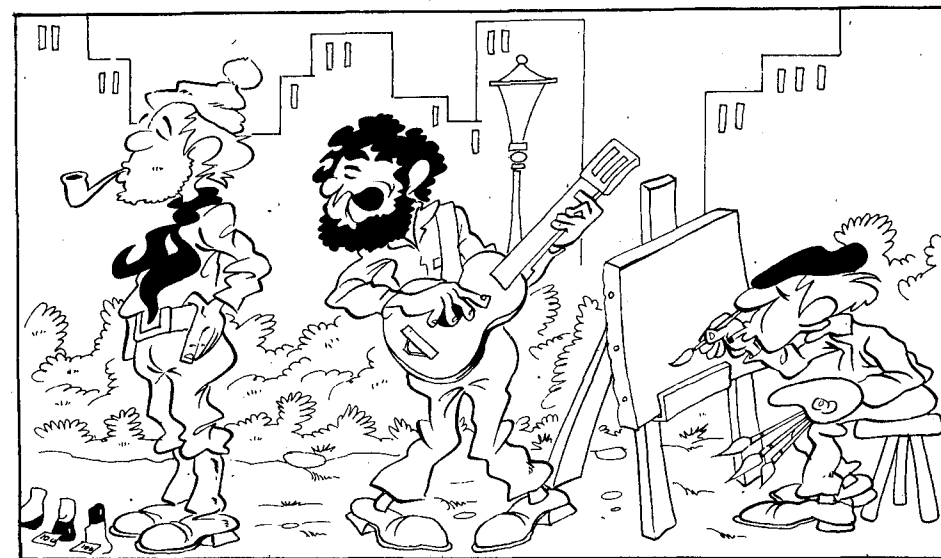
Mossèn Josep ens explicà que Jesús vol que, després d'Ell, la persona que més fa pel bé de la Humanitat sigui Ella; per això ens l'ha donada també com a Mare a tots aquells que, junt amb Ell, formem la seva Església, i també a totes les persones del món. I que per això, des de molt antic, els cristians ens adrecem a Ella dient-li també: "Mare de l'Església" i "Mare del món".

És bonic, oi, que Nostre Senyor, amb una noia tan senzilla, faci coses tan grans. És clar que és tan bona!

El Papa sempre parla d'Ella. Com que, des de petit ha patit tant, l'amor de Mare li deu haver anat molt bé. I, nosaltres què? Demanem-li que ens ajudi a ser nois i noies cristians de debò.

L'EIXERIT

En Joan i en Quim



Mots encreuats

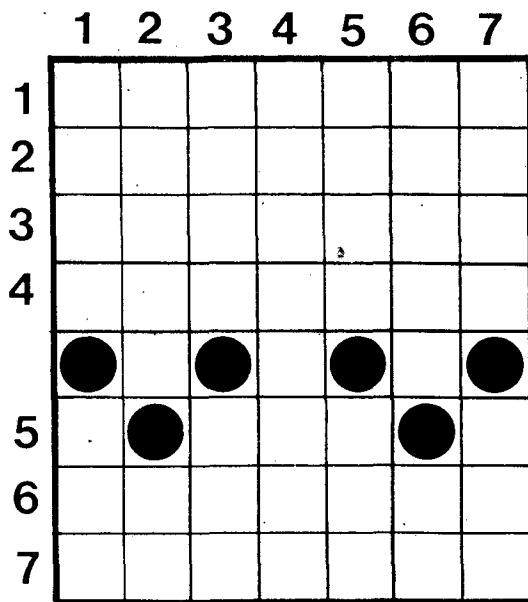
Horizontals:

1.— Poblet del municipi de Tarragona. 2.— Sinònim de perfumat. 3.— Determinat tipus d'obra teatral. 4.— Gas més lleuger que l'aire compost de nitrògen i hidrògen. 5.— Organització terrorista basca. 6.— Enfonsareu, submergireu. 7.— Apun-tareu, registreu.

Verticals:

1.— Una llàntia que no fa llum, sinó que embruta. Au palmípeda. 2.— Olor. Símbol del sodi. 3.— Déu del riure. A.r. Exclamació espanyola que denota aprovació i entusiasme. 4.— Diversió, distracció. 5.— La meitat del diàmetre. Ni abans ni després. 6.— Illa francòfona de les Antilles (A.r.). A.R. Els anglesos el prenen a les cinc. 7.— Honest, pur (A.r.). Natural d'una república soviètica.

Solució en el proper número



Avet Set esllips per a nenes i nens

Avet Set — Avet Set — Avet Set



“Ludovic” i el seu domat exèrcit de massapà

per M. Dolors Canela i Barrabeig

Tots plegats començaren a puntejar aquelles atraients melodies les quals se sentien ja des de moltes llegües. No obstant, per a ells fou un dia esgotador; però al mateix temps passaren una revetlla deliciosa.

—Quina calor que tinc, després de dansar tant. Sols ens manca prendre un bany —insinuà ella—; anirem a l'illa de la sal. No està gaire lluny, podrem banyar-nos, podrem...

—Jo no sé nadar —respongué en Ludovic.

—Això no té importància! De moment, segueix les meves petjades i quan arribem a l'illa ja et diré allò que has de fer.

En Ludovic, posa't a la vora de la roca que hi ha enfront teu i no et moguis —li ordenà Leila.

Encara que fos un vailet poc obediènt, les paraules de Leila les va obeir i anà cap a la roca. Una vegada allí, un remolí d'aigua l'empenyé mar endins i al mateix temps se l'endugué cap al fons; Leila i la seva gosseta que anaven al darrera, sabien que en arribar davant dels mol·luscs el remolí s'aturaria i així fou. En Ludovic en veure aquells cargols, pops, musclos, ostres, etc., quedà admirat.



De sobte, en girar el cap, veié un colossal pop amb unes potes immenses. En Ludovic en veure que tenia la boca tan oberta s'esglaià d'una tal manera que Leila en adonar-se del seu semblant li digué:

—No tinguis temença, està dissecat! podem entrar-hi, és un museu.

—No!

—Vine, dona'm la mà! li pregà Leila.

—Oh! quin passadís més llarg que hi ha. Fixa't al capdamunt es veu quelcom estrany —li comentà Ludovic tot temorenc.

Sense pensar-s'ho començarem a caminar i quan hi arribaren veieren que ni més ni menys eren dos pops que amb les dues potes creuaven la porta d'entrada i no els deixaren passar.

—Què voleu, a qui busqueu?

—A ningú, solament volem visitar aquest museu; diuen que és molt bonic.

—No... no podeu fer-ho! esmentà un dels vigilants.

—Per què?

—Aquí hi viu la “Sirena de la Gratitude” i, per tant, heu de tenir el permís d'ella per entrar-hi.

—Reno! No hi he pensat que ens podria sorgir aquest problema —exclamà Leila—. Però com la seva gratitud és il·limitada i els seus sentiments tan efectuosos envers els qui fan un bé, un servei, un favor...

—Vosaltres l'heu fet?

—La Sirena ja em coneix —replicà Leila.

(Continuarà)

L'Evangelí del diumenge

Jesús ens parla

L'any quinze del regnat de l'emperador romà Tiberi, mentre Ponç Pilat era procurador romà de la Judea, Herodes era tetrarca de Galilea, durant el pontificat d'Anàs i Caifàs, Joan, fill de Zacaries, rebé la paraula de Déu al desert, i anà per tota la comarca del riu Jordà predicant un

baptisme de conversió per obtenir el perdó dels pecats.

Complia el que hi ha escrit al llibre del profeta Isaïes: “Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, i els terrenys escabrosos serà una vall, i tothom veurà la salvació de Déu”.

1.— El primer fragment d'aquest evangeli ens diu qui eren els que manaven a Palestina, país de Jesús, quan Sant Joan començà a preparar la gent per rebre'l amb fe i amor.

2.— Baptisme és una paraula que vol dir “bany”. Joan predicava vora el riu. Els qui volien preparar-se a rebre Jesús amb el cor net, s'arrepentien dels seus pecats i posats de peus a l'aigua, Joan els tirava aigua sobre el cap. Era una senyal externa de la purificació del seu cor.

3.— El segon fragment vol dir, simbòlicament, que cal preparar el nostre interior per acollir Jesucrist.

El mossèn

Cançoner

DESPERTA'T DORMILEGA

Moderat Ferrari.

Des - per - tart dor - mi - le - ga que el
cu - cut ha can - tat. Des - per - tart des -
per - tart que el cu - cut ha can - tat. Cu -
cut cu - cut cu - cut cu - cut

FA ALEGRIA DE SENTIR (Cànon)

Joiós

Nang nang nang nang. Fa a - le - gri - a de sen - tir
les cam - pa - nes el ma - ti Ning ning ning - ning.

Avet Set eslips per a nenes i nens

Avet Set — eslips per a nenes i nens

la bíblia a l'abast

Què vol dir caminar cap al dia de Jesucrist

(Fl 1:4-6;8-11)

Pau, empresonat —a Efes?— escriu als seus estimats cristians de la comunitat de Filipis: **Déu és testimoni de com us enyoro, a tots vosaltres, per l'amor entranyable que us té Jesucrist** (v. 8). Tota la carta deixa traslluir amor, pau i serenitat que són les qualitats que adornaven les relacions de la comunitat amb el seu fundador i apòstol, i alhora l'esperit que cohesionava i mantenia en la comunió l'església de Filipis. El v. 7 —que no es llegeix en aquest fragment litúrgic— ens diu la causa de la presó de l'Apòstol: **Estic pres i em presento als tribunals per defensar l'evangeli i afirmar-lo**. És una nova forma de "ministeri", de servei a la causa de Jesucrist (vegeu vv. 12 ss.). El cristià no deixa mai de ser-ho, sigui quina sigui la circumstància que li toca viure. Per això a tot arreu i en qualsevol situació que es trobi, la seva fe l'ha de portar a donar testimoni de Jesucrist. Com Pau. Com sant Maximilià Kolbe. Com tants i tants cristians anònims. Bona lliçó pels temps que ens toca viure. Es també el que fan els filipencs i que omple de goig el cor de Pau, que els recorda en la pregària. **Sempre que prego per vosaltres, la meua oració és plena de goig** —la serenitat i la joia de la pregària no estan renyides amb el compromís de la lluita— **pensant en tot el que heu contribuït a la causa de l'evangeli** —Filipis és una comunitat de bons testimonis de la fe— **des del primer dia** —el dia de la conversió a Jesucrist— **fins avui**. El fervor de la



comunitat no va ser un foc d'encenalls, sinó que va fer caliu de perseverança tenaç.

Tot és gràcia de Déu

Tot això, però, és iniciativa i obra de Déu, **que ha començat en vosaltres un bon treball** (v. 6). Vet aquí una idea de gran fecunditat, que hauríem de tenir sempre ben present. Hi ha qui es creu cristià degut a la pròpia iniciativa i al propi esforç. Per això potser s'encastella en una visió fossilitzada de la fe i de la moral, i des de la seva seguretat mantinguda amb el propi esforç fa incursions crispades cap a fer prosèlits. El cristià ha de saber que tot és gràcia de Déu i, evidentment, resposta i acolliment per part nostra d'aquesta

gràcia. Déu és el qui ens ha desvetllat de la mort del nostre pecat i del nostre error, començant en nosaltres **un bon treball** —la salvació és obra del mateix artífex que en crear l'univers trobava que tot era bo— i és ell el qui **acabarà de dur-lo a terme fins el dia de Jesucrist** (vv. 6, vegeu també v. 10). El dia de Jesucrist és el darrer dia del món i de la vida de cada persona, quan Jesús apareixerà amb tot l'esclat de la seva glòria en la consumació de l'obra salvadora. Per això Pau prega pels seus amics de Filipis: **perquè sapigueu apreciar els valors autèntics i arribeu purs i sense entrebancs al dia de Crist** (v. 10).

Apreciar els valors autèntics

La lectura d'Advent d'aquest text

ens dona la dimensió del significat de la frase "caminar cap al dia de Jesucrist". Es tracta de fer que el vostre amor —el ciment que lliga la comunitat i la fa comunió— **s'enriqueixi més i més, fins a vessar, ple de coneixement i de finor d'esperit**. No som caminants solitaris. Caminem en comunió. Cal, doncs, cada dia construir la comunitat, **fins a vessar**. L'amor, però, exigeix **coneixement i finor d'esperit**. Per acceptar el do de Déu és necessari conèixer-lo. Vet aquí la missió i la necessitat de la catequesi a tot el llarg i ample de la vida del cristià. Conèixer la paraula de Déu. I deixar-nos treballar per ella, per tal d'aconseguir aquesta finor d'esperit que ens fa descobrir Déu en els germans i fa que el venerem i el respectem en aquests santuaris tan originals que som cadascú de nosaltres. Això ens farà **apreciar els valors autèntics**. Llegiu ara els primers versets de l'evangeli d'avui: hi trobareu tota mena de valors —emperadors, governadors, pontífexs...— ¿fins on som capaços d'apreciar els autèntics? Pedra de toc. Seguiu llegint l'evangeli quan se cita Isaïes: **arribeu purs i sense entrebancs**. Aquí tenim, doncs, el que vol dir caminar **carregats d'aquells fruits de justícia fins al dia de Jesucrist**. I insistim: tot això no és obra mestra, tot això ho **donem per Jesucrist, a glòria i lloança de Déu** (v. 11). És l'Advent de tota la vida.

Josep M.ª Aragonès

Per una catequesi cristològica (II)

2. Crist, sacrament del trobament de Déu i l'home

Dèiem, al capítol anterior d'aquest punt catequètic, que la idea de Jesucrist omple tota la teologia. Hi ha, malgrat tot, dins l'àmbit de la ciència teològica, una assignatura especial que té, com a objecte concret, nostre Senyor Jesucrist, encara que, fins quan és abstractament examinat com a objecte de laboratori teològic, la figura de Crist és impensable desvinculada de l'obra de la salvació. Els cristians dels primers segles —ja ells— es veieren en la necessitat d'analitzar el concepte teològic de Crist, complex en tant que en ell s'uneix la divinitat amb la humanitat de forma misteriosíssima. Prescindim ara de les polèmiques més primitives originades pels gnòstics, motivades, per tant, per moviments mítics o racionalistes provinents de fora del cristianisme, entre ells per exemple, els dels docetes, els quals atribuïen a Crist un cos només aparent, no físic. Aquesta i altres aberracions són tan antigues que ja els mateixos escrits del Nou Testament comencen a fer-se'n ressò. Com que la persona de Jesucrist és divina, és la "segona persona" de la Trinitat, o sigui, la del Fill o Verb (Paraula) de Déu, Jesús entra essencialment en la primera controvèrsia

trinitària (ja molt abans de Nicea), puix que la fe cristiana es presentava com a estrictament monoteista (proclamava un sol Déu contra el politeisme pagà) i calia aclarir, millor dit, definir, que entén la Revelació per tres "persones" (aquí empenen el lèxic habitual en la teologia d'ara) en un sol Déu, no podent, per altra banda, ser admès que hi hagi identificació absoluta entre Pare, Fill i Esperit Sant, ni podent-se dir que els tres siguin només caires o modes d'un sol Déu (modalisme), sinó que són veres persones o hipòstasis d'una sola "substància" divina. Però això afectava directament la persona del Verb, no la "naturalesa" humana de Jesucrist. Va ser el Concili de Nicea (el primer concili ecumènic), de l'any 325, que va definir definitivament (valgui la redundància, la qual teològicament és justa) la doctrina trinitària de l'Església que està a la base del Símbol de la Fe. Un cop definida la igualtat entre el Pare i el Fill i, quan, més tard, l'any 381, el segon concili ecumènic, el primer de Constantinoble (en l'espai cronològic entre Nicea i Constantinoble sant Basili de Cesarea i altres Pares de l'Església havien donat un gran impuls a la consideració teològica de l'Esperit Sant) quedà igualment definida la igualtat, en la divinitat, de la persona de l'Esperit Sant, i quedà lliure la pista per a la

polèmica cristològica propiament dita, la qual, no menys viva que la polèmica arriana (i semiarriana, la que cercà solucions d'un entremig subtil, que serviren, però, per demostrar que en allò que pertoca a la fe hom no pot buscar solucions de compromís), culminà en les definicions dogmàtiques dels concilis d'Efes (de l'any 431, tercer concili ecumènic) i de Calcedònia (de l'any 451, quart concili ecumènic). Les definicions d'Efes foren una confirmació i una precisió de les de Nicea: en Crist hi ha una unitat de subjecte o de persona i aquesta és la divina (del Fill de Déu), de manera que Maria pot ésser dita Mare de Déu (theotókos). El llenguatge contundent d'Efes fou un cop dur per als racionalistes que intentaven veure en Crist un home com qualsevol altre (amb personalitat pròpia) unit al Verb per addició o per divinització de l'home Jesús (o, per altra banda, en tant que d'una manera o altra el Verb suplía la part espiritual de l'home Jesús, cosa que era inadmissible per als catòlics nicens, perquè presentava una humanitat imperfecte en Jesús: amb tal suplència aquest no hauria estat perfectament home). Els Pares reunits a Calcedònia precisaren més la doctrina d'Efes; sota el guiatge del papa sant Lleó I (no present al concili) definiren netament que en Jesucrist hi ha, ben

distintes l'una de l'altra, dues naturaleses: la humana i la divina, en un sol subjecte però: la persona del Verb. Aquesta definició no plaguà a una minoria cristiana, la que es trobava (i encara es troba) a l'extrem contrari als oposats a les resolucions d'Efes; aquesta minoria creia vulnerada la dignitat divina en Crist i parlava d'una sola naturalesa (monofisisme) en Crist després de l'encarnació, com d'una sola persona.

Les controvèrsies teològiques que acabem de descriure succintament: (per tant, d'una manera molt imperfecta) tingueren una importància extraordinària no solament en el camp teològic, sinó fins i tot en el domini polític i en el popular, de manera que influenciaren la pietat dels cristians. Suposà un sofriment tan gran i un esforç tan dur, que fan del segle IV i de la primera meitat del V una de les èpoques més importants de la història de l'Església. Els concilis esmentats assentaren els fonaments del dogma catòlic, i els teòlegs de tots els temps posteriors han hagut de regir-se per tals definicions. Però deixem per a una pròxima ocasió la consideració de com en segles posteriors, fins als nostres dies, els cristians, sense sortir de la fe ortodoxa, han anat contemplat la figura de nostre Senyor Jesucrist.

A. Oliver

ELS VINS DE LA TERRA ALTA I RIBERA D'EBRE

Pot resultar oportú reconèixer que a més de les zones de bons vins més coneguts per diferents circumstàncies, existeixen altres regions vinícoles poc divulgades.

Una d'aquestes zones és la Terra Alta, també la seva veïna comarca de la Ribera d'Ebre.

Els vins de la Terra Alta uneixen el vigor amb la delicadesa. Les variacions de raïm més característics que determinen els vins d'aquesta zona són la garnatxa i macabeu per als blancs i, per als negres la garnatxa peluda i carinyena.

D'aquesta comarca es produeixen grans vins generosos, assolats en botes de roure, entre els que podríem destacar al "Mas del Frares", en el que Pedro Rovira, recuperant una antiga recepta de l'Orde dels Templaris, aplicà en els seus excel·lents vins dolços quatre varietats de les herbes amargues i medicinals que es donen per aquells paratges.

Encara que la Ribera d'Ebre geogràficament és molt a prop a la Terra Alta, la diferència d'altitud i la humitat de la zona regada per l'Ebre, proporci-

nen uns cultius de diferents particularitats.

Les varietats ull de llebre i carinyena per als negres, parellada, trobat i macabeu per als blancs, i per els rosats, la garnatxa i carinyena són els dels cultius que donen vins de qualitat, diferenciats.

L'empresa familiar de Pedro Rovira, d'acreditada història en la zona, ha vingut esforçant-se per aconseguir alguns dels millors vins de Catalunya. Gràcies a una pacient tasca, actualment, se'ns ofereixen com a més significatius de la Terra Alta, el Blanc de Belart, que és

un vi de llàgrima, sec, afruitat i aromàtic, el Vinya d'Irto, vi de gema seleccionat en l'operació de descupatge, que per tant no porta cap quantitat de most premsat.

A Gadesa ha estat tradició durant anys, guardar de cada collita els millors sucres per a ús exclusiu dels viticultors de la regió, pel que s'ha nomenat saviament "la bota del racó". Seguint aquesta tradició, Pedro Rovira elabora des del 1917 uns grans vins dolços i secs, que van molt bé amb la rebosteria casolana.

La més recent aportació a favor del prestigi vinícola de la comarca ha estat la consecució d'un vi dolç natural, elaborat a partir del most parcialment fermentat a baixa temperatura, que Pedro Rovira ha presentat amb el nom de "Alta Mar".

Finalment hem d'esmentar com a nobles productes d'aquesta zona, els acreditats Grans Vins Pedro Rovira, que són un fidel exponent de les seves possibilitats en aquesta constant tasca investigadora.

Pedro Rovira Solé

Si els seus estalvis són petits, raó de més per beneficiar-se del nostre servei "ESTALVI TERCERA EDAT". Tindrà la confiança d'un bon banc i traurà un bon rendiment dels seus diners.

Per a nosaltres, la Tercera Edat és la primera. I ho demostrarem cada dia.



ESTALVI TERCERA EDAT
Un estalvi de primera



Per poc que hi posi, en traurà molt.



És poeta i li agraden les sardanes i el futbol

—D'on sou fill?
 —De Navàs, prop de Manresa.
 —Teniu pares?
 —Mare solament, i tres germans casats a Navàs.
 —Quan foreu consagrat bisbe?
 —El cinc de novembre del 1977.
 —Quins estudis superiors heu cursat?
 —Llicenciat en Dret Canònic per la Universitat de Salamanca i un curs bíblic en el Centre d'Estudis de Pastoral a Barcelona.
 —Quins diaris llegiu?
 —El Menorca, La Vanguardia i l'Avui.
 —A quines revistes esteu subscript?
 —A Concilium, Vida Nueva, Ecclesia, Comunió—revista catòlica internacional—, Qüestions de vida cristiana, Quaderns de Pastoral i al vostre setmanari Catalunya Cristiana.
 —Heu parlat personalment amb el Papa Joan Pau II? Quina impressió en teniu?

Hi vaig parlar per primera vegada amb motiu de la beatificació del pare Coll. Només un moment. Després, per segona vegada, amb motiu de la visita "Ad limina". Vàrem dialogar sols durant un quart d'hora i després amb els altres bisbes de la Conferència episcopal valenciana dinàrem tots junts amb el Sant Pare. Quina impressió en tinc? Doncs que no és un home mediterrà com nosaltres. És del mar Bàltic, diferent dels homes del nostre país. Molt cordial, però aquell dia estava preocupat i com absent per problemes greus que tenia a resoldre.

—Mireu la televisió?

—La televisió l'encenem a l'hora de dinar i de sopar per veure els telediaris, amb la meua mare. No tinc cap preferència pels programes televisius. La televisió la considero com una distracció, una evasió o relax... M'agrada el

programa "La clave", però no sempre, perquè no hi acudeixen les persones més idònies i preparades pel tema que discuteixen.

—Escolteu la radio?

—Alguns dies abans d'anar a dormir. També a primera hora del matí, quan la cadena catalana dona sardanes i tot el programa de les distintes cobles.

—Sou aficionat a la música?

—M'agrada, tant la clàssica com certa música moderna.

—I a la poesia?

—Sí, força. Tinc publicats tres llibres de poesia: "D'unes i d'altres", "La Paraula i el Ritme" i "O, Menorca". Ja de seminarista m'agradava la literatura i sobretot la poesia i vaig participar una vegada en els Jocs Florals de Les Corts (Barcelona) i vaig obtenir l'Accèssit a la "Viola". Últimament, amb motiu del Centenari Franciscà he editat un fullotó de poesies dedicat al Pobriçó d'Assís.

—Us agrada el futbol?

—Força, i de sempre, i estic al corrent dels principals equips.

—Creieu que en la remodelació dels bisbats de Tarragona i Vic, amb motiu de la renúncia dels seus prelats per l'edat, representarà un trasllat del senyor bisbe de Menorca?

—Que amb motiu de la renúncia dels bisbes de Tarragona i Vic hi haurà una remodelació, és cert i molt normal. També és normal que a aquestes diòcesis hi vagi un bisbe català, que pot ésser un dels ja existents, o d'algun sacerdot que serà consagrat bisbe. Referent a si el bisbe de Menorca serà traslladat a una d'aquelles diòcesis, pertoca només als superiors majors decidir-ho.

—Esteu bé a Menorca?

—Molt, moltíssim. Jo estimo els menorquins i ells m'estimen a mi.

—No tot és cel blau i obert a Menorca. Tenim els nostres problemes. Un d'ells potser el més greu, és un cert desencís o desengany dels capellans i també d'alguns laics, que, a causa en part del canvi de règim polític, enyoren temps passats, i no perceben els fruits i les esperances del nou sistema democràtic. I això incideix en la vida de l'Església.

—Quina solució hi veu?

—A l'Església li cal retrobar la credibilitat, aquella credibilitat que tenia abans, però que avui no pot recolzar-se en un règim de cristiandat o —com es diu ara— en un poder fàctic, sinó en el compromís de servei per a tothom. La identitat de l'Església, conservant els seus valors i tradicions, no pot tancar-se a unes realitats humanes que tenen ja la seva autonomia pròpia. És molt perillós que l'Església prengui part en assumptes que de si són opinables o discutibles. L'Església ha d'ésser —com ja us he dit— servidora de la humanitat amb l'únic poder espiritual que li ha donat el seu Mestre.

L'autonomia de Menorca

Sobre aquest punt monsenyor Deig ens dona unes idees clares, pregones i senzilles a l'ensens. Hem de posar fi a la nostra agradívola conversa, però encara li preguntem si la diòcesi de Menorca gaudeix d'una autonomia pel que es refereix a la pastoral.

—Hi ha una certa autonomia. M'explicaré: Menorca, com les altres illes balears, formà part jurídicament de la



La joventut, una de les preocupacions de monsenyor Deig. Monsenyor Antoni Deig beneint els cotxes el dia de sant Cristòfol.

província eclesiàstica de València. Però València està molt lluny. Menorca, en iniciatives pastorals, rep la influència de Catalunya. Sacerdots i laics assisteixen a cursos de pastoral i de catequesi que en donen a Barcelona, a Sant Cugat, etc. Per altra part, també Mallorca està força lluny de nosaltres, i aquella

diòcesi té una autonomia pròpia per la densitat de població.

Ja ens havíem aixecat de la conversa. Monsenyor Deig ens deia que coneixia perfectament el nostre setmanari "Catalunya Cristiana", que el llegeix i que hi està subscript, i que el considera una realitat molt positiva per a Catalunya i no tant per a Menor-

ca. Començant tot això, la bona i santa mare d'Antoni Deig, el crida discretament perquè el dinar està a taula... Ens havia rebut a la una del migdia i eren dos quarts de tres. Ens acomiadem del senyor bisbe dient-li només: "Molt agràits i adéusiau!"

Francesc Gamissans
i Tomàs Puntí

dir que tot vagi sobre rodes; hem de comptar amb dificultats de tota mena.

El tema de les vocacions sacerdotals i religioses continua essent problema, com a tot arreu. A Menorca actualment hi ha vuit seminaristes, i enguany entraran dos joves al Seminari. En l'illa hi ha 58.000 habitants, amb 56 sacerdots diocesans. El senyor Bisbe creu que fins l'any 2000 podran anar tirant. La diòcesi compta amb 20 religiosos missioners, escampats per tot arreu del món. Referent a la vida religiosa contemplativa, hi ha a Ciutadella les Clarisses, a la comunitat de les quals ha ingressat últimament una noia cada any. Tot això ens ho comenta monsenyor satisfet i esperançat.



seua mare.

Prioritats a Tarazona

Ensenyament,
catequesi i
apostolat
seglar

Tarazona. - El bisbe de Tarazona ha convidat tots els seus diocessans a l'esperança, a la col·laboració crítica i a posar-hi el coll per fer realitat els programes de pastoral previstos per la diòcesi.

En la presentació d'aquests programes, monsenyor Búa escriu: "Us convido a l'esperança. I a la col·laboració crítica. Amb ella, posant-hi el coll millor que no desqualificant allò que damunt el paper va programar-se amb alguna experiència i amb la millor de les intencions, podrem a curt i llarg termini construir esglésies diocesanes, anunciar a Jesús, portar la salvació als pobres".

Ensenyament, catequesi, clerecia i apostolat seglar són els camps escollits preferentment pels programes pastorals de Tarazona.

Per animar la pastoral de l'educació, el programa proposa vuit objectius entre els quals destaquen l'organització del quadre de professors de religió i la identificació i homologació dels centres catòlics d'ensenyament, així com posar atenció especial als assessors religiosos dels centres i crear un equip de coordinació de l'educació catòlica que tingui cura de l'ensenyament religiós escolar a tots els nivells.

La catequesi té com objectius intensificar la catequesi de confirmació i fomentar millor la d'adults a totes les parròquies, cercant sempre la profundització en la fe i la més intensa preparació dels catequistes.

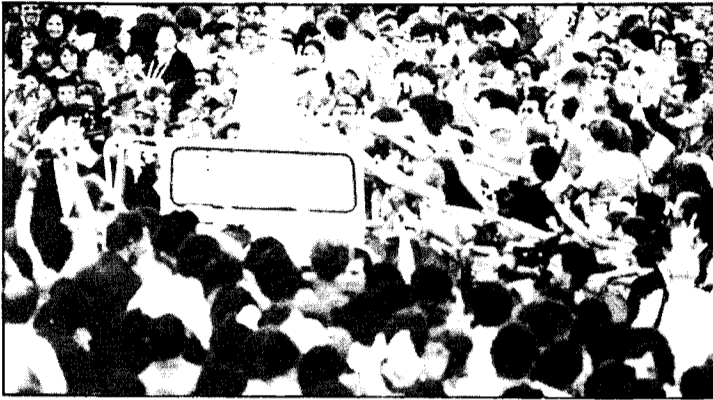
Madrid. - Amb el retorn de Joan Pau II ha començat a Espanya una valoració de la visita papal. S'espera la ràpida aparició, en edicions assequibles, de tots els discursos del Papa i es preparen números especials de diverses revistes dedicades a l'estudi dels missatges de Joan Pau II.

Les primeres declaracions de bisbes, coincideixen en la importància que la visita del Papa, amb la seva presència i la seva paraula, suposarà per a la revitalització de l'Església a Espanya.

Es remarca l'atenció que els Mitjans de Comunicació Social han atorgat al viatge, TVE està rebent nombrosos testimonis de reconeixement per l'esforç dut a terme, tant en quantitat com per la qualitat de les retransmissions moltes d'elles. difícilment superables. Les agències nacionals, sobretot l'agència "EFE" han multiplicat els seus serveis de notícies i gràfics per poder difondre els textos, cròniques, fotografies del viatge.

"En això hi ha ara la nostra responsabilitat, de bisbe, de sacerdots, de seglars: conèixer reposadament, estudiar, assimilar, convertir en vida tot el que el Papa ens

Amb la perspectiva que el temps dona

Després de la visita del Papa,
comencen les valoracions

Una visita que ha donat peu a tota mena d'interpretacions, si bé mai no ha provocat indiferència.

ha ensenyat en la seva visita i ens ha dit en els seus discursos", ha escrit el Cardenal Primat. El Cardenal Arquebisbe de Madrid ha qualificat el viatge de "gran missió popular". El diari YA ha dedicat 15 pàgines a un primer balanç del viatge.

Els joves preparen diverses activitats relacionades amb el missatge del Sant Pare als joves i com una continuació de la unió sorgida entre diferents organitzacions juvenils en la preparació del viatge.

Els joves resumeixen
el viatge papal

La Comissió organitzadora de la trobada dels joves

espanyols amb el Papa a l'estadi Bernabeu de Madrid, ha difós el següent escrit, extractat del missatge als joves que a la tarda del 3 de novembre Joan Pau II digué a l'estadi de Madrid.

L'escrit recull del Missatge allò que als joves els ha impressionat més i ho divulguen com un senzill recordatori permanent per a ells.

El text de l'escrit amb el títol: El **quan** de Wojtyla, és el següent: "Quan sapigüeu ésser dignaments senzills en un món que paga qualsevol preu al poder.

Quan sigueu nets de cor entre qui jutja només en termes de sexe, d'aparença o hipocresia.

Quan construïu la pau, en un món de violència i de guerra.

Quan lluiteu per la justícia davant l'explotació de l'home per l'home o d'una nació per l'altra.

Quan amb misericòrdia generosa no busqueu la venjança, ans aconseguiu estimar l'enemic.

Quan enmig del dolor i les dificultats no perdeu l'esperança i la constància en el bé, recolzats en el consol i exemple de Crist i en l'amor a l'home germà.

Quan per la capacitat transformadora de l'amor com una exigència del bé i vegeu a tots en llur capacitat i tendència vers la plenitud de Déu.

Quan no us espanteu per la feblesa de l'home i tingueu l'experiència de l'amistat de Jesús.

Quan sigueu vosaltres mateixos, amb una postura serenament crítica, sense deixar-vos manipular.

Llavors, fareu un nou sistema de vida, us convertireu en transformadors d'eficàcia i radicals del món i en constructors de la nova civilització de l'amor, de la veritat, de la justícia, que el Crist duu com a missatge".

S'està acabant un inventari al respecte

L'Església vol conservar
el seu patrimoni artístic

Madrid. - "La defensa, conservació i promoció del patrimoni sacro-artístic és un servei al poble, un treball noble en pro de la cultura, un apassionant quefer pastoral", ha dit D. Angel Sancho, Director del Secretariat Nacional del Patrimoni Cultural de l'Església.

De fet l'Església espanyola ha creat la Comissió Episcopal pel Patrimoni Cultural que és la impulsora de tot el treball de conservació que s'està fent en les diòcesis espanyoles.

Per encàrrec seu, les administracions diocesanes estan ultimant l'inventari de tot el patrimoni artístic de l'Església d'Espanya, posant-ho al dia amb els mètodes més moderns, ja que de fet les parròquies aïlladament tenen fets llurs inventaris des de fa molts anys, a voltes, segles.

D'aquest immens patrimoni, la majoria de les diòcesis tenen publicats catàlegs, fets amb l'ajuda d'altres entitats culturals, així com els catàlegs dels arxius generals que s'han creat a totes les diòcesis per conservar i posar al servei del públic aquest patrimoni eclesiàstic.

Per conservar el patrimoni artístic, les diòcesis espanyoles han creat els Museus Diocesans de Belles Arts on s'hi recullen totes aquelles obres d'art sacre que no es poden conservar amb garanties de seguretat al seu lloc. Hi ha també bastants museus parroquials i arxiprestals, que tenen normalment els seus corresponents catàlegs publicats.

Una altra prouja de l'Església en la conservació i restauració

del seu patrimoni artístic és la creació de l'Estudi-Taller de Conservació i Restauració de l'Església on s'hi estan preparant entesos en la restauració d'art sacre havent-se ja dut a terme obres de restauració importants en moltes diòcesis.

"L'Església -ha dit D. Angel Sancho a Premsa Associada- vol que el seu patrimoni continuï servint pel culte i l'evangelització, però també sap que ja és patrimoni històric d'un poble i desitja posar-lo a disposició del goig i gaudiment de tots. Es compromet a tenir-ne cura, ensenyar-lo i divulgar-lo amb el seu personal competent. Sembla just, com a contrapartida, que la societat col·labori en el seu manteniment, estudi i conservació.

AVUI

Premsa Catalana S.A. Consell de Cent, 425, Barcelona, 9. Teléf. 246 60 00 (10 línies). Telex 54063.

VULL REBRE INFORMACIÓ, SENSE CAP COMPROMÍS, DE LES CONDICIONS I MODALITATS DE SUBSCRIPCIÓ AL DIARI AVUI.

NOM I COGNOMS

ADREÇA

POBLACIÓ

BARCELONA, A DEL

PREMSA CATALANA, S.A.
Consell de Cent, 425, 6è - Barcelona-9

ESCÒCIA

ELS FIDELS
PAGARAN ELS
DEUTES DEL
VIATGE PAPAL

Edimburg.- Els catòlics escocesos han estat invitats a pagar 500.000 lliures suplementàries (6'1 milions de francs francesos) per a cobrir les despeses de la visita efectuada pel Papa el mes de juny a Escòcia. L'Església havia pensat col·lectar aquesta quantitat amb la venda de records, però aquesta venda no ha arribat mai a materialitzar-se, per raó probablement de la crisi de les Malvines i de l'anunci "in extremis" del viatge. Els fidels ja havien pagat 900.000 lliures esterlines.

HONDURES

AUGMENTEN ELS
QUI DEMANEN
AJUDES ALIMENTÀRIES

París.- Més de 250.000 peticions, que afecten a 600.000 persones, ha rebut aquest any Càrites Francesa. I una de cada cinc peticions és per a sol·licitar aliments. En un any —diu Càrites francesa— "hi ha una degradació general de la situació en la qual les necessitats alimentàries no poden ser assegurades" a moltes persones sense qualificació professional, de les quals un 45% declara no tenir cap ingrés i un 11'6% compta amb 300 francs (4.800 pessetes) al mes.

La desocupació és la causa principal d'aquesta situació, per la qual cosa la demanda a Càrites és d'aliments, treball i dirfers.

FRANÇA

ELS BISBES
DENUNCIEN EL
CLIMA DE POR

Tegucigalpa.- Un clima de "por" regna a Honduras, on hi ha poca llibertat, diu l'Església catòlica hondurena, en un comunicat enviat a la premsa de Tegucigalpa. Aquest clima, junt amb els "problemes econòmics aguts" que pateix el país, podrien "posar en perill la democràcia" i desembocar en "una crisi política molt greu", afirmen els sis bisbes de la Conferència episcopal en aquest document.

"El poble no viu en la tranquil·litat que hauria de ser el do més gran de la democràcia", perquè aquesta és "desfigurada" a Honduras, afegeixen els bisbes, criticant notablement els "comitès de defensa civil" que "ocasionen la violència i la repressió".



Els cristians sempre hem rebutjat els diferents mètodes de tortura per tant com sempre atempta la dignitat humana.

"És una qüestió que no pot deixar-nos indiferents"

L'ACAT: O la lluita dels cristians contra la tortura

Friburg.- "No digueu que no, la tortura no és el meu problema, la tortura és el problema de tots". Aquesta és una de les frases-clau de l'Acció dels Cristians contra la Tortura (ACAT), que va organitzar una conferència a l'aula de la Universitat de Friburg, presidida pel pare Bruno Holtz membre fundador de la secció suïssa.

Moviment ecumènic

L'ACAT és un moviment ecumènic, independent del marc institucional de les Esglésies,

fundat a França el 1973, implantat a Suïssa fa tres anys, i té prop de 1.000 membres. La seva acció es fonamenta en la Declaració universal dels Drets de l'home, i més exactament en els articles 5, 9 i 19 que es refereixen específicament a la tortura. Cent cinquanta quatre països han ratificat aquesta Declaració, i tanmateix en la meitat d'ells, els homes, cristians o no torturen els seus consemblants. Per fer por, treure informacions, o per humiliar sense raons aparents. Es a partir la necessitat de mobi-

litzar-se per a fer front a aquesta violació dels Drets de l'Home des d'una òptica cristiana que va néixer l'ACAT.

Nombrosos moviments lluiten contra la tortura. El públic confont moltes vegades l'ACAT amb Amnesty International. Per tant, el compromís de l'ACAT és específicament cristià. Hi ha en la cristianitat una gran experiència de la tortura i del martiri; Jesucrist va ser torturat, molts cristians també ho han estat a causa de la seva fe, i l'ACAT és l'únic moviment que associa la pregrària a la seva acció. Els grups otorguen una gran importància a la pregrària individual i comunitària tant pels torturats com pels torturadors.

Actuacions concretes

L'acció pròpiament dita és molt similar a la d'Amnesty International encara que, una altra diferència, l'ACAT no es limita a una definició estricta

del presoner d'opinió. Els recursos informatius moltes vegades són posats en comú. Hi ha més de complementaritat que de competència. L'acció es fa pel sistema de trametre cartes als torturats, essencials per l'esperança que susciten, cartes als mateixos torturadors, en el cas que siguin coneguts, peticions, protestes a les autoritats dels països concernents. Sempre, com remarquen els responsables de l'ACAT, cal escollir els mitjans d'intervenció amb extrema prudència, ja que alguna vegada el remei pot ser pitjor que la malaltia.

L'opinió pública sembla moltes vegades indiferent a aquestes qüestions, creient que cap acció és possible. Per tant, les xifres són allí, i proven que nombroses persones han estat alliberades o bé llurs condicions de detenció han millorat. El signe autènticament cristià de l'ACAT demostra molt bé que la mobilització contra la tortura no és en va.

Cardenal Koënik: "La guerra atòmica és la fi de la Terra, de la Humanitat"

Viena.- "La guerra atòmica no és una guerra, no és res més que la destrucció de la terra i la fi de la Humanitat. No es pot parlar de guerra de defensa ni de guerra d'atac" ha declarat en cardenal Franz Koënik amb motiu d'una celebració eucarística amb 500 membres d'un simposium per la pau, a l'acadèmia pedagògica de Strebendorf, a Àustria. El cardenal Koënik ha subratllat que la limitació d'una guerra atòmica era teòricament possible, però pràcticament impossible. Per aquesta raó és necessari que els homes de bona voluntat es reunixin i treballin a fi que no es faci cap pas vers la destrucció total. El cardenal Koënik ha declarat també que els moviments per la pau han d'exercir la seva pressió de cara a les dues super-potències.

Després del cardenal Koënik ha animat els cristians a contribuir als moviments de la pau, inspirant-se en les orientacions de Jesucrist, que no falten a l'Evangeli. El que és important actualment no és la superioritat militar sinó el diàleg per la pau entre els estats i els blocs militars, a fi d'obrir-los al diàleg en bé de la pau.

Referent a les qüestions actuals sobre la indústria de l'armament i sobre l'economia, el cardenal Koënik ha declarat: "Les divises o lemes presentats amb fort desplegament de veu no són pas suficients. Cal una reorientació global de la planificació econòmica per a resoldre els problemes de l'atur".

Catalunya
Cristiana

c/. València, 244,

Tels. 215 27 39

EDITORIAL REGINA
Edicions Litúrgiques

Agendes, dietaris i articles de pell

VENDA A LLIBRERIES I PAPERERIES

Mallorca, 87-89 • Barcelona 29

El Pedregal, un illot de tranquil·litat al bell mig del Vallès

Al Pedregal hi ha 60
escultures.

Encimbellat en un puig, a els afores de Bellaterra (Vallès), prop de la Universitat Autònoma, es troba el Museu de "El Pedregal", un esplèndid parc amb 60 escultures, pedres gegantines i misterioses, un petit zoo, un jardí japonès i un munt de plantes curioses. Abans el parc era un bosc on molts sabadellencs anaven a buscar bolets. Trenta anys de treball pacient de Félix Estrada, propietari i impulsor

del Museu-Parc, han transformat l'entorn.

Félix Estrada és un personatge polifacètic. Empresari, escriptor, i promotor d'aquest parc. "Sóc un home —ens diu— a qui agrada molt el contacte directe amb la natura. Crec que qui l'estima ja té els seus problemes resolts. Aquest és el motiu pel qual vaig decidir tirar endavant el projecte del Pedregal".

Unes mil persones, se-

gons ens diu el propietari, visiten cada setmana el Parc. Tot i així, no s'aconsegueix l'autofinançament perquè el manteniment de les instal·lacions comporta unes despeses importants.

—"Rebem sovint —comenta Félix Estrada— la visita de col·legis, de grups d'esplai i de jubilats. En aquest sentit, penso que fem una tasca cívica important. Els donem tota mena d'explicacions sobre les

plantes i les escultures. També organitzem unes classes de jardineria gratuïtes, perquè és important impulsar i fomentar l'amor per la natura."

Al Pedregal hi ha, tal com hem dit, 60 escultures, de les quals 50 representen diverses províncies de l'Estat espanyol. S'ha mirat d'aconseguir una obra del millor escultor de cada província. En el cas de les pedres, es dona la circumstància que algunes procedeixen

de Banyoles. A causa del seu pes, fou realment difícil el seu transport. Segons ens diu el propietari, avui dia no es podria fer El Pedregal perquè les despeses serien massa importants. És l'obra de la seva vida i confia que tingui una continuïtat en la seva esposa, la senyora Mercè d'Estrada, que actualment s'encarrega de les relacions públiques.

F.G. i T.P.

San Francisco (Estats Units)

L'alcalde prohibeix les armes

Des del passat mes d'octubre els ciutadans de Sant Francisco (Estats Units) no poden tenir armes de petit calibre a casa seva, segons una llei que va dictaminar l'Ajuntament d'aquesta ciutat. L'important increment dels casos de delinqüència, experimentat en els darrers anys, va moure el batlle i la resta de l'equip de govern municipal a prendre aquesta mesura. Les persones que disposen d'escopetes de caça, amb la corresponent autorització, no estan afectades per la llei.

L'alcalde de San Francisco, Dianne Feinstein, lliurà el seu revòlver, calibre 38, al cap de la Policia local en unes escenes que va oferir a la televisió. Fou un acte propagandístic durant el qual la primera autoritat municipal afirmà que tenia a les seves mans l'arma d'ençà que la seva llar fou atacada per uns delinqüents.

A San Francisco és molt difícil trobar una persona que no tingui

una arma de foc. Segons xifres facilitades pel mateix Ajuntament, hi ha 700.000 revòlvers per 640.000 persones que viuen a la zona central de la ciutat. I aquesta xifra segur que no és inferior als barris perifèrics on es produeixen més actes delictius.

Per una convivència harmònica

Aquesta mesura, que pretén una convivència més harmònica i pacífica entre els ciutadans, no ha estat ben vista per àmplies capes de la població. Els americans són contraris, en la seva majoria, a deixar els revòlvers. Creuen que són uns instruments molt útils de defensa personal.

D'altra banda, els empresaris que es dediquen a la fabricació d'aquest tipus d'armes que utilitza el ciutadà corrent estan fent pressió perquè la mesura adoptada a

San Francisco no s'apliqui a d'altres ciutats. El negoci se'ls acabaria. Actualment, sobre uns 300 milions d'armes que hi ha als Estats Units uns 60 milions són revòlvers.

El Congrés dels Estats Units tampoc es vol mullar en aquest assumpte i no s'ha plantejat cap llei anti-armes. Els polítics no oblidem que a les campanyes electorals el "lobby" dels fabricants d'armes concedeix importants subvencions. El mateix president Ronald Reagan mai no ha mostrat cap mena d'interès per aquest tema, malgrat l'atemptat que va posar en perill la seva vida. Ell s'oposa a aquest control d'armes perquè considera que és una ingerència del govern en la vida privada dels ciutadans, oblidant-se de les conseqüències que comporta el fet que existeixi una societat tan armada.

A més del President, s'alcen moltes altres veus a favor de la



La venda d'escopetes de caça encara està autoritzada a San Francisco.

lliure possessió de les armes. Es el cas, per exemple, de l'Alcalde de Kennesaw (Atlanta), advocat i membre d'una poderosa associació nacional de fabricants d'armes, el qual afirma que un ciutadà armat esvera els atacadors i no es troba indefens. "Els criminals —diu— han de saber que estem preparats per a rebre'ls".

! És que algunes persones sembla que oblidin que la violència genera violència. Perquè estem convençuts que el problema de la delinqüència es pot resoldre a través de mesures socials, i, difícilment, a base de donar armament als ciutadans.

Tomàs Puní

Salvador Giner, sociòleg

“LES COMUNITATS SÓN LA MILLOR MANERA DE COMBATRE LA NEUROSIS COLLECTIVA”

El sociòleg català Salvador Giner, resident des de fa anys a Anglaterra, ha passat uns quants dies en les seves terres barcelonines. El motiu ha estat la trobada de treball que organitzà l'Abit d'Investigació i Difusió Maria Corral, per a la preparació de les 3es. Jornades Interdisciplinàries que se celebraran a principis de desembre.

El tema sobre el que versaran aquest any, “les comunitats socials adultes”, és matèria d'àmplia investigació per part del professor Giner.

“Les comunitats i les relacions comunitàries constitueixen una qüestió important, central, en el nostre temps”, ens digué.

Ens aclarí prèviament que per comunitats s'ha d'entendre aquells grups de persones en els quals les relacions són una fi en elles mateixes, on es comparteix la vida privada mútuament. “La família, la comunitat religiosa, el veïnat d'un poble petit, les tribus, etc. Hi ha moltes formes de comunitat”.

—On rau la seva importància per a l'home d'avui?

—Per a poder realitzar-se l'home necessita de comunitats intermèdies. Es a dir, entre la seva individualitat i la massa anònima, necessita d'un grup social amb el qual pugui identificar-se emocionalment i vivencialment, on pugui crear el seu propi món i el dels altres. A la nostra societat estem patint una crisi en l'aparició i desenvolupament d'aquests grups comunitaris.

—I les causes d'aquesta crisi?

—Tota societat quant més primitiva i genuïna és, més es

recolza en els grups comunitaris, i entre ells es cobreixen les necessitats socials i individuals. En canvi, la societat industrialitzada i avançada tecnològicament és bàsicament associacional, és a dir, es recolzen sobre organitzacions formals, administratives, burocràtiques, en gran manera impersonal. Tracten a la gent com fitxes; com números, com casos... en una paraula, les societats associacionals releguen a un segon pla les relacions comunitàries i l'individu és un simple mitjà per aconseguir els seus fins, és a dir, el converteixen en “homo anònim”.

Els seus ulls petits, escrutadors de tot el que passa a prop, deixen entreveure una preocupació social, una inquietud per tot el que és humà: Des de fa anys imparteix sociologia a la Universitat de Londres i ens confessa la seva pacient espera i la de tants d'altres, per veure una facultat de Sociologia a Barcelona.

—Entre els diversos models de comunitats intermèdies que van des de la família a la gran massa anònima de les ciutats, la barriada ocupa un lloc important en el tema comunitari. Aquesta cohesió social entre els veïns d'un barri és una forma d'etnocentrisme o realment és una sortida a “l'homo anònim”?

—Em sembla que això és una reacció de la gent contra els barris hostils de grans edificis, totalment impersonals on no s'ha fet cap mena d'investigació sociològica, de com la gent es reuneix, si es necessita una placeta, un lloc al sol, o si els serveis estaran ben racionalitzats. Aleshores la gent arriba allà, s'instal·la i... es fa

el seu món, creant una comunitat contra tot el que estava planejat. El barri és una protesta contra la societat anònima. Sortosament ja hi ha arquitectes i urbanistes que estan treballant en un moviment de reorganització dels barris, tenint en compte les necessitats de la gent.

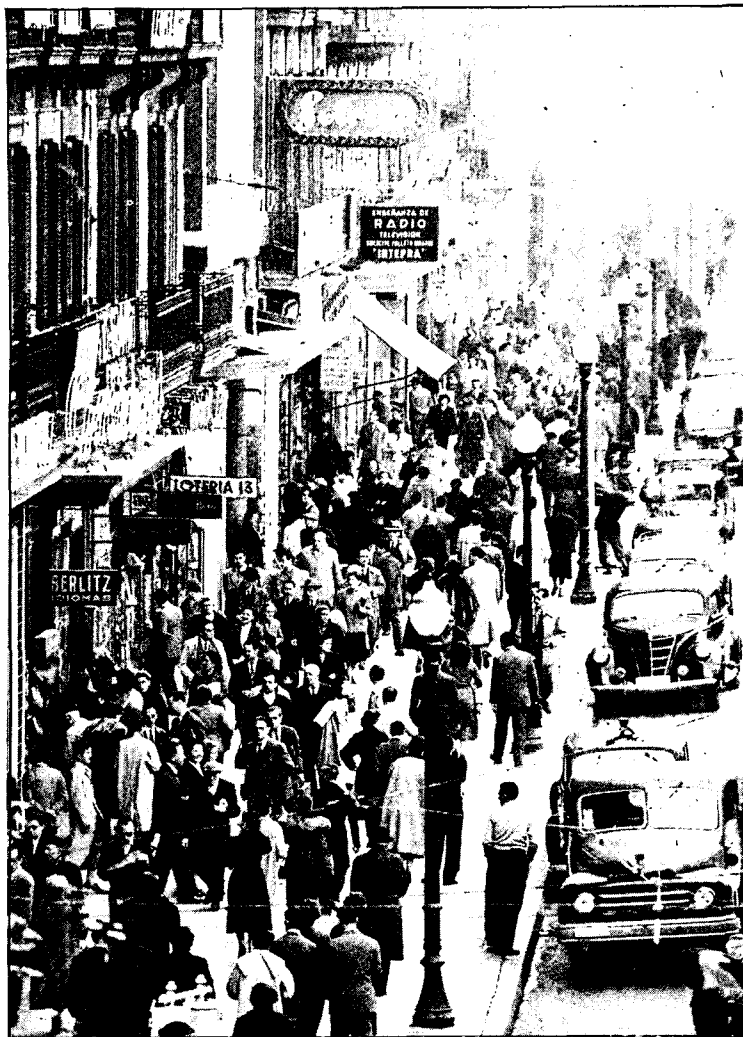
El nostre diàleg discorre en el marc apacible de Les Guanyoles d'Avinyonet, en un descans de la reunió preparatòria de les esmentades Jornades.

—En quina mesura una potenciació de les formacions comunitàries necessita d'un nou model econòmic?

—Jo no sóc enemic de la tecnologia avançada, però tal com està emmarcada dintre de la economia moderna és molt difícil que es produeixin modus de producció nous. Ara, tot just, es comença i gràcies a l'electrònica i a d'altres avanços, a donar-se modus de producció que permetin la fàbrica petita, sense pol·lució, amb interrelacions personals més gratificants. La idea primitiva i una mica arcaica de retornar a una producció no pol·lucionadora i lluny de tecnologies és utòpica i tan poc realista que no té futur.

El que s'ha de fer són comunitats de producció i de consum que donin l'exemple, que marquin la pauta del que pot ser en el segle XXI una solució per a molta gent.

En aquestes comunitats l'operari, el pagès, el tècnic que toquen de peus a terra hi viuen bé, perquè no es necessiten gaires coses per a viure dignament i surt més econòmic i agradable. Les cooperatives de producció i consum són la forma ideal, és la solució més clara, almenys a Catalunya on



La cohesió social entre els veïns d'un barri és una reacció de la gent contra els barris hostils.

el cooperativisme hi té molt solatge.

—Quin paper juguen les comunitats en la interiorització i vivència de qüestions tan importants per a l'home com el dolor o la mort?

—Les comunitats ben fetes, amb combinacions d'edats, donen la possibilitat de viure molt més realment la varietat de la vida: la malaltia, el dolor, l'acompanyament del malalt, la mort, etc.

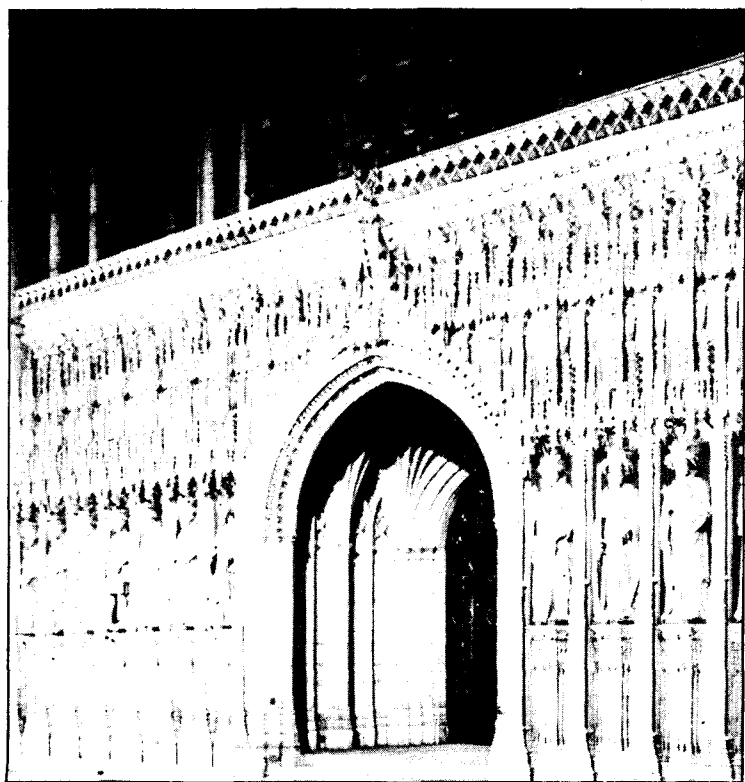
Les comunitats són la manera d'integrar aquestes realitats del dolor o la malaltia, per exemple, com a part de la natura humana. Sense enganys i realment és la millor manera de combatre la neurosi col·lectiva.

—On radicaria un avenç positiu i optimista pel desenvolupament de l'home?

—La sociabilització de les persones en valors transcendents sempre es donarà millor dintre de les comunitats. Si aquestes han conjurat els perills de l'etnocentrisme, del fanatisme, de la uniformitat d'edats, etc. les comunitats són el marc ideal per a sociabilitzar la persona com a ésser generós. En canvi, l'organització no comunitària no produeix res, només homes buits, neurosi, doble vida, hipocrèsia. La comunitat no, perquè l'has triada i és de vida per definició.

Les seves paraules tenen un to docent, i, alhora, expectant. La mateixa expectació que ens mou a esperar amb interès aquestes Jornades sobre les “Comunitats Socials Adultes”.

Cesc Romero



La reixa del cor, erigida entre el 1450 i el 1500, feta de pedra, representa els reis d'Anglaterra des de Guillem I fins Enric VI. A la volta del pòrtic central hi ha un famós medalló de pedra picada de l'Assumpció.

Catedrals angleses (III)

York, centre cultural i d'evangelització

Després de Canterbury i Winchester, visitem York, una ciutat atractiva, de 110.000 habitants, que fou durant molts segles un gran centre cultural i d'evangelització anglosaxona. Conserva una gran part de les muralles medievals, restes del castell i diverses esglésies i cases, també medievals.

La seva Catedral gòtica és una de les més importants d'Anglaterra. La seva construcció abasta un període de 250 anys. Inicià l'obra l'arquebisbe Walter Gray l'any 1220.

A l'entorn de la Catedral, hi ha una sèrie de carrers estrets i rectes, plens de botigues on es venen objectes de record. El bullici és extraordinari en els mesos d'estiu. Els turistes queden sorpresos en contemplar l'exterior i interior de la Catedral. L'any 1967 s'hi realitzaren unes importants obres per salvar la torre central. En posar-se ciments nous, es descobrí l'existència d'una església normanda del 1080 al 1100, i d'una fortalesa romana per a les legions del segle II.

El sostre de roure és del segle XV i ha estat decorat fa poc. El medalló central representa San Pere i Sant Pau i és d'1,80 m. d'ample. Tot és majestuós i calen unes quantes hores per a visitar detingudament les diverses dependències. Sorprenen, per la seva bellesa, la Capella de Sant Joan, el rellotge astronòmic del 1955, la reixa del cor que representa els reis d'Anglaterra des de Guillem I a Enric VI, la Capella de Nostra Senyora i les vidrieres.

T.P.

MODA



Vestit de tons pastel amb cos fluix sostingut sobre els malucs. Mànigues molt importants.

Sastre de tall primavere-
renc amb ornaments de
ribets blancs fins.



**IGEDO: Cita amb
la moda a
a la ciutat
de Düsseldorf**

Hem estat especialment convidats per IGEDO, la Fira Mundial de la Moda Femenina més important del món, amb una plataforma comercial a nivells internacionals, que marxa sistemàticament a través de les seves quatre edicions anuals i que en aquesta, concretament la seva 134 edició, una vegada més ens ha sorprès pel seu gran desenvolupament comercial.

Tot just trepitjar el recinte firal, va sobtar-nos de manera agradable, la gran eufòria comercial que s'anava desenrotllant en tota la llargària i amplària dels deu pavellons que formen la IGEDO que, aquesta vegada, se celebra alhora juntament amb la 9.ª edició d'IGEDO Dessous, el volum de la qual pel que fa a transaccions comercials puja en xifres, en les celebracions anteriors.

Una presentació folgada i diversa d'actes, com també una oferta de moda corresponent a la propera temporada de primavera-estiu 83 disposada per estils, eren exhibides en cada un dels deu pavellons

que formen aquesta fira, que es desenrotlla sobre una superfície de 125.000 m2 amb un aforament de prop de dos mil expositors.

Diverses desfilades oficials i de tendències de 25 minuts de durada a càrrec de vint maniquís, s'oferiren en el decurs dels quatre dies de duració del certamen; d'altra banda i amb caràcter independent, diversos stands van muntar les seves pròpies passades per a tots els compradors detallistes que, provinents d'arreu, acudeixen a la IGEDO cercant aquest ambient d'internacionalitat que proporcionen la presència de les 2.300 firmes procedents de 31 països, ubicats entre el recinte firal i la Feshian House, com també els diversos hotels escampats per la ciutat de Düsseldorf, a la qual es confereix el sobrenom del "petit París", reconegut el gran moviment de moda i elegància que la IGEDO li proporciona de manera tan directa.

La presència de firmes espanyoles com Roser Marcè, la coneguda

creadora barcelonina que desde fa algunes edicions hi assisteix així com les firmes catalanes Tesel de Terrassa, Galler Ibèrica de Sant Boi del Llobregat i Doggi d'El Masnou, ens confirmaren l'èxit que venen assolint temporada rera temporada a través de nous contactes comercials que els hi han suposat importants operacions a gran escala.

Dues vessants

Les tendències de moda descansen en una gran quantitat de temes per suscitar sempre el desig de compra, si bé dues vessants són les van prevaldre en totes les col·leccions: La dona activa i la noia jove. Un nou "City chic" exclusivament pensat per a les dones dinàmiques i actives a base de peces clàssiques, mentre que les tendències joves deriven cap a l'ecologia, a base de models senzills, gèneres rústecs i colors descolorits per a les més avantguardistes.

Vestimentes cridaneres tipus

"Rock", "New Wave" i "Copacabana", com a temes fonamentals que revuen l'Amèrica dels 50/60.

L'oferta més demanada va recaure sobre vestits, bruses i faldilles, en articles de cotó, lli, llisos o estampats amb temes geomètrics, batistes, florals, ratlles, allunats, crep de Xina i punt. Colors naturals, cristal·lins, pastells, terrosos, blat, blau Delf, verd menta, taronja, blau marí i tonalitats ceràmiques.

Articles de gènere de punt: peces combinades de cotó o similar, lli, llana dolça, sempre en la mateixa gamma de colorit.

Abrics, jaquetes, vestits: chinz, popelina, cotó, lli, franel·la, Alcantara o imitació.

Pantalons: cotó, popelina, pana fina, lli, jenes, pell o imitació; colorit de ceràmica, blanc i negre, blau marí, vermell, blanc, sorrenc, blancs i blau...

Pel que fa a la 9.ª edició de IGEDO. D'ençà que se celebra paral·lelament cada any per aquest temps, es veié amplament representada en aquesta avinentesa per

28 firmes especialitzades en peces de bany i íntimes, mostra que es vegé fidelment reflectida en les completíssimes col·leccions, demostrant-se així, una vegada més, que aquesta fira segueix essent dins del propi sector, la més cabdal a nivells mundials.

D'altra banda, la firma Du Pont de Nemours, organitzà un festival de gala amb el lema de "Lycra Live" i, presentà totes les tendències proposades en l'especialitat. També la firma "GOTTEX" d'Israel, dedicada a la confecció de peces de bany, organitzà, en el seu mateix stand, una desfilada especialment dedicada a la premsa on, entre una gran varietat d'estils i línies en destaca una, inspirada en temes bàsicament espanyols.

Una fira que clausurà les seves portes amb resultats molt optimistes, ja que el volum total fou d'un 5% superior al de l'any anterior, mentre que les comandes foren fetes en ferm a través d'una oferta francament positiva.

Maria José Ejarque



Model de Lycra elasthan i tricot de cotó per a la fabricació de T-shirts per la firma Du Pont.



Model molt espectacular blanc i negre presentat per la firma GOTTEX d'Israel.



La barcelonina Roser Marcè, assídua participant de la IGEDO, presentà aquest juvenil model de lli ratllat.



moviment RIELLS de Catalunya

programació desembre

DIÀ 4 MANRESA
Sala Cugat
17,00 h.
Representació de l'espectacle de titelles **BON VIATGE, CAPUTXETA** a càrrec del grup **TITELLES NAIP**

DIÀ 4 GIRONA
Teatre Municipal
11,00, 17,00 i 19,00 h.
Projecció de la pel·lícula teatroslovaca, parlada en català, **EL FANTASMA DE L'AVIÓ**

DIÀ 5 OLOT
Teatre Principal Fundació Pública de Serveis
12,00 h.
Representació de l'espectacle d'il·lusionisme **UNES COPES DE VI RANCI** a càrrec del grup **LA CAPSA MÀGICA**

DIÀ 5 IGUALADA
Ateneu
12,00 h.
Representació de l'obra **LA HISTÒRIA DE L'AMALIC A LA VINA** a càrrec del grup **LA FANFARRA TEATRE DE MARIONETES**

DIÀ 5 GIRONA
Teatre Municipal
11,00 i 17,00 h.
Continuen les projeccions de la pel·lícula **EL FANTASMA DE L'AVIÓ**

DIÀ 5 ULLASTRELL
Cinema
19,00 h.
Representació de l'espectacle **ELS CÒMICS DE TOTTEIA** a càrrec de la **COMPANYIA AMBULANT ELS FARSANTS**. Cançons i animacions amb el **CANTIR**

DIÀ 5 LA BISBAL D'EMPORDA
Castell medieval
12,00 h.
Representació de l'espectacle de titelles **LA CAPUTXETA VERMELLA** i **EL FAR DE SANT SEBASTIÀ**, anglesos, a càrrec de la **COMPANYIA TITELLAIRES DE SANT MARÇAL**

DIÀ 5 BADALONA
Centre Parroquial Sant Josep
18,00 h.
Representació de l'obra de teatre **EL FORASTER**, del Cicle de Teatre Cavall Fort, a càrrec del grup **AULA DE TEATRE DE LA INSTITUCIÓ MONTSERRAT**

DIÀ 8 LA GARRIGA
Patronat
17,30 h.
Representació de l'obra de teatre **LA VENTURA DE PINOTXO** del cicle de Teatre Cavall Fort, a càrrec del grup **U DE CUC**

DIÀ 8 BELLCAIRE D'EMPORDA
Local Social
18,30 h.
Representació de l'obra de teatre **LA GÒNDOLA FANTASMA** a càrrec del grup **TEATRE DE SANTS**

DIÀ 8 MANRESA
Plaça de Catalunya
12,00 h.
Representació de l'espectacle de titelles **L'ESPASA EMBRUIXADA** a càrrec del grup **FOC FOLLET**

DIÀ 12 L'ESTARTIT
Garatge de l'Hotel Corsà
12,00 h.
Representació de l'espectacle d'il·lusionisme **UNES COPES DE VI RANCI** a càrrec del grup **LA CAPSA MÀGICA**

DIÀ 12 GIRONA
Teatre Municipal
11,30 h.
Representació amb marionetes de **ELS PASTORETS** a càrrec de **LA FANFARRA TEATRE DE MARIONETES**

DIÀ 12 IGUALADA
Ateneu
12,00 h.
Projecció de la pel·lícula teatroslovaca, parlada en català, **LA FLAUTA DELS SIS BARRUFETS**

DIÀ 12 BLANES
Centre Catòlic
17,30 h.
Representació de l'espectacle de titelles **FARCELL DE FESTA** a càrrec del grup **LA SERPENTINA**

DIÀ 12 TERRASSA
Centre Cultural
12,00 h.
Representació de l'obra **CURIAL E GUELFÀ** a càrrec del grup **TEATRE CURIAL**

DIÀ 18 MANRESA
Sala Cugat
17,00 h.
Representació de l'obra **LES JOGUINES OBLIDADES** a càrrec del grup de teatre **LA TREPA**

DIÀ 18 TERRASSA
Centre Cultural
12,00 h.
Projecció de la pel·lícula teatroslovaca, parlada en català, **BRONTOSAURUS**

DIÀ 19 TERRASSA
Plaça Plus XII (Ca n'Anglada)
11,30 h.
Representació de l'espectacle **ELS CÒMICS DE TOTTEIA** a càrrec de la **COMPANYIA AMBULANT ELS FARSANTS**

DIÀ 19 SABADELL
Teatre Municipal La Farandula
18,00 h.
Projecció de la pel·lícula teatroslovaca, parlada en català, **EL FANTASMA DE L'AVIÓ**

DIÀ 19 LA GARRIGA
Patronat
17,30 h.
Projecció de la pel·lícula teatroslovaca, parlada en català, **LA FLAUTA DELS SIS BARRUFETS**

DIÀ 19 PUIGCERDÀ
Cinema Plaça
12,00 h.
Sessió de **BALLET DEDICAT ALS INFANTS** a càrrec del grup **BALLET ALEXIA**

DIÀ 19 OLOT
Teatre Principal Fundació Pública de Serveis
12,00 h.
Representació de l'espectacle de mim **CAVALLET D'ILLUSIONS** a càrrec de la **COMPANYIA DE PANTOMIMES EL VOL RAS**

DIÀ 19 LA BISBAL D'EMPORDA
Plaça Major
10,30 h.
FIRA DOLÇA amb elaboració de confitures, pastissos i tota mena de llaminadures recuperació de la "Volta de la mel". Animarà la festa en **TONI GIMÉNEZ**

DIÀ 19 BADALONA
Centre Parroquial Sant Josep
18,00 h.
Representació, amb marionetes, de **ELS PASTORETS** a càrrec de **LA FANFARRA TEATRE DE MARIONETES**

DIÀ 19 TORROELLA DE MONTGRÍ
Sala Municipal d'Actes
17,00 h.
Representació de l'obra de teatre **LA CAPUTXETA I EL LLOP** a càrrec del grup **JOVENTUT DE LA FARANDULA**

DIÀ 19 SANT CELONI
Ateneu
17,30 h.
ESPECTACLE DE CIRC amb els pallassos **PITO, FLAUTA I TITUS, FRÀNSEL** el màgic de la llum, els malarbistes **ELS BERNALS**. Presentador: **Ernest Bustamante**

DIÀ 19 EL VENDRELL
Cinema Tivoli
12,00 h.
Representació de l'espectacle d'il·lusionisme **UNES COPES DE VI RANCI** a càrrec del grup **LA CAPSA MÀGICA**

cuina

M.ª Glòria Muntañola

Pastís de xocolata fred

- 150 gr. mantega
- 200 gr. sucre fi
- 300 gr. galetes maria
- 1 copeta de rom
- 100 gr. xocolata en pols
- 1 rovell d'ou
- 100 c.c. de llet
- 100 gr. rulls de xocolata

Aixafar una mica la mantega per estovar-la, treballant-la amb el sucre fi fins que sigui

com una crema fina, afegir el rovell d'ou i la xocolata en pols; si quedés massa espessa tireu-hi una o dues cullerades de llet.

A un plat posar-hi una mica de llet amb la copeta de rom i anar mullant les galetes només per una banda posant-les a la plata de servir en forma d'estrella, una al centre i les altres al voltant. Si queda algun buit entre les galetes, afegiu-n'hi

un trosset per omplir-lo. Poseu una capa de galetes cobrint-les amb la crema de xocolata, després una altra capa, i així fins a completar 5 capes de galetes. Recobriu el pastís amb crema de xocolata, amb l'ajuda d'un ganivet inoxidable. Espolseu-ho i cobrir-ho amb rulls de xocolata. Posar-ho una estona al frigorífic per tal que s'endureixi.

Món casteller

Tornem-hi!

"Molts de nosaltres, en els darrers mesos, em trobat a mancar en el nostre Setmanari, un petit espai, que des dels primers números de Catalunya Cristiana, setmana darrera setmana, s'ha dedicat a una de les tradicions més estimades de casa nostra, els castells, sec-

ció que va portar a terme el bon i estimat cronista casteller en Jaume Casanovas "Crossa", home distingit dintre el Món Casteller, tant per les seves cròniques o bé a la plaça, amb el seu color de camisa, sigui com sigui, després d'una llarga enfermetat, en Jaume Casanovas ens ha deixat. Així mateix ens deixa a nosaltres la seva tasca de fer arribar a tots vostès tota l'actualitat cas-

tellera. És per això que a primers d'any, tornarem a posar en actiu la secció castellera, que com ja bé ens diu el seu nom Fent Pinya, intentarem que sigui una gran pinya de comentaris i notícies castelleres".

Tindrà cura d'aquesta secció, Eloi Roca i Cabistany, cronista casteller de Vilanova i la Geltrú, prou conegut en el món casteller.

la sardana i la dansa

Premis "Joaquim Serra" 1982

El proper dia 21 de novembre, a la tarda, les cobles Selvatana i la Pral. de la Bisbal presentaren a la consideració de tots els sardanistes aplegats al Palau de la Música Catalana les composicions finalistes dels Premis "Joaquim Serra" 1982.

L'edició d'enguany d'aquest certamen musical que convoca Ràdio Nacional d'Espanya a Catalunya, amb la col·laboració de l'Agrupació Cultural Folklorica Barcelona, revesteix una especial significació en commemorar-se —el proper dia 17— el vint-i-cinquè aniversari de la mort del mestre Joaquim Serra.

Amb aquest motiu, tot honorant el gran compositor, dins la tradicional "Festa de la Sardana" que se celebra al Palau de la Música Catalana es presentarà l'obra pòstuma de Joaquim Serra: el ballet "El Carnestoltes", a càrrec de l'Esbart Dansaire de Rubí, amb la cobla Pral. del Llobregat.

El dia 8 de novembre es va reunir a Barcelona el Jurat qualificador dels Premis "Joaquim Serra", per tal de seleccionar les sis sardanes finalistes de l'edició d'enguany. Després d'examinades les 36 composicions presentades a l'edició d'enguany, van escollir-se les següents obres: "Fermesa", de Josep M.ª Ruera; "El Castell de la Roca", de Ramon Vilà; "Amor meu", d'I. Papell; "Després del teu sí", de Gil Membrado; "Riells del Fai", de Josep M.ª Ruera; i "Aquell carrer de Sants", de Pepita Llunell.

Debat sobre la problemàtica dels Esbarts

Els dies 13 i 14 de novembre se celebren a Manresa les sessions de treball de l'àmbit de Dansa del Primer Congrés de Cultura Tradicional i Popular, per tal de debatre la problemàtica que afecta el món dels esbarts. A través d'una sèrie de ponències elaborades per representants de grups de dansaires i estudiosos del nostre folklo-

re s'estudiaren els següents temes: La conveniència de diferenciar les danses de creació, amb música i coreografia original i lliure, d'aquelles respectuoses amb el seu passat històric; la possible creació d'una institució de caràcter nacional amb la missió de treballar amb institucions de caràcter similar d'altres països de cultura comuna perquè portés a coordinar i impulsar tots els treballs de recerca, investigació i divulgació; també aquestes sessions de treball del Congrés de Cultura Tradicional i Popular es dedicaren a la possible creació d'uns cursets periòdics d'orientació i formació de directors d'esbarts.

Altres temes que es posaren a debat en aquesta trobada d'estudi de la problemàtica dels esbarts foren: el replantejament o adaptació de la cobla com a música per als balls catalans; el retrobament de la dansa popular i la pedagogia i la didàctica adients per a l'aplicació a l'escola i altres llocs de formació, així com la preparació dels ensenyaments per dur a terme aquesta tasca; la conveniència de la instauració del Dia de la Dansa Catalana; i finalment es plantejaren una sèrie d'opinions i suggerències per estudiar la possibilitat i conveniència d'arribar a la creació d'un Ballet Nacional Folkloric de Catalunya.

La propera setmana parlarem de les conclusions obtingudes com també de les resolucions adoptades després dels dos dies de treball.

Nupcial

Es el títol d'una de les estrenades pel compositor Tomàs Gil i Membrado que ha dedicat al nostre company d'informació sardanística, Antoni Anguela, amb motiu del seu recent casament amb Maria Aymami. Felicitats a la novella parella.

Josep Ventura



tercera edat

racó del llenguatge

Inaugurat el curs a la Universitat

Dintre dels actes de la Setmana Internacional de la 3.ª Edat que com cada any organitza l'Associació Coordinadora per a l'Anxianitat tinguda lloc en el PARANINF de la Universitat de Barcelona sota la Presidència de l'Honorable senyor Miquel Coll Alentorn, Conseller adjunt a Presidència de la Generalitat de Catalunya i acompanyat pels Rectors de la Universitat Politècnica, Dr. Gabriel Ferraté i de la Universitat Autònoma Dr. Antoni Serra Ramoneda, junt amb el President del Consell d'Ensenyament Universitari de la Generalitat Dr. Ramon Pascual, i els Vice-Rectors Joaquím Montoriol, i Manuel Paris i Maicas, el solemne acte de la inauguració del curs 1982/83.

Ocupaven llocs preferents, membres de les Juntes, del Consell Universitari d'AFOPA, d'A.C.A., dels Centres Agrupats d'AFOPA i de la recent Associació Cultural d'Alumnes de la 3.ª Edat (ASOCULCA), juntament amb representacions de la Generalitat, i l'alcalde de Caça de la Selva, Sra.

Godoy, presidenta de la Federació d'Ajuntaments catalans i la regidora de Mataró Na Nati Dorda.

Obri l'acte el Dr. Montoriol en nom del rector Badia i Margarit amb unes sentides paraules. A continuació el senyor Miquel Coll Alentorn va expressar la seva satisfacció per donar per iniciat el nou curs i oferir la seva col.laboració en aquest àmbit de formació permanent de la 3.ª Edat. El Dr. Aragay i Prades, President d'AFOPA i Vice-Secretari del Consell Universitari de Formació Permanent, exposà a grans trets els objectius assolits, mercès a l'esforç de tots i a l'ajut moral i econòmic de la Generalitat, la Universitat i la Caixa de Barcelona. Indicà que s'han matriculat més de 200 persones que participen en els distints Centres Agrupats d'AFOPA. Les temàtiques impartides a la Universitat són: Geriatria, Gerontologia, Dietètica, Història, Economia, Sociologia, Dret Català, Mitjans de Comunicació Social i altres.

A continuació en nom de les Aules i en representació dels

alumnes feu un breu parlament, Na Carme Llauredó, tesorera d'AFOPA, qui amb profundes i sentides paraules agrai l'aportació de tots, cosa que els permet assolir aquestes il.lusions universitàries i culturals a l'ensèms que els ajuda a enfortir i desenvolupar la seva personalitat.

Immediatament el Dr. Manuel Parés, desenrotllà la seva magnífica i documentada conferència inicial del seu cicle "Els mitjans de la comunicació social i la 3.ª edat" analitzant la seva importància creixent i la influència que poden tenir, reciprocament els susdits mitjans en la promoció i millora de qualitat de vida d'aquesta 3.ª Edat, així com l'experiència i coneixements pràctics que poden i deuen influir, a través d'ells, en la societat actual, potser massa insolidària i consumista.

Finalment la Tuna Universitària de Medicina va oferir un recital ensembla que es constituïa, amb el seu ajut, la Tuna de la Universitat de la 3.ª Edat de Barcelona, amb alumnes de la seva Aula.

El got i el vas

Encara hi ha gent amb idees estranyes sobre la delicadesa, la distinció i les bones maneres. Una d'elles és la de creure que és de més bona educació demanar un vas d'aigua que un got d'aigua.

No renyeu mai les criatures quan demanin un got d'aigua o un got de llet. Aquest és un mot nobilíssim que ja era usat pel gran Ramon Llull. Potser per imitació del castellà, (considerat per alguns molt més senyor), ha entrat el mot **vas**. És un mot contra el qual no hi ha res a dir, llevat de no tenir un significat tan precís i de tanta acceptació popular com got.

Vas és més genèric, d'un significat molt més simple. Anomenem vas qualsevol recipient de metall, terrissa, vidre, fusta, etc., i de les formes i dimensions més variades, amb nanses o sense, generalment destinats a contenir un líquid.

Des de la prehistòria són coneguts pels estudiosos tota mena de vasos que ens parlen dels homes que els van fer i els van utilitzar. A falta de documents escrits sabem el grau de desenvolupament de les antigues civilitzacions per mitjà d'aquestes troballes extretes en les excavacions arqueològiques. Per la perfecció de la manufactura, els materials emprats i, sobretot la decoració, que sovint constitueix una veritable obra d'art, coneixem la sensibilitat artística dels homes primitius.

També la física i la química expressen amb el mot **vas** els receptacles que serveixen per a llurs experiments. Els vasos comunicants, que demostren la igualtat de la pressió atmosfèrica sobre els líquids, i el vas de precipitats, que pot anar al foc, de gran aplicació en els experiments químics. En l'estudi del cos humà són anomenats **vasos** els conductes per on circula la sang, que arriben a ser tan prims com un cabell, i aleshores en diem vasos capil.lars.

La religió ens parla dels vasos sagrats destinats a la celebració de l'Eucaristia. I encara, en el rès del Rosari, les lletanies de la Mare de Déu la invoquen amb un seguit de Vas espiritual, Vas honorable, etc.

Finalment, deveu haver vist que, en les catedrals i en les esglésies molt antigues, les sepultures que hi ha a terra i a les parets tenen esculpides a la llosa que tapa el sepulcre inscripcions que diuen: Vas que guarda les despulles de...

Compareu, doncs, el ventall de possibilitats que ens dona el mot **vas**, amb la útil i senzilla concreció del nen que demana un got d'aigua o del camioner que demana un got de vi al taulell de la taverna.

Perles ortogràfiques

D'un col.lectiu de mestres ha sortit el següent: AVIS. ...l'acte informatiu que es tenia que celebrar-se a l'Institut Miquel Biada ha tingut de traslladar-se a la Sala Cabañes. Si abans de sortir a la premsa local l'hagués revisat un corrector, hauria dit: AVIS. ...que s'havia de celebrar... ha hagut de traslladar-se a la Sala Cabanyes. Si els mestres escriuen així...

Albert Pera

costums i tradicions



De l'Ut al Do i de Morera a Llongueres

Fa pocs dies, santa Cecília tornà a rebre l'homenatge dels seus devots músics. Es obligat, doncs, parlar de música, puix que de música ja en vaig dir algunes que no plagueren a un d'ells. Sort que el mestre Palet amb la força del seu prestigi sortí en defensa meua, cosa que li agraeixo, encara que tardanament.

Avui, en canvi parlarem de mots encreuats. O enreixats com també se'n diu. Quina relació tenen amb la música? Doncs que molt sovint, tant si són en català com en castellà hi trobem una paraula monosil.làbica definida com "antigament, nota musical". Gairebé surt amb la mateixa freqüència que el déu dels mots encreuats: Ra.

Antigament, els sons es distinguen per lletres majúscules o minúscules segons els casos. Molt abans de sortir la notació de l'escala actual i universal, que començava, però, amb Ut per comptes de Do. La reforma de l'escriptura o notació musical iniciada pel monjo Hubald (840-930), perfeccionada per Guido d'Arezzo (955-1050) que fou qui introduí la pauta i el nom de les lletres, no es feu per un mer caprici sinó obeint a uns sons.

Temps ençà, un altre monjo, de Monte Cassino, anomenat Pau Diaca, historiador de Carlemany, compongué un himne dedicat a sant Joan perquè un dia, mentre tal monjo estava consagrànt un ciri pasqual, va quedar-se afònic a causa d'una angina. Abans tenia una veu melòdiosa i molt fina i ben timbrada. Per això dirigí a sant Joan aquest himne:

"UT queant laxis / RE sonare fibris / MI ra gestorum / FA muli tuorum / SOL ve polluti / LA bú reatum / Sancte Iohannes".

Traduït lliurement vé a dir: "Oh, sant Joan, perquè els teus servents puguin tomar a cantar amb ben trempades fibres els teus admirables fets, neteja la taca del nostre llavi pecador".

Com que cadascun d'aquests versos començava amb un so correlatiu a l'escala, per això s'aprofitava la primera sil.laba d'ells, per la notació. Això ocorria en el segle IX i, en el XVI de les inicials del nom del sant que figuren en el darrer vers, "Sancte Iohannes", en sorgí el SI.

Pel que fa a la substitució de l'UT per el Do, la cosa no és massa clara, però segons que sembla, perquè resultava difícil per a certs idiomes la seva pronunciació, prengueren la primera sil.laba del nom d'un músic italià cognomenat Doni.

Sobre notacions musicals, una anècdota de casa. Des de Sitges, el 12 de maig del 1907, el mestre Morera escriu a Joan Llongueres: "...feu-mè una lletra per una sardana, i si tant en els curts com en els llargs hi podeu fer alguns versos que siguin ben diferents de ritme, millor. Per exemple, i no rigueu:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

"M'enteneu el que vull dir? No sé com se'n diu, d'això (ni d'allò tampoc)..."

Aquesta notació no la podrien resoldre els enregistradors de mots.

Esteve Busquets i Molas

música

Aniversari de la mort de W.A. Mozart



AMICS DE MOZART
BARCELONA

MISSA DEL 191è ANIVERSARI DE LA MORT DE

W. A. MOZART

Des de fa XXV anys i sense interrupció l'Associació d'Amics de Mozart ve organitzant una celebració religiosa en memòria del gran compositor el dia de l'aniversari de la seva mort.

Enguany també ho faran en l'escaiença del 191 aniversari de la seva defunció a Viena. L'acte se celebrarà a l'església de la paròquia de Jesús de Gràcia el diumenge 5 de desembre a les vuit del vespre. Hi intervindran la Coral Verge Bruna dirigida per en Josep Llobet i l'organista Montserrat Torrent, interpretant peces de Mozart i també de J.S. Bach i J. Haydn.

CORAL VERGE BRUNA
Direcció JOSEP LLOBET
MONTSERRAT TORRENT
Orgue

Paròquia de Santa Maria de Jesús, de Gràcia, Carrer de Gràcia, 3

Diumenge, dia 5 de desembre del 1982 a les 8 del vespre

escacs

per Jaime Mora

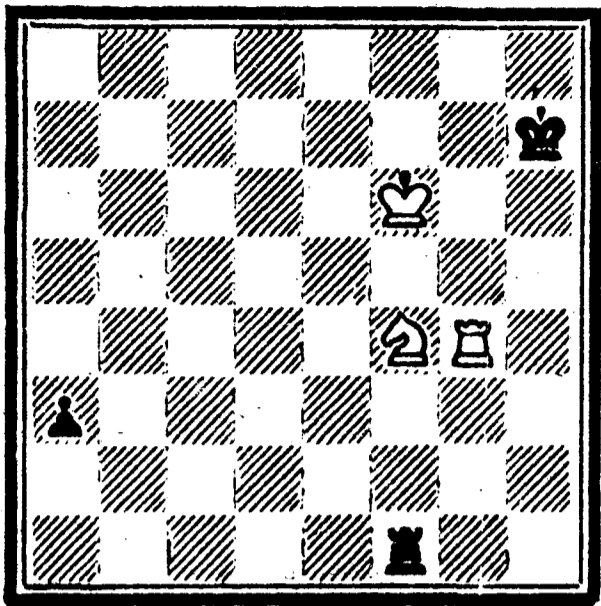


Diagrama 40

Blanques juguen i guanyen.

A voltes es té material en excés: si les negres no tinguessin el peó, la partida seria taules...

Solució al Diagrama 39

1 Tc6-c8+ Rb8xc8, 2 b6-bt+ Rc8-b8, 3 d4-d5 Rb8-c7, 4 b7xa8 = A Rc7-b8, 5 Aa8-b7 Rb8-c7, 6 Ra6xa7 i guanyen.

encreuats

per Rosa Colell

Horizontals:

1.- Deixeble i company de Pau. Fet o cas no explicable humanament. 2.- Calcedònia llistada de diferents colors. Moneda peruana. Patriarca. Ciutat de Caldea. 3.- Consonant. Sanatori per a leprosos a Alacant, fundat per el Pare Ferrís, jesuïta. A benefici de... 4.- (Precedit d'ertcle, Poema Èpic. Centre de les activitats de Pau. Consonants. 5.- La teva. Cent. Déu egipci. Acte de donar a llum. Crit d'atenció 6.- Un trocet, un fil de llana o d'herba. Forma d'ambenar. Cec. Preposició. Digraf català. 7.- Matèria necessària per a Consagrar. Teixit de cotó. Organització per els palestins. (sigles). Cinc. Mil. 8.- Article, plural. (Al revés, un gas. Famós pintor català que d'entre moltes obres va pintar les obres que ornamenten la catedral de Vic. Nom de lletra consonant.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1								●							
2				●					●					●	
3		●										●			
4							●	●						●	
5			●		●			●						●	
6	●				●			●				●		●	
7			●					●				●		●	
8				●				●						●	

ted. 5.- Consonant. Consonants. Déu egipci. 6.- Poble del Baix Empordà. 7.- (Al revés, vocals seguides. Preposició. (Al revés, article definit. 8.- Digraf català. Vocal. 9.- Mil. Malalt d'una afecció de la que Jesús en va curar deu. 10.- Una cosa que no es pot expressar amb paraules. 11.- Nom amb el qual és advocada la Mare de Déu. Consonants. 12.- Vocals seguides. (Al revés, sigla sanitària. Consonant. 13.- Cent. Consonant. Cinc. 14.- Lloc de pelegrinatge de malalts on es realitza alguna curació. Consonant. 15.- Recerca del plaer que enriqueix les possibilitats del desig sexual.

SOLUCIONS

Verticals:

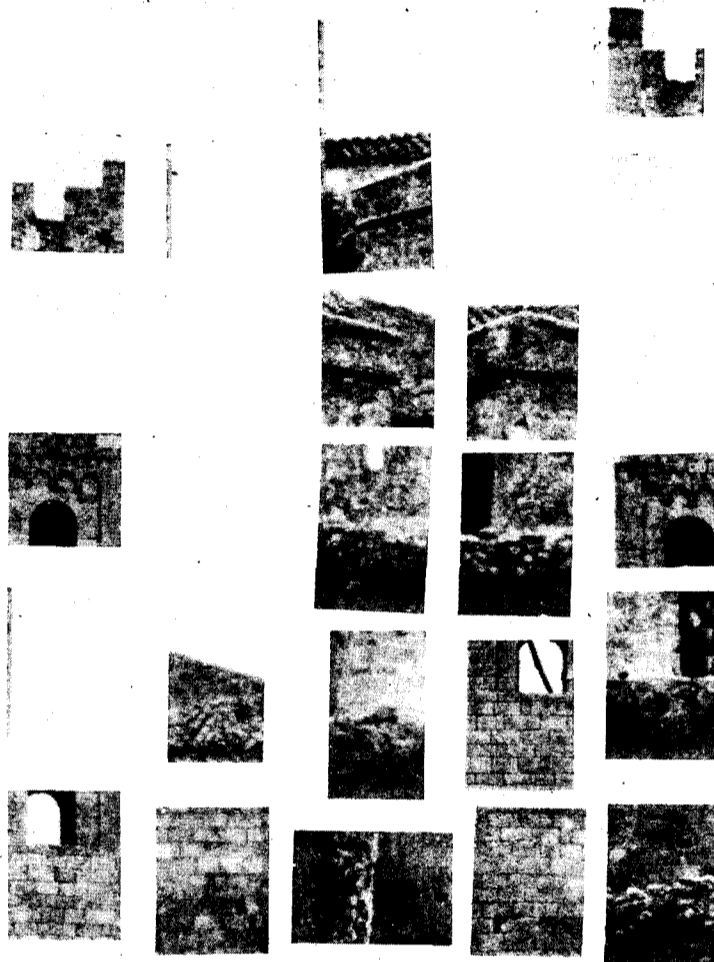
1.- Noi cec de l'A. T. que Rafel va acompanyar-lo per desposar-se amb Sara. Nom de consonant. 2.- (En llatí "en", Caduc, inestable. 3.- Una capital del Camerún. Consonant. La següent consonant. 4.- Nom genèric dels àcids de Brons-

- 1.- Timoteu, Miracle.
- 2.- Onix, Sol, Nòe, Ur.
- 3.- B. Fontilles, Pro.
- 4.- Illada, Efes, D.T.
- 5.- Ta, C. Ra, Part, El.
- 6.- Brl, T. Orp, A. SS.
- 7.- Vi, Drl, O.L.P, V. M.
- 8.- Els, àte, Sert, Bé.
- 9.- M. Lepros.
- 10.- Inefable.
- 11.- Rosen, PR.
- 12.- AE, A.T.S, T.
- 13.- C. P. V.
- 14.- Lurdes, B.
- 15.- Erotisme.
- 1.- Tobit, Vè.
- 2.- In, Làbil.
- 3.- Mitl, R. S.
- 4.- Oxoàcid.
- 5.- T. ND, Ra.
- 6.- Estarlit.
- 7.- UOI, A. IE.
- 8.- LL, O.

Horizontals:

trencaclosques

És un monument important. Però, quin és? Si aconseguïu reconstruir la fotografia, envieu-nos-la. Entre totes les respostes encertades sortejarem setmanalment dues places gratuïtes per a un dels nostres Viatges Culturals que organitzem d'octubre a maig. El sorteig es farà cada quinze dies per donar temps a l'enviament de les respostes.



Pistes per resoldre el trencaclosques:
Baix Empordà.

filatèlia

Per Enric Graupera

La "Dirección General de Correos y Telecomunicaciones" posà en circulació un segell, de valor 33 ptes., per commemorar el IV Centenari de Santa Teresa de Jesús.

Aquests últims temps se n'ha parlat molt de Santa Teresa. No cal que faci història de la seva persona i de la seva obra, en farà, però de la filatèlia espanyola que a ella s'ha dedicat.

El 10 d'abril de 1962, Espanya posà en circulació una sèrie de 3 segells, que reproduïm, per commemorar el IC Centenari de la Reforma teresiana. El primer d'ells, de valor 25 cts., és de color gris-negre, i reproduïx el monestir de Sant Josep d'Àvila; el de valor 1 pta., és de color castany i presenta

un detall de la Santa, del pintor-escultor italià Bernini; i el de valor 3 ptes., és de color blau, i presenta un detall de la Santa del gran pintor espanyol Velázquez, dentat 12 3/4 x 13, amb una tirada de 8 milions d'exemplars.

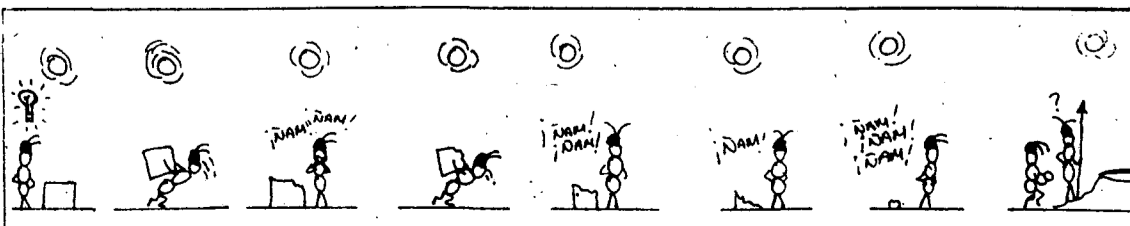
També l'any 1971, i amb motiu de la sèrie que cada any presenta personatges célebres, anomenada centenaris, s'en va dedicar un a Santa Teresa d'Àvila, policromat, de valor 2 ptes., dentat 13, i amb un tiratge de 8 milions d'exemplars.

Com a cloenda, una de les seves poesies: "Nada te turbe", nada te espante, todo se pasa, Dios no se muda. La paciencia todo lo alcanza, quien a Dios tiene, nada le falta, solo Dios basta".

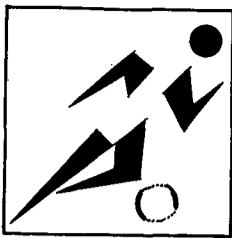


FORMIGUITIS.

PER: JOAQUIM. E. D.



Torna l'emoció a la lliga



En un partit trepidant, d'emoció, nervis i duresa, el Barça s'imposà al Real Madrid, acostant-se d'aquesta manera als primers llocs de la classificació. La lliga torna a posar-se emocionant.

Les coses han canviat moltíssim a Can Barça en una sola setmana. S'ha passat del desencís més absolut a un optimisme exagerat. Tal com hem dit en altres ocasions, s'ha de buscar un terme mig. Els extrems són perillosos.

Una vegada més quedà palès que l'equip blaugrana juga molt millor fora que a casa. El sistema que s'utilitza a camp contrari va millor a les característiques dels homes d'Udo Lattek. A camp contrari troben espais oberts i els resulta més senzilla la penetració cap a la porteria contrària. La prova d'això és que el Barça ha aconseguit 13 gols fora del seu estadi i només 11 a casa.

Udo Lattek ha de reconsiderar seriosament els plantejaments dels partits que s'han de jugar al Nou Camp. No es pot mirar de trencar la muralla defensiva de l'equip contrari jugant pel centre i acumulant els onze homes en la meitat del terreny de joc. S'ha de fer joc pels extrems i deixar que l'equip contrari s'estiri per tal de crear aquests espais oberts que faciliten les incursions dels davanters.

Aquest cap de setmana, el Barça rep la Real Societat, un equip difícil que no posarà fàcils les coses als barcelonistes, malgrat que perdessin d'una manera clara al Santiago Bernabéu. A continuació, visitarà el Nou Camp l'Athlètic de Bilbao, un equip potent que en aquests moments comanda

la classificació al costat del Real Madrid. Són dos partits importantíssims. No hi ha dubte que si el Barça juga amb disciplina i amb l'entusiasme de Madrid pot emportar-se els quatre punts.

Un triomf que va més enllà de l'àmbit esportiu

Una victòria davant el Real Madrid és sempre un resultat especial per als aficionats barcelonistes. Dissabte a la nit, tot Catalunya estava davant la televisió seguint amb il·lusió i nervis el desenvolupament del partit. Malgrat que tots som conscients que un triomf esportiu no ampliarà l'Estatut, no ens podem sostreure d'aquest ambient especial que es viu en aquesta mena de partits.

Tothom pensava que, en recuperar-se la normalitat política, aquestes confrontacions perderien bona part del seu interès i quedarien emmarcades en un àmbit exclusivament esportiu. I no ha estat així, pels motius que sigui.

Resulta curiós, també, que en els partits que juga el Barça, la Real Societat o l'Athlètic de Bilbao davant el Real Madrid, el camp s'ompli de banderes espanyoles i hi hagi un clima d'especial animadversió contra l'equip visitant. Tant davant el Barça com la Real Societat, hi ha hagut incidents.

Tomàs Puntí

CADECA

Pensar-ho i dir-ho

Els colors del fons de l'escut de CADECA, són blancs i grocs. Igual que els de la bandera vaticana. Ara que el Papa visita Catalunya, ho esmentem i ho remarquem. No volem que aquest fet passi desaparcebut.

Ho fem sense pretensió de destacar-nos ni de fer-ne com un atribut o una seguretat d'entroncament.

Nosaltres, CADECA, busquem l'esplai per mitjà de l'esport, de nois i noies. El Vaticà té fites més altes, i finalitats, molt més enlairades; cerca que el Regne del Cel, s'atanci als homes car els homes no s'acosten al Cel, i sembla, ho apartin, com si no els interessés. Lluita perquè a la terra no hi resti la foscor, vol donar als homes la Llum.

¿Per què, ho relacionem tot això? La motivació és perquè a CADECA treballem amb una joventut desorientada en molts aspectes. Nosaltres volem homes lliures, amb responsabilitats; mai manipulats per ningú, i mai forçar-los a admetre allò que ells no desitgen, però això

sí, donar-los també, lliurement el camí que sembla que condueix cap a l'ideal que honestament poden assumir. Que no perdin el nord que assenyalava la brúixola, i ens sembla que el Vaticà sap bé com conduir-la.

Som partidaris d'una autèntica llibertat, plena d'optimisme, i envoltada d'un clímax clar i diàfan, que engendri empreses heròiques i condueixi el jove, no vers coses passatgeres sinó vers les que van a port segur.

Les coses espirituals atrauen poc, avui dia, i hem de saber trobar el llenguatge adient i precís perquè la joventut admeti quelcom més que un vulgar materialisme.

Nosaltres, els de CADECA, saludem el Papa en nom de la joventut esportiva de Catalunya, amb el desig d'ésser portadors de bones noves i amb l'ansia d'un món millor que molt ens el prometen però que costa molt d'arribar-hi.

Esforcem-nos a aconseguir-ho.

Entrepans

"L'home val més pel que és que no pel que té"

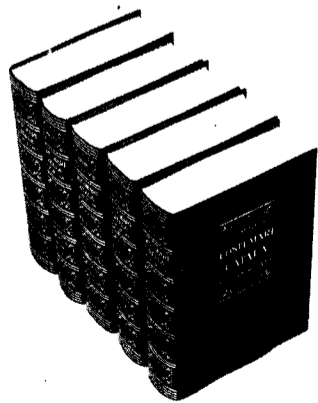
Joan Pau II

"Europa i l'Església són dues realitats íntimament lligades entre sí, en el seu ésser i en el seu destí".

Joan Pau II

V Simposi dels Bisbes 5-X-82

COSTUMARI CATALÀ JOAN AMADES



Cinc volums que recullen totes les tradicions folklòriques de les terres de la llengua catalana, seguint el curs de l'any des de l'1 de gener fins al 31 de desembre:

Festes populars, refranys i proverbis, balls, dances i entremesos, processons i romeries, contes i llegendes, mals i remeis, cançons, menjars, jocs i joguines, costums camperols, arts i oficis, ocells i peixos, iconografia popular i religiosa, mitologia, fires rurals, estels, teatre i mim, instruments musicals, els vents, venedors i marxants ambulants, la Mare de Déu a Catalunya...

lums profu-
il·lustrats



Edició facsímil
de l'obra mestra
del folklore català,
exhaurida des de
fa quinze anys.

Més de 5.000 pàgines, reproducció facsímil de la prestigiosa i molt valorada edició de 1952. 5.000 il·lustracions, en blanc i negre i a tot color. Més de 500 cançons populars, amb lletra i música.

De venda a totes les llibreries

Salvat
Edicions 62

DIUMENGE 5 PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

9.59 APERTURA I PRESENTACIÓ
10.00 PARLEM
10.30 EL DIA DEL SENYOR
11.30 GENT JOVE
12.30 TEMPS I MARCA
14.30 AQUESTA SETMANA
15.15 NOTÍCIES
15.35 ULISES 31
16.05 VIST I NO VIST
16.30 LES DESVENTURES DEL SHERIFF LOBO
17.30 EL TREN
18.30 BLA, BLA, BLA
19.00 EL JOC DE LES ERRATES
19.15 AVANÇAMENT ESPORTIU
19.30 TAL COM SONA
20.00 MÓN SUBMARÍ
21.00 NOTÍCIES
21.15 PROXIMAMENT
21.30 VIST I NO VIST (Segona part.)
22.00 EL SEU TORN
23.00 ESTUDI ESTADI
24.00 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

10.30 MISSA
11.30 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA
13.30 CATALUNYA RECALL
14.00 CITA AMB...

CIRCUIT ESTATAL

15.28 APERTURA I PRESENTACIÓ
15.30 DOCUMENTAL
16.00 HANDBOL
17.20 LA PORTA DEL MISTERI
18.20 BUSTER KEATON
19.00 ZARABANDA
20.00 REESTRENO
21.30 VIDUA PERO MENYS
22.00 LLARGMETRATGE: "Crónica de los pobres amantes". (1954)
24.00 COMIAT

DILLUNS 6

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 MIRAMAR ESPORTIU
14.00 TROBADA
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 AMB SOLERA
16.05 A DALT I A BAIX
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 3, 2, 1... CONTACTE
19.30 ANIMALS, ANIMALS, ANIMALS
20.00 POBLE DE-DEU
21.00 TELEDIARI
21.35 TEATRE: "Pato silvestre", d'Henrik Ibsen.
24.00 TELEDIARI
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

15.30 OPINIÓ
16.00 TOT-I-MÉS
17.30 ARA, NOTÍCIES

CIRCUIT ESTATAL

18.58 APERTURA I PRESENTACIÓ
19.00 TELENÓVELA
19.30 EVOCACIÓ
20.00 LOS MUMINS
20.10 DINKY DOG
20.30 ALCORES
21.30 AMB "H" DE HUMOR: "Las tres noches de Eva". (1941)
23.20 D'AVUI A DEMÀ
00.05 COMIAT

DIMARTS 7 PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 ARA: TARRAGONA
14.00 TROBADA
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 ESPANYA SENSE ANAR MÉS LLUNY
16.05 A DALT I A BAIX
18.30 APERTURA I PRESENTACIÓ
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 3, 2, 1... CONTACTE
19.30 EL FOLL MÓN DELS PALLASSOS
20.00 UN MÓN PER A ELLS
21.00 TELEDIARI
21.35 300 MILIONS
22.35 DINASTIA
23.35 TELEDIARI
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

15.30 DR. CAPARRÓS:
METGE DE POBLE

16.00 DIALEG
17.00 ART FLASH
17.30 ARA, NOTÍCIES

CIRCUIT ESTATAL

18.58 APERTURA I PRESENTACIÓ
19.00 TELENÓVELA
19.30 FORMULA TV
20.00 ROBINSON
20.30 ULTIMAS PREGUNTAS
21.00 RICHELIEU
22.00 BALLET
23.20 D'AVUI A DEMÀ
00.05 COMIAT

DIMECRES 8

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 ARA: GIRONA
14.00 TROBADA
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

10.29 APERTURA I PRESENTACIÓ
10.30 SANTA MISSA
11.30 VILLANCICOS
13.00 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA
15.00 TELEDIARI
15.35 VEIENT-LES VENIR
16.05 A DALT I A BAIX
17.00 GENT JOVE
18.30 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 3, 2, 1... CONTACTE
19.30 A PEU, EN BICI, EN MOTO
20.00 ENCONTRES EN LLIBERTAT
21.00 TELEDIARI
21.35 SESSIÓ DE NIT: "Tierra de audaces". (1939)
23.35 TELEDIARI
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

15.30 TERCENCI A LA FRESCA
16.00 DOSSIER
17.00 NO VAL A BADAR
17.30 ARA, NOTÍCIES

CIRCUIT ESTATAL

18.58 APERTURA I PRESENTACIÓ
19.00 TELENÓVELA
19.30 MÚSICA I MÚSICS
20.00 EL CARRO DE LA FARSA
20.45 ESTUDI OBERT
23.30 D'AVUI A DEMÀ
00.15 COMIAT

DIJOUS 9 PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 ARA: LLEIDA
14.00 TROBADA
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 DE PELICULA
16.05 A DALT Y A BAIX
18.30 APERTURA I PRESENTACIÓ
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 DABADABADA
20.00 L'ART DE VIURE
21.00 TELEDIARI
21.35 BONA NIT
22.35 SEQUÈNCIES DEL MÓN
23.35 TELEDIARI
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

15.30 LA NOSTRA GENT
16.00 VOSTÈ PREGUNTA
17.00 REPOSICIÓ
17.30 ARA, NOTÍCIES

CIRCUIT ESTATAL

18.58 APERTURA I PRESENTACIÓ
19.00 TELENÓVELA
19.30 EUROPA EN JOC
20.00 DIBUJOS ANIMADOS
20.30 LA QÜESTIÓ CLONICA
21.35 CINE CLUB: Homenatge a King Vidor: "Aleluya". (1929)
23.20 D'AVUI A DEMÀ
00.05 COMIAT

DIVENDRES 10

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 PARLAMENT
14.00 VEUS I FORMES
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 ALTRES COSES
17.00 L'ALTRE CARA DE L'ESPORT
17.30 NOMS D'AHIR I D'AVUI
18.00 NOSALTRES
18.30 TOM I JERRY
19.00 VOSTÈ PER EXEMPLE
320.00 ESPAI XX
20.30 VAL MÉS PREVENIR
21.00 TELEDIARI
21.35 UN, DOS, TRES...

23.00 VIURE CADA DIA
23.30 PARK AVENUE, 79
00.25 TESTIMONI
00.45 TELEDIARI
00.50 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.43 APERTURA I PRESENTACIÓ
15.45 LOU GRANT
16.40 MUSICAL EXPRESS
17.40 LA ABELLA MAYA
18.30 COMPETICIÓ
19.30 LA CLAVE
23.45 D'AVUI A DEMÀ
00.30 COMIAT

DISSABTE 11 PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

10.30 XOCOLATA DESFETA
11.00 PALLASSOS
11.30 GENT D'AQUI
12.30 A CAN 80
14.00 VISUAL
14.30 MIRAMAR
15.00 CATALÀ DE PRIMERA MA

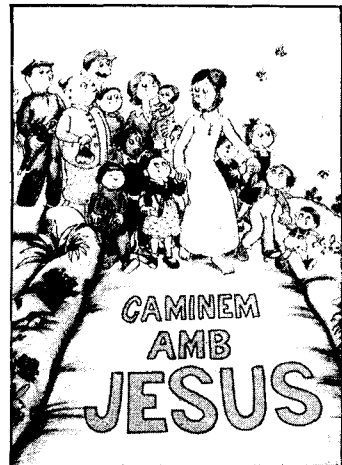
CIRCUIT ESTATAL

10.30 PISTA LLIURE
12.30 CONCERT
13.30 MIRAR UN QUADRE
14.00 REVISTA DE TOROS
14.30 BIBLIOTECA NACIONAL
15.00 NOTÍCIES
15.35 D'ARTACAN I ELS TRES MOSQUEPERRROS
16.05 PRIMERA SESSIÓ: "El señor de Ballantrae". (1953)
18.00 APLAUSO
19.00 L'HOMME EUROPEU
20.00 VERITAT O MENTIRA
20.25 FUTBOL: Málaga-At. Madrid
22.30 NOTÍCIES
22.45 INFORME SETMANAL
23.25 DISSABTE CINE...: "Tristana". (1970)
00.50 DARRERES NOTÍCIES
00.55 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.28 APERTURA I PRESENTACIÓ
15.00 EL SIGLE DE LA CIRUGIA
16.00 DIBUJOS ANIMATS
17.00 BASQUET: At. de Madrid-Leipzig.
18.30 DOCUMENTAL
19.30 PRODUCCIÓ ESPANYOLA
20.30 ESTRENOS TV: "El vampiro de la noche". (1971)
21.55 TEATRE REIAL
24.00 COMIAT



NOVETAT IMPORTANT

CAMINEM AMB JESUS

Nova edició.

Quadern de catequesi posat al dia i augmentat.
Il·lustracions a tot color de la Pilarín Bayés.

És el quadern de preparació a la Comunió més utilitzat en els darrers anys en el nostre país.

Quadern del nen..... 400 ptes.

Guia per als pares i catequista..... 300 ptes.

DISTRIBUCIÓ

Centre de material catequètic
C/. de Talamanca, 5-7 - MANRESA (Barcelona)
Tel. (93) 872 15 43.

PUBLICAT PEL SECRETARIAT INTERDIOCESÀ DE CATEQUESI DE CATALUNYA I LES ILLES.

butlleta de subscripció

Desitjo subscriure'm / renovar la meua subscripció a:

Catalunya
Cristiana

Nom i cognoms.....

Adreça.....

Població..... D.P.....

Trameto les 2.000 ptes. per gir postal.

Incloc un taló barrat per aquest import.

Prego al Banc / Caixa.....

Agència.....

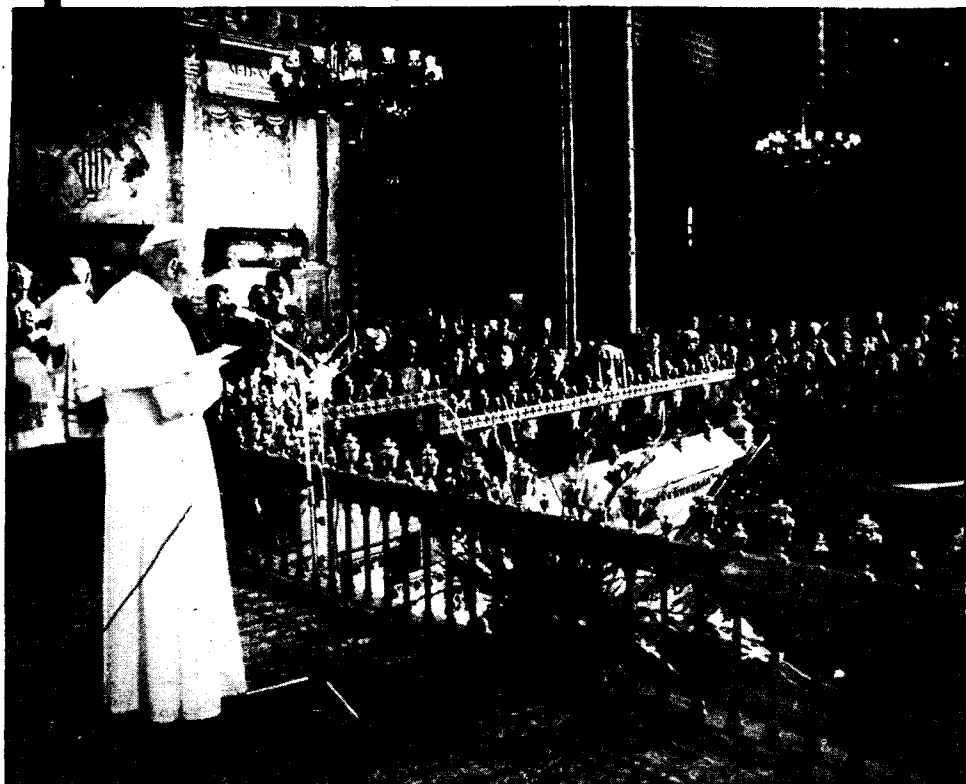
que se serveixi domiciliat aquest pagament anual, fins a

nova ordre, en la meua llibreta / compte n.º.....

Lloc..... Data.....

Signatura

Remetre aquesta butlleta a:
CATALUNYA CRISTIANA, C/. de València, n.º 244.
Barcelona-7



Exposició de 500 fotografies sobre el viatge del Papa a Catalunya

El passat dimarts dia 30, a la Sala d'Actes de la parròquia dels Àngels de Barcelona, fou inaugurada l'Exposició de més de 500 fotografies en color sobre la visita del Papa a Catalunya.

Presidí, en representació del senyor cardenal, Dr. Jubany, el bisbe auxiliar de Barcelona, monsenyor Josep M.^a Guix i Ferreres. Hi assistiren també el Vivari Episcopal de religiosos, Dr. Francesc Muñoz, el Director de CATALUNYA CRISTIANA, Dr. Joan Jarque, el rector de la parròquia dels Àngels, mossén Miquel Badosa, el canonge Joan Cascante, i una representació de diversos estaments eclesials de la ciutat, i nombrós públic.

